

RAPPORT

IPO Checklist stortplaatsen

Klant: Interprovinciale werkgroep nazorg

Referentie: BI2026-RHD-ZZ-XX-RP-Z-0001

Status: Definitief/00

Datum: 31 oktober 2022

HASKONINGDHV NEDERLAND B.V.

Koggelaan 21
8017 JN Zwolle
Mobility & Infrastructure
Trade register number: 56515154

+31 88 348 65 00 **T**
info@rhdhv.com **E**
royalhaskoningdhv.com **W**

Titel document: IPO Checklist stortplaatsen

Referentie: BI2026-RHD-ZZ-XX-RP-Z-0001

Status: 00/Definitief

Datum: 31 oktober 2022

Projectnaam:

Projectnummer: BI2026

Classificatie

Projectgerelateerd

Behoudens andersluidende afspraken met de Opdrachtgever, mag niets uit dit document worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt of worden gebruikt voor een ander doel dan waarvoor het document is vervaardigd. HaskoningDHV Nederland B.V. aanvaardt geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor dit document, anders dan jegens de Opdrachtgever.

Let op: dit document bevat mogelijk persoonsgegevens van medewerkers van HaskoningDHV Nederland B.V.. Voordat publicatie plaatsvindt (of anderszins openbaarmaking), dient dit document te worden geanonimiseerd of dient toestemming te worden verkregen om dit document met persoonsgegevens te publiceren. Dit hoeft niet als wet- of regelgeving anonimiseren niet toestaat.

Inhoud

1	Inleiding	1
1.1	Inleiding	1
1.2	Doelstelling	1
1.3	Leeswijzer	1
2	Achtergrond	2
2.1	Inleiding	2
2.2	Wet- en regelgeving	2
2.3	Overige relevante ontwikkelingen en informatie	3
2.4	Beoordeling gelijkwaardigheid en levensduur voorzieningen	4
2.5	Kwaliteitsborging	4
3	De Checklist	6
4	Lijst van gebruikte afkortingen	8
5	Termen en definities	9
6	De begeleidingscommissie	11

Bijlagen

Bijlage 1: Checklist

Bijlage 2: Eenheidsprijzen en frequenties

Bijlage 3: Percolaat leegloop

Bijlage 4: Levensduur bovenafdichtingen

1 Inleiding

1.1 Inleiding

Op 1 april 1998 is de nazorgregeling voor stortplaatsen van de Wet milieubeheer (Wm) in werking getreden. De nazorgregeling bepaalt dat de provincies organisatorisch en financieel verantwoordelijk zijn voor de nazorg van die stortplaatsen waar, op of na 1 september 1996, 'droog' afval en baggerspecie is gestort.

Voor het bepalen van de nazorginspanning en voor het berekenen van de nazorgkosten van een stortplaats dient de provincie een nazorgplan, opgesteld door de exploitant, te hebben goedgekeurd. Als hulpmiddel voor de toetsing van een nazorgplan en de berekening van het doelvermogen zijn de Checklist nazorgplannen stortplaatsen en de Checklist nazorgplannen baggerdepots opgesteld. De Checklisten en de daarin opgenomen tarieven en bedragen worden in principe eenmaal per vijf jaar geactualiseerd, of later afhankelijk van nieuwe kennis en inzichten.

De Checklisten worden door de interprovinciale werkgroep nazorg en BOOG behandeld en worden vervolgens als advies aan de provincies verzonden die de Checklist daarna vaststellen als beleidsdocument, óf de Checklisten hanteren als hulpmiddel voor toetsing van nazorgplannen.

De huidige versie van de Checklisten is in 2014 vastgesteld en dient geactualiseerd te worden. Royal HaskoningDHV heeft opdracht gekregen de twee Checklisten te actualiseren.

1.2 Doelstelling

Doelstelling van de actualisatie is het aanpassen van de huidige Checklist waarin de richtlijnen voor de nazorg van stortplaatsen zijn vastgelegd, op basis van nieuwe kennis en inzichten. Daarbij dient de Checklist:

- Voor de exploitant van een stortplaats ondersteuning te bieden bij het opstellen van een nazorgplan;
- Een gedegen beoordeling mogelijk te maken van zowel de omvang als de kwaliteit van de aangeleverde informatie in die nazorgplannen;
- Voor het bevoegd gezag een handreiking te bieden voor de toetsing van nazorgplannen;
- Voor het bevoegd gezag een pakket van standaardwaarden (frequenties, eenheidsprijzen, etc.) te geven voor vaststelling van de omvang en kosten van te verrichten nazorgactiviteiten ten behoeve van het doelvermogen. In het geval standaardwaarden niet toepasbaar zijn, worden criteria gegeven voor beoordeling van de locatie specifieke invulling van nazorgactiviteiten.

1.3 Leeswijzer

Dit document betreft de Checklist voor afvalstortplaatsen. In deze Checklist wordt hiervoor de term 'stortplaatsen' gehanteerd. Voor nazorgplannen van stortplaatsen voor baggerspecie is een separate Checklist beschikbaar. De Checklist stortplaatsen bestaat uit de hoofdtekst met daarin een toelichting op de uitgevoerde actualisatie, achtergronden, en de hoofdindeling van de Checklist. Er zijn vier bijlagen opgenomen, die het hoofdbestanddeel van de Checklist zijn en respectievelijk inhouden:

- Bijlage 1: Een toelichting op de Checklist per rubriek/onderdeel;
- Bijlage 2: Een overzicht van frequenties en eenheidsprijzen;
- Bijlage 3: Beschikbare informatie over leeglooptijd en nalevering percolaat;
- Bijlage 4: Een overzicht van ontwikkelingen over de levensduur van afdichtingsmaterialen.

2 Achtergrond

2.1 Inleiding

De actualisatie is in 2022 uitgevoerd. Bij de start van de actualisatie is een vragenformulier voorgelegd aan deskundigen op het gebied van inrichting en nazorg van stortplaatsen. Hieronder vallen bevoegde gezagen, exploitanten, en adviesbureaus. Reacties per mail zijn ontvangen van drie provincies en van exploitanten, via de VA en 2 afzonderlijk. Reacties via de enquête zijn ontvangen van 6 provincies, van 1 adviesbureau, van exploitanten via de VA, van exploitanten via adviseurs en van 2 exploitanten zelfstandig. De actualisatie is uitgevoerd na bespreking in de begeleidingscommissie (zie Hoofdstuk 6).

De antwoorden zijn in een notitie opgenomen (Actualisatie IPO Checklisten 2022, Resultaten enquête, BI2026-RHD-ZZ-XX-RP-Z-0001, 4 maart 2022) en 10 maart 2022 in de begeleidingscommissie besproken. De resultaten van de enquête en de ontvangen informatie zijn in de actualisatie betrokken.

2.2 Wet- en regelgeving

De Wet milieubeheer en de Omgevingswet

De sluiting en nazorg van stortplaatsen is in Nederland geregeld in hoofdstuk 8, paragraaf 8.2 van de Wet milieubeheer. Hierin worden nadere regels gesteld aan de nazorg, die van belang zijn bij het bepalen van de nazorgactiviteiten.

In Titel 15.11, Financiering van de zorg voor gesloten stortplaatsen, wordt de financiering van de nazorg geregeld. Deze regelgeving gaat niet over naar de Omgevingswet.

Het begrip “Inrichting” uit de Wet Milieubeheer vervalt op moment van inwerkingtreding van de Omgevingswet. In plaats daarvan wordt in deze Checklist het begrip nazorggebied gebruikt.

Crisis en herstelwet

Via de Crisis- en herstelwet zijn de experimenten in het kader van duurzaam stortbeheer juridisch mogelijk gemaakt (Besluit inwerkingtreding artikel III 3e tranche Crisis en Herstel Wet 23-5-2016, Stortbesluit Bodembescherming HIIIa en Wijziging Uitvoeringsregeling Stortbesluit bodembescherming 3-6-2016). Zie verder onder “Green deal duurzaam stortbeheer”.

Het Stortbesluit bodembescherming en de Uitvoeringsregeling Stortbesluit bodembescherming

Het Stortbesluit bodembescherming en de Uitvoeringsregeling Stortbesluit bodembescherming gaan over in de Omgevingswet- en regelgeving

(<https://iplo.nl/regelgeving/omgevingswet/totstandkoming/hoofddlijnen-invoeringsbesluit/#h98b39c46-29f0-e832-0800-14330b2cb1df>).

Artikel 39D Wet bodembescherming niet van toepassing voor deze Checklist

Het is mogelijk dat bij een stortplaats een bodemverontreiniging aanwezig is of gesaneerd is waarvoor een nazorgplan is beschikt volgens art. 39d van de Wbb (valt onder de Omgevingswet onder het overgangsrecht). Deze Checklist ziet niet toe op een nazorgplan in dit kader.

Activiteitenbesluit paragraaf 3.2.1 en Activiteitenregeling artikel 3.7b lid 2

Dit betreft respectievelijk keuring van stookinstallaties en eisen voor emissiemetingen, van toepassing op verwerking van stortgas. Deze regelgeving gaat op in de omgevingswet.

Besluit bodemkwaliteit

De werkzaamheden op of in de bodem, die worden gedaan bij de nazorg van stortplaatsen vallen formeel ook onder hoofdstuk 2 van het Besluit bodemkwaliteit. Niet alle bepalingen van het huidige Besluit bodemkwaliteit zijn onderdeel geworden van de Omgevingswet (de zogenaamde 'knip' tussen plaatsgebonden en niet plaatsgebonden regels). Alleen de regels voor het toepassen van bouwstoffen, grond en baggerspecie (de zogenaamde plaatsgebonden regels) zijn ingebouwd in regelgeving onder de Omgevingswet. Deze regels richten zich tot de initiatiefnemer en zijn als milieubelastende activiteiten opgenomen in het Besluit activiteiten leefomgeving (Bal).

Eisen aan andere normadressanten en product gerelateerde eisen vallen niet onder de scope van de Omgevingswet en blijven daarom achter in het Besluit bodemkwaliteit en de onderliggende Regeling bodemkwaliteit 2021. Het gaat om niet-plaatsgebonden regels die zich richten tot de producent, importeur, transporteur, handelaar van bouwstoffen en de regels die zich richten tot degene die onderzoeken verrichten en milieuverklaringen afgeven voor bouwstoffen, grond en baggerspecie. Daarnaast blijven ook de regels voor de kwaliteitsborging (zogenoemde kwalibo-regels, zie paragraaf 2.4) in het Besluit bodemkwaliteit staan.

2.3 Overige relevante ontwikkelingen en informatie

Modernisering Stortbesluit bodembescherming

Er is door overheden en de branche verenigingen in het verleden nagedacht en gesproken over modernisering van het Stortbesluit. Deze modernisering is nog niet tot stand gekomen. Het Stortbesluit en de daaraan verbonden regelgeving en richtlijnen zijn ongewijzigd. Specifiek is veel aandacht gegeven aan aanpassing van analysepakketten. Het Stortbesluit voorziet echter al in de mogelijkheid van stortspecifieke aanpassing van analysepakketten.

Green deal Duurzaam stortbeheer

Op 16 juli 2018 is de Green Deal Duurzaam Stortbeheer gepubliceerd. Partijen verenigd in de Green Deal Duurzaam Stortbeheer willen onderzoeken hoe zij de emissie van schadelijke stoffen en de kosten voor nazorg van stortplaatsen kunnen beperken. Uit eerdere onderzoeken bleek dat gedoseerde toevoeging van lucht en water natuurlijke afbraakprocessen en vastlegging van stoffen bevordert. Om dat op grote schaal te testen zijn drie stortplaatsen aangewezen als pilotlocatie: Wieringermeer, Braambergen en De Kragge. Op deze stortplaatsen zijn verduurzamingsexperimenten in uitvoering en indien nodig uitstel van aanleg van bovenafdichtingen mogelijk gemaakt.

Daarnaast zijn er de Potentieel Duurzaam Stortbeheer (PDS)-locaties. Dit zijn stortplaatsen die bij een succesvol verloop van het experiment in aanmerking komen voor duurzaam stortbeheer. Zij krijgen eveneens (indien nodig) gedurende de looptijd van het experiment uitstel voor het aanbrengen van een bovenafdichting.

Het uiteindelijke doel is om op basis van de onderzoeksgegevens te komen tot een wettelijke regeling waarin duurzaam stortbeheer verankerd is en de aanleg van een bovenafdichting niet meer nodig is. Daarna kan er voor de nazorg vanuit worden gegaan dat er voor succesvol verduurzaamde locaties geen bovenafdichting meer aanwezig hoeft te zijn bij sluiting.

Handreiking sluiting

De Handreiking sluiting stortplaatsen en baggerspeciedepots (IPO werkgroep Nazorg , versie 29 augustus 2017) beschrijft de eindinspectie en sluitingsverklaring. De Handreiking gaat nader in op het juridisch onderzoek bij sluiting van de stortplaats en behandelt in bijlage 5 de juridische aspecten bij overdracht van de nazorg.

Herontwikkeling en nabestemming

De notitie herontwikkeling (gesloten) stortplaatsen (IPO 2019) gaat uitgebreid in op belangrijke aspecten die spelen bij herontwikkeling en nabestemming van stortplaatsen. In een nazorgplan kan hier van gebruik worden gemaakt indien er vóór sluiting al sprake is van herontwikkeling of nabestemming of plannen daartoe.

Rekenrente

De langdurig lage rentestanden hebben geleid tot verlaging van de rekenrente voor berekening van het doelvermogen voor de nazorg door een aantal provincies. Landelijk is hierover veel discussie en naar aanleiding daarvan is het Ministerie van I&W verzocht om te (laten) onderzoeken of de rekenrente aanpassing behoeft.

2.4 Beoordeling gelijkwaardigheid en levensduur voorzieningen

In het Stortbesluit zijn voor stortplaatsen voorzieningen voorgeschreven waarmee de omgeving van de stortplaats wordt beschermd. Deze voorzieningen zijn als referentievoorzieningen uitgewerkt in de bij het Stortbesluit behorende richtlijnen. Onder andere is de aan te leggen bovenafdichting beschreven. In de Uitvoeringsregeling Stortbesluit is ook aangegeven dat andere bovenafdichtingen mogen worden geaccepteerd als deze minimaal een gelijkwaardig beschermingsniveau realiseren.

In 2013 is de Advieskamer Stortbesluit (AKS¹) op verzoek van het Ministerie van Infrastructuur en Milieu en de gezamenlijke provincies gestart, als opvolger van het Expertisenetwerk Bodembescherming (ENBB) en het Expertisenetwerk Stortbesluit (ENS). De Advieskamer Stortbesluit adviseert op verzoek van overheden en bedrijfsleven over de toepassing van (alternatieve) bodembeschermende voorzieningen bij stortplaatsen. Zij brengt onafhankelijke en deskundige adviezen uit over de bodembeschermende voorzieningen, waaronder adviezen op het gebied van gelijkwaardigheid en levensduur. Een advies van de Advieskamer zal door het bevoegd gezag als zwaarwegend worden beschouwd bij de beoordeling en het geven van instemming (beschikkingen) voor de aanleg, beheer en nazorg van stortplaatsen. Alleen generieke openbare AKS adviezen worden betrokken bij actualisatie van gelijkwaardigheid en levensduur in de Checklist.

Als het advies van AKS relevant is voor de nazorg, dan zal de interprovinciale werkgroep Nazorg streven naar een zoveel mogelijk eenduidig advies van de werkgroep daarover, dat via BOOG bij actualisatie van (of eerder als addendum op) deze Checklist richting de individuele provincies wordt geleid. Iedere provincie is als bevoegd gezag zelf verantwoordelijk voor het implementeren van deze Checklist en het overnemen van de adviezen.

2.5 Kwaliteitsborging

Kwalibo staat voor Kwaliteitsborging bij bodemintermediairs. Bodemintermediairs zijn onder meer adviesbureaus, laboratoria, aannemers, grondbanken, aanleggers en inspecteurs van bodembeschermende voorzieningen en bedrijven die grond en baggerspecie reinigen of verwerken. Kwalibo is wettelijk geregeld in hoofdstuk 2 “Kwaliteit van de uitvoering van een werkzaamheid” van het Besluit bodemkwaliteit (hierna: Bbk) van 22 november 2007.

De werkzaamheden op of in de bodem, die worden gedaan bij de nazorg van stortplaatsen vallen formeel ook onder hoofdstuk 2 van het Bbk: in artikel 21 Bbk wordt verwezen naar artikel 8.49 Wet milieubeheer (hierna: Wm). In artikel 8.49 Wm wordt aangegeven dat er maatregelen moeten worden getroffen, die

¹ Met ingang van 1 juli 2022 is de Advieskamer Stortbesluit voortgezet als Advieskamer Bodembescherming (zie www.advieskamerstortbesluit.nl).

ervoor zorgen dat de stortplaats géén nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaakt, dan wel dat de grootst mogelijke bescherming wordt geboden tegen nadelige gevolgen.

Kwalibo is van toepassing op werkzaamheden als bedoeld in artikel 11a.2, tweede lid, van de Wet milieubeheer, die worden uitgevoerd met betrekking tot bodem, grond, baggerspecie of bouwstoffen. Deze werkzaamheden zijn:

- het verrichten van berekeningen, metingen of tellingen;
- het nemen of analyseren van monsters of het anderszins verrichten van onderzoek naar de aard of mate van verontreinigingen in stoffen, producten, afvalstoffen, afvalwater, lucht, oppervlaktewater, grond, organismen of bodem;
- het beperken, ongedaan maken of anderszins saneren van een verontreiniging in stoffen, producten, afvalstoffen, afvalwater, lucht, oppervlaktewater, grond of bodem;
- het beoordelen of inspecteren van stoffen, producten, voorzieningen of installaties;
- het toepassen of geschikt maken voor toepassing, van stoffen, producten of afvalstoffen in een werk of het uitvoeren van een werk op of in de bodem;
- het houden van toezicht op of het voorbereiden of begeleiden van werkzaamheden als bedoeld in de onderdelen a tot en met e;
- bemiddelen bij, beoordelen van of adviseren of rapporteren over werkzaamheden als bedoeld in de onderdelen a tot en met f;
- het afgeven, wijzigen, schorsen, intrekken of weigeren van certificaten, of;
- werkzaamheden met betrekking tot een bodemenergiesysteem.

Dit betekent dat op bovengenoemde werkzaamheden die in het kader van de nazorg van stortplaatsen worden uitgevoerd Kwalibo van toepassing is, mits er een beschikking van een bestuursorgaan op moet worden gegeven (artikel 21.1 Bbk). Daarvoor zijn BRL-en en protocollen beschikbaar; een actueel overzicht is beschikbaar via www.sikb.nl. Via SIKB zijn ook richtlijnen en protocollen beschikbaar die niet direct geschreven zijn voor nazorg van stortplaatsen, maar die informatie geven over bodembescherming.

3 De Checklist

De Checklist is opgenomen in Bijlage 1 en hanteert een uniforme indeling voor nazorgplannen. In de Checklist zijn de relevante nazorgvoorzieningen en bijbehorende nazorgactiviteiten (instandhouden, onderhoud, controle en monitoring, vervanging) beschreven.

Checklist geeft een algemeen kader

Bij het opstellen van de Checklist is een afweging gemaakt tussen volledigheid en bruikbaarheid. De Checklist moet dan ook worden beschouwd als een minimum aan te verstrekken gegevens. Er is bij het opstellen van de Checklist rekening gehouden met algemene toepasbaarheid. Het uitgangspunt voor de nazorg is een “standaard” stortplaats van 10 ha die voldoet aan de volgende kenmerken:

- De stortplaats is geheel aangelegd volgens het Stortbesluit bodembescherming en de bijbehorende Uitvoeringsregeling naar de laatste stand der techniek;
- De bovenafdichting van de stortplaats bestaat uit een 2 mm dik gecertificeerd HDPE-folie, een minerale laag en een steunlaag van maximaal 30 cm dik. De drainage bestaat uit drainagematten met een verzamelringleiding en afvoerleidingen. De deklaag op de stortplaats is 1 meter dik, bestaande uit vruchtbare grond van natuurlijke herkomst;
- Er is nulonderzoek uitgevoerd op grond waarvan voor de gehele afdichtingsconstructie een levensduur van 75 jaar volgt conform de Checklist;
- De aanwezige drainage en andere leidingen worden gelijktijdig met de bovenafdichting vervangen;
- De oppervlakte van de stortplaats is 10 hectare (in 2d) (250 meter breed en 400 meter lang) met 4 compartimenten van 100 m breed en 250 m lang. Het aantal putten en doorspuitpunten van de verschillende drainagesystemen zijn conform de richtlijnen van het Stortbesluit;
- De vorm van de stortplaats is een afgeknotte heuvel met een relatief groot bovenvlak: maximaal 30% helling 1:3 met geruwde folie en de rest bovenvlak met gladde folie;
- Er is een onderafdichting aanwezig met een levensduur van minimaal 50 jaar en er zijn geen tussenafdichtingen aanwezig;
- Er is een onderhoudspad aanwezig met halfverharding puingranulaat met een lengte van 1250 meter;
- Er is geen oppervlaktewater binnen de begrenzing van de stortplaats;
- Nutsvoorzieningen en lozingspunten liggen direct aan de grens van de gesloten stortplaats;
- Er is geen wildbestrijding nodig in de nazorg;
- Er is geen grondwaterverontreinigingssituatie en geen beheersmaatregel zoals grondwateronttrekking;
- Ter plaatse van de bovenafdichting liggen geen elektriciteitsleidingen en communicatieleidingen.

Locatiespecifieke voorzieningen in de Checklist

Indien voorzieningen slechts op enkele locaties zijn toegepast, zijn deze niet als standaard in de Checklist opgenomen. Daarom zijn niet alle voorkomende locatiespecifieke aspecten behandeld.

Inhoud van een nazorgplan

De Checklist is richtinggevend voor de structuur en inhoud van het nazorgplan. Het nazorgplan beschrijft de voorzieningen die in de nazorg van belang zijn en in de nazorgperiode nog aanwezig zijn. Dat kan op hoofdlijnen, met detaillering beperkt tot wat nodig is om de aan de voorzieningen verbonden nazorgwerkzaamheden te bepalen. Reeds aangelegde voorzieningen moeten wel in detail worden beschreven en vastgelegd ter behoud van kennis van aangelegde voorzieningen. Dat kan in andere documenten, waarnaar in het nazorgplan kan worden verwezen.

Voor de nog aan te leggen voorzieningen mogen in (voorlopige/tussentijdse) nazorgplannen aannamen worden gedaan. Deze voorzieningen worden dan in hoofdlijnen beschreven en in de daaropvolgende nazorgplannen verder gedetailleerd.

Een nazorgplan moet zelfstandig leesbaar zijn, maar mag dus voor detailuitwerkingen verwijzen naar andere documenten. Deze andere documenten moeten beschikbaar zijn voor raadpleging bij beoordeling van het nazorgplan. Dit wordt het beste geborgd door deze documenten separaat aan te leveren bij indienen van het nazorgplan of als bijlagen in het nazorgplan op te nemen.

Het nazorgplan wordt uitgebreider en meer gedetailleerd naarmate de sluiting nadert en het een definitief nazorgplan bij sluiting wordt.

Het verdient aanbeveling om het monitoringsplan en het inspectie- en onderhoudsplan in de prenazorgfase (nog eens) te actualiseren en te gebruiken bij het opstellen/actualiseren van het nazorgplan. Het kan dan als bijlage bij in het nazorgplan worden opgenomen.

Recente ontwikkelingen op het gebied van bodembescherming bij stortplaatsen zijn in de huidige Checklist meegenomen, mits deze ontwikkelingen een formele status hebben. Zodra nieuwe ontwikkelingen in (rechtstreeks werkende) regelgeving en/of de omgevingsvergunning (locatiespecifiek) zijn vastgelegd, of binnen het kader van de omgevingsvergunning worden toegestaan, dan kan dit bij actualisatie van het nazorgplan voor desbetreffende locatie worden meegenomen.

Relevante informatie waarin de Checklist niet voorziet dient de exploitant toe te voegen. Tevens moet telkens per locatie worden gezien of:

- met de Checklist alle aspecten zijn onderkend;
- locatiespecifieke situaties aanleiding geven tot het afwijken van in de Checklist opgenomen uitgangspunten.

4 Lijst van gebruikte afkortingen

Afkorting	Betekenis
AKS	Advieskamer Stortbesluit
Bbk	Besluit bodemkwaliteit
BOOG	BOdemOntwikkelGroep (IPO Vakberaad Bodem)
BRL	Beoordelingsrichtlijn
ENBB	(voormalige) Expertisenetwerk bodembescherming
Kwalibo	Kwaliteitsborging bij bodemintermediairs (onderdeel besluit bodemkwaliteit)
PDS	Potentieel duurzaam stortbeheer
SIKB	Stichting Infrastructuur Kwaliteitsborging Bodembeheer
Wabo	Wet algemene bepalingen omgevingsrecht
Wbb	Wet bodembescherming
Wm	Wet milieubeheer

5 Termen en definities

Term	Definitie
Afdichtingsconstructie	Een integrale constructie, die in meer of mindere mate gas en/of vloeistofdicht is, waardoor een scheiding tussen twee grondlagen kan worden bewerkstelligd; hierin komen ook lagen voor met een niet direct afdichtende functie (bijvoorbeeld (gas)drainagelaag).
Afdichtingslaag	Minerale laag en/of kunststoflaag met een vloeistof- en gas remmende functie, die onderdeel vormt van de bovenafdichting.
Bovenafdichting	Voorziening die tegengaat dat water in de gestorte afvalstoffen infiltreert.
Combinatieafdichting	Afdichting bestaande uit een minerale laag en een geomembraan. Beide lagen zijn zonder tussenlaag in volledig contact met elkaar.
Drainagemat	Een ruimtelijke structuur van geotextielen waardoor gas en/of vloeistof kan worden afgevoerd.
Exploitatiefase	Periode van aanvang van het storten tot beëindiging van de stortactiviteiten, inclusief aanleg van de bovenafdichting.
Geomembranen	vloeistofdichte membranen die worden gebruikt als vloeistof- of damp/gasbarrière in samenhang met grond of andere aanverwante materialen als een integraal onderdeel van een geotechnische constructie.
Geotextiel	Textiel dat wordt aangewend voor verbetering of voor aanvulling van de eigenschappen van grond.
Klink	Het afnemen van de dikte van het afvalpakket.
Lekdetectie	Detectie van lekken door meten van potentiaalverschillen over een afdichting (geoelektrische lekdetectie).
Leeglooptijd	Periode van percolaat afname in het stortlichaam na aanbrengen van de bovenafdichting.
Levensduur	De periode waarin de prestatiecapaciteit van een product groter dan of gelijk is aan de gestelde eisen.
Nazorgfase	Periode na overdracht van de stortplaats door de exploitant aan de nazorgorganisatie.
Nabestemming	Bestemde gebruik van de stortplaats in de nazorgfase.
Nazorggebied	Stortoppervlak en overig oppervlak met voorzieningen die nodig zijn voor de nazorg.
Onderafdichting	Voorziening die tegengaat dat water vanuit het stortlichaam naar de bodem infiltreert.
Prenazorgfase	Periode na het einde van de exploitatiefase tot aan de formele sluiting.
Sluitingsfase	Periode van overdracht van de stortplaats door de exploitant aan de nazorgorganisatie, die eindigt met de sluitingsverklaring.

Term	Definitie
Storten	Op of in de bodem brengen van afvalstoffen, al dan niet in verpakking, om deze stoffen daar te laten.
Tussenafdichting	Voorziening die tussen twee afvallagen is aangebracht om infiltratie naar het onderliggende afval te voorkomen.
Zetting	Deformaties van de ondergrond.
zettings-/klinkverschil	verschil in klink en zetting van plaats tot plaats, waardoor deformaties in de afdichting zouden kunnen ontstaan.

6 De begeleidingscommissie

De begeleidingscommissie is samengesteld uit de volgende personen:

- Wouter van Hoorn, provincie Gelderland (projectleider, voorzitter)
- David van Rijn, provincie Zuid-Holland
- IJsbrand de Haan, provincie Zuid-Holland
- Martien Romviel, provincie Noord-Brabant
- Roger Smeets, provincie Noord-Brabant
- Hans Hermkes, namens de VA
- Sander Feenstra, namens de VA
- Hans Koliijn, namens de VA

De rol van de VA is adviserend. Na bespreking in de begeleidingscommissie is een deel van de adviezen wel en een deel niet meegenomen in de actualisatie van de checklist.

Bijlage 1: Checklist

0 Inleiding

Indeling

In deze bijlage wordt per onderdeel van de checklist een toelichting gegeven. Als hoofdingeling is daarbij uitgegaan van de verschillende nazorgactiviteiten:

- monitoring en controle (H2);
- doorspuiten en onderhoud (H3) en
- periodieke vervangingen en amovering (H4).

Per onderscheiden nazorgactiviteit is een verdere onderverdeling in relevante nazorgvoorzieningen gemaakt.

Rinas kent een afwijkende hoofdingeling in nazorgactiviteiten en noemt dit rubrieken:

Selecteer een
Rubriek:

Instandhouden	^
Controlemetingen	
Inspecties	
Onderhoud	
Vervanging	v

De overzichtstabel met de eenheidsprijzen in bijlage 2 van deze checklist is overeenkomstig alle voorgaande checklisten ingedeeld conform de bovenstaande indeling in Rinas. De activiteiten in Rinas onder “Instandhouden” worden in deze Checklist beschreven onder doorspuiten en onderhoud (H3).

Verwijzing naar wet- en regelgeving

In de hoofdtekst van deze checklist is aangegeven welke voor de nazorg relevante wet- er regelgeving er over gaat naar de Omgevingswet en welke niet. In deze bijlage 1 wordt naar de actuele wet-en regelgeving verwezen omdat het van kracht worden van de nieuwe Omgevingswet al diverse malen is uitgesteld en nu niet eerder dan op 1 januari 2023 is voorzien, na de actualisatie van deze Checklist.

Inhoud

0	Inleiding	ii
1	Locatiespecifieke aspecten	1
1.1	Algemeen	1
1.1.1	Exploitanten/eigenaars	1
1.1.2	Historie/omgeving	1
1.1.3	Geometrie	2
1.1.4	Begin en einde exploitatie en nabestemming	3
1.1.5	Bodemopbouw	4
1.1.6	Geohydrologie	4
1.1.7	Bodemkwaliteit	6
1.1.8	Oppervlaktewater	7
1.2	Reguliere voorzieningen (per stortcompartiment)	8
1.2.1	Controledrainage	8
1.2.2	Onderafdichting	9
1.2.3	Percolaatdrainage en leeglooptijd	9
1.2.4	Percolaatbehandeling	10
1.2.5	Bovenafdichting	10
1.2.6	Hemelwateropvang/afvoer	11
1.2.7	Stortgasonttrekking	11
1.2.8	Stortgasverwerking	12
1.2.9	Peilbuizen	13
1.3	Locatiespecifieke voorzieningen en/of -maatregelen	14
1.3.1	Civieltechnische voorzieningen	14
1.3.2	Grondwateronttrekking/-beheersing	14
1.3.3	Behandeling verontreinigd grondwater	15
1.3.4	Afvoer/infiltratie van water	15
1.3.5	Maatregelen ter voorkoming van vandalisme	15
1.3.6	Bouwkundige voorzieningen	15
1.3.7	Lekdetectie	16
1.3.8	Overige voorzieningen	16
2	Monitoring en controle	18
2.1	Bemonstering en chemische analyses (waterkwaliteit)	18
2.1.1	Controledrains onderafdichting (grondwater)	19
2.1.2	Peilbuizen voor grondwaterbemonstering	20
2.1.3	Leeglooptijd en percolaatkwaliteit	21
2.1.4	Percolaatzuivering en lozing	22
2.1.5	Hemelwaterdrainage	24
2.1.6	Oppervlaktewater	24
2.1.7	Overige grondwateronttrekking/-beheersing	26
2.2	Metingen en visuele inspecties	27

2.2.1	Klink en zetting	27
2.2.2	Dikte afdeklaag	28
2.2.3	Grondwaterstanden	29
2.2.4	Visuele inspecties: algemeen, bovenafdichting, stortgasonttrekking en drainagesystemen	30
2.2.5	Gasmetingen en analyse	34
2.2.6	Materiaalonderzoek bovenafdichting	35
2.2.7	Lekdetectiemetingen	38
3	Doorspuiten en onderhoud	40
3.1	Doorspuiten drainage en peilbuizen	40
3.1.1	Controledrainage	40
3.1.2	Signaleringsdrainage	40
3.1.3	Percolaatdrainage	40
3.1.4	Hemelwaterdrainage	41
3.1.5	Peilbuizen	41
3.1.6	Grondwateronttrekking	41
3.2	Onderhoud	42
3.2.1	Gasonttrekkingsinstallatie	42
3.2.2	Waterzuiveringsinstallatie(s)	43
3.2.3	Terrein/algemene voorziening	44
3.2.4	Overig onderhoud	48
4	Periodieke vervangingen en amoveringen	52
4.1	Vervanging	52
4.1.1	Bovenafdichting	52
4.1.2	Hemelwaterdrainage	57
4.1.3	Peilbuizen	58
4.1.4	Periodieke vervanging overige objecten	61
4.2	Amoveringen	63
5	Risico-evaluatie	64
6	Organisatie	66
6.1	Rapportage/evaluatie	66
6.2	Communicatie	66
6.3	Contracten	67
7	Kosten	68
8	Nazorgdossier	70
9	Bronnen	71

1 Locatiespecifieke aspecten

De hoofdrubriek “Locatiespecifieke aspecten” gaat in op de inrichting/opbouw, de historie, de directe omgeving, en de exploitatie van de stortplaats.

1.1 Algemeen

In het nazorgplan moet onder andere worden ingegaan op de topografische ligging van de stortplaats en de ligging ten opzichte van de directe omgeving (bijv. de ligging ten opzichte van bebouwing en open water). Verder dienen de bodemopbouw, de geohydrologische situatie, eventuele verontreinigingen van de bodem veroorzaakt door het storten en mogelijke saneringsmaatregelen op en rondom de stortplaats beschreven te worden.

Met betrekking tot de historie van de stortplaats zijn de herkomst en samenstelling van het afval van belang. Daarnaast dienen de mogelijke uitloging van verontreinigende stoffen en de hoeveelheid aanwezig afval te worden behandeld. Ook de wijze waarop dit afval is gestort (opbouw stortlichaam, stortvakken, compartimenten voor specifieke categorieën afvalstoffen), de resterende duur van de exploitatie en de resterende stortcapaciteit dienen in deze context vermeld te worden.

1.1.1 Exploitanten/eigenaars

Exploitanten, en eigenaars in verleden, heden en toekomst (voor zover concreet bekend) dienen te worden vermeld. Tevens moeten de adressering, de kadastrale gegevens en de van kracht zijnde vergunningen (onder andere Wet milieubeheer en Waterwet en vergunninghouders) van het stort vermeld te worden. Ook van toepassing zijn regelgeving met een directe werking moet hier worden vermeld (zoals bijvoorbeeld het Besluit lozen buiten inrichtingen),

1.1.2 Historie/omgeving

In het verleden is voor het storten van afval vaak gebruik gemaakt van voormalige ontgrondingslocaties, en kan er sprake zijn van oude stortlocaties in de directe nabijheid. Het risico van (permanente) verspreiding van verontreinigingen naar bodem en grondwater is groter wanneer het afval in direct contact staat of heeft gestaan met het grondwater.

Het niveau, de kwaliteit en de staat van voorzieningen kunnen mede worden afgeleid uit het tijdstip waarop het eerste afval is gestort. Dit betreft zowel de kwaliteit van de aangebrachte voorzieningen op basis van de toen geldende wet- en regelgeving, alsmede de ouderdom van de aanwezige voorzieningen. Het moment van de eerste stortingen zegt tevens iets over de tijd dat de locatie als een bron van verontreiniging voor het omliggende milieu heeft kunnen functioneren.

De aard van het gestorte afval is mede bepalend voor het risico van falen van de aanwezige voorzieningen. Het aanwezige afval zal tevens bepalend zijn voor de aard, omvang en ernst van een mogelijke emissie/verspreiding vanuit het stort.

1.1.3 Geometrie

Indeling

De hoeveelheid/volume van het gestort afval moet worden aangegeven. Het stort kan bestaan uit een aantal duidelijk te onderscheiden compartimenten. De monitoring, controle, onderhoud en vervangingen kunnen per compartiment verschillen. Compartimenten kunnen bijvoorbeeld worden onderscheiden op basis van:

- aangebrachte voorzieningen onder het gestorte afval;
- datum van realisatie van compartimenten;
- ligging van compartimenten ten opzichte van elkaar (nieuwe compartimenten kunnen ook op bestaande compartimenten zijn aangelegd);
- aard van de in het compartiment gestorte stoffen (bijvoorbeeld asbesthoudende materialen);
- aard van of fasering in de aangebrachte bovenafdichting.

Tekeningen

Verder worden in het nazorgplan tekeningen opgenomen met daarop de compartimentering van het stort, de fasering van de aanleg van de bovenafdichtingen en een schematische weergave van de doorsnede van het stort met de daaronder liggende bodem te worden opgenomen. Hierin kunnen ook de GHG, de GLG en bijvoorbeeld de hoogteligging van controledrains schematisch worden weergegeven. Maten zijn zowel ten opzichte van het oorspronkelijke maaiveld (meter +/- mv) als absolute hoogten (meter t.o.v. NAP) van belang.

Oppervlaktes

Het oppervlak van het totale terrein dat onder beheer komt bij de nazorgorganisatie, het nazorggebied, dient vermeld te worden. Dit nazorgoppervlak kan groter zijn wanneer de stort bestaat uit verschillende, niet aansluitend gelegen stortcompartimenten. De begrenzingen van de stortcompartimenten en het (eventuele) bijbehorende terrein, dienen in het veld duidelijk zichtbaar te zijn (bijvoorbeeld met markeringspalen) zodat nazorg gericht en doelmatig kan worden uitgevoerd.

Het 'extra' oppervlak, niet zijnde stortcompartimenten, kan een rol spelen bij het onderhoud van het terrein (begroeiing, wegen, sloten en dergelijke) en de af te voeren waterhoeveelheden. Indien dit oppervlak geen functie of belemmering heeft voor de nazorg hoeft het geen onderdeel te zijn van het nazorggebied. Verder dient bij bepaling van het oppervlakte (beheer, vervanging) van de bovenafdichting rekening te worden gehouden met de werkelijke taludlengte, die afwijkt van de lengte op een vlakke kaartprojectie (bijvoorbeeld: verschil bij talud 1:3 ruim 5%). Oppervlakten worden dan ook weergegeven in 2D (plat vlak) en 3D (werkelijke oppervlakte in het veld).

Taluds

Met het oog op het onderhoud van het stort en voor het inschatten van risico's op instabiliteit is het noodzakelijk om inzicht te hebben in het verloop van de taluds, het oppervlak van de taluds en van de vlakke delen en van de opbouw van de afgewerkte bovenafdichting. Met betrekking tot mogelijke instabiliteit wordt hierbij onderscheid gemaakt in taluds die steiler of minder steil zijn dan 1:3. Het is nodig dat steilere taluds op kaart zijn aangegeven en dat het oppervlak van dit type taluds en een onderbouwd geotechnisch ontwerp bekend zijn. Ook voor eventuele nog af te werken gedeelten dienen deze gegevens verstrekt te worden.

Zetting en klink

Zetting kan van invloed zijn op de onderhoudskosten van voorzieningen en op de kans op (vervroegd) falen van de boven- of onderafdichting. Voor de bovenafdichting is daarnaast de klink van het afval van belang. Relevante gegevens zijn de wijze van registratie van vervorming, bestaande meetgegevens en prognoses.

1.1.4 Begin en einde exploitatie en nabestemming

Begin en einde exploitatie

De resterende exploitatieduur is van belang voor de berekening van het doelvermogen en de nazorgheffing. Bij de exploitatieduur zijn de prognose van het afvalaanbod en de resterende capaciteit van belang.

- Het moment dat de nazorg aanvangt wordt in het nazorgplan aangegeven. Nazorg start na het afgeven van een sluitingsverklaring door het bevoegd gezag. Uitgangspunt voor de berekening van de nazorgkosten en -heffingen is dat de sluitingsverklaring twee jaar na het aanbrengen van het laatste deel van de bovenafdichting wordt afgegeven op basis van de sluitingsprocedure, zoals beschreven in Handreiking sluiting stortplaatsen en baggerspeciedepots, IPO werkgroep Nazorg, versie 29 augustus 2017. In de praktijk is gebleken dat stappen in de sluitingsprocedure aanzienlijk meer tijd kunnen vergen. Dit betreft bijvoorbeeld eigendom, erfpacht, het borgen van de nazorg bij een voorziene nabestemming en aanvullend levensduuronderzoek van aangelegde bovenafdichtingen.

In sommige gevallen worden op stortplaatsen experimenten of onderzoeken uitgevoerd met bijvoorbeeld alternatieve afdichtingsmaterialen, duurzaam stortconcepten, etc. In die gevallen bestaat de mogelijkheid dat er een langere periode tussen het einde van de exploitatie en de start van de nazorg gewenst is, om de experimenten/onderzoeken uit te kunnen voeren. Dit wordt voor het einde van de exploitatie met het bevoegd gezag overeengekomen, of volgt al uit de regelgeving (Pilot en uitstel locaties Duurzaam stortbeheer).

Een aantal voorschriften uit de vergunning blijft voor de exploitant van kracht (mits dit conform artikel 14 van het Stortbesluit is opgenomen in de vergunning) in de periode tussen het aanbrengen van de bovenafdichting en het begin van de nazorg. De vergunning wordt (actief) door de provincie ingetrokken conform Wabo artikel 2.33f indien de stortplaats krachtens het derde lid van artikel 8.47 voor gesloten is verklaard.

De nazorgorganisatie (provincie) is na het afgeven van de sluitingsverklaring verantwoordelijk voor het beheer van de gesloten stortplaats.

Nabestemming

Onder nabestemming wordt verstaan het gebruik van de stortlocatie in de nazorg. De nabestemming die ná sluiting wordt ontwikkeld is geen onderdeel van de nazorg en hoeft daarom niet in het nazorgplan te worden beschreven. Als de nabestemming vóór sluiting al bekend is, dient deze wel beschreven te worden in het nazorgplan. Daarbij geldt dat de functionaliteit van de nazorgvoorzieningen in de nabestemming intact moet blijven. Een gelijkwaardig niveau van milieubescherming aan dat van de richtlijnen van het Stortbesluit blijft vereist. De uitvoering van de nazorg moet doorgang kunnen vinden in een nabestemming. Eventuele meerkosten dienen niet voorrekening van de nazorg te komen.

De provincies hebben, voor initiatiefnemers en overige betrokken partijen, een notitie laten opstellen om inzicht te geven in de verschillende specifieke randvoorwaarden, onderzoeken, juridische aspecten, contractuele afspraken en eventuele aanvullende maatregelen die van toepassing zijn om een goede nazorg én nabestemming te waarborgen. Dit is de Notitie herontwikkeling (gesloten) stortplaatsen, IPO-werkgroep Nazorg Stortplaatsen, 7 februari 2019.

De vereisten voor de beschrijving van een nabestemming in het nazorgplan volgen uit deze notitie.

De nabestemming conform het bestemmingsplan is maatgevend, en dient hier vermeld te worden. Voorbeelden van een hoogwaardiger afwerking en nabestemming van de stortplaats betreffen:

- recreatieheuvel met paden en voorzieningen;
- (bos)plantsoen in stedelijk gebied;
- skiheuvel, golfbaan en dergelijke.

Een hoogwaardiger nabestemming/aankleding zal vaak leiden tot hogere onderhouds- en vervangingskosten. Het is van belang dit, indien bekend vóór afgifte van de sluitingsverklaring, in het nazorgplan te vermelden. De contracten en/of schriftelijke afspraken met de beheerder/eigenaar/gebruiker van de nabestemming worden als bijlage in het nazorgplan opgenomen. Overigens komen extra kosten als gevolg van een eventuele nabestemming niet ten laste van het doelvermogen. Deze dienen aan de beheerder/eigenaar/gebruiker te worden toegeschreven, en het verdient aanbeveling dit vroegtijdig contractueel vast te leggen. Dit betreft dus ook het voor eigen kosten herstellen van opstallen en terreinvoorzieningen van de gebruiker zelf, bij (incidentele of reguliere) nazorgactiviteiten, zoals bijvoorbeeld onderhoud, reparaties en vervangingen.

1.1.5 Bodemopbouw

Beschreven dient te worden: de regionale en lokale bodemopbouw en geologie, de zettingsgevoeligheid, alsmede de zettingsberekeningen op basis van eindhoogten (afval en bovenafdichting), ingeschat of bepaald door deskundigen.

1.1.6 Geohydrologie

De geohydrologie dient beschreven te worden, waarbij onder andere aandacht moet worden besteed aan:

- freatische grondwaterstand;
- grondwaterstanden en waterspanningen in de watervoerende pakketten;
- verticale en horizontale doorlatendheid van de bodem;
- grondwaterstromingsrichtingen en –snelheden horizontaal en verticaal.

Het is mogelijk om voor details naar een onderzoeksrapport te verwijzen.

Gemiddeld hoogste grondwaterstand en drooglegging

In het Stortbesluit bodembescherming is vastgelegd dat een stortplaats zo ingericht moet zijn dat het afval na zetting van de bodem niet in contact kan komen met het grondwater. Artikel 3 lid 1 van het stortbesluit stelt:

“Het bevoegd gezag verbindt aan de vergunning voorschriften, inhoudende de verplichting dat het storten van afvalstoffen zodanig plaatsvindt dat de gestorte afvalstoffen – na zetting van de bodem – niet beneden 0,7 meter boven de te verwachten gemiddeld hoogste grondwaterstand kunnen geraken.”

In artikel 3.2 is aangegeven dat als een capillair onderbrekende laag van ten minste 0,2 meter in de onderafdichting wordt aangebracht, de drooglegging na zetting ten minste 0,5 meter boven GHG moet zijn.

Ten aanzien van de interpretatie van de droogleggingseis geven adviezen van het voormalige ENBB (adviezen nr.2, 4 en 9) aan dat de mate van drooglegging geen of een verwaarloosbare betekenis heeft bij de vertraging van verspreiding van verontreiniging in grondwater. ENBB stelde in advies nr. 4:

“In de nazorgfase zal de bovenafdichting een hoofdrol spelen. Hieraan verbonden taken zijn wel controle (visuele inspectie van het oppervlak, beoordeling van wijzigingen in de waterhuishouding in de omgeving,

monitoring van de verspreidings situatie) en waar nodig onderhoud van bovenafdichting. Het maken van een draaiboek met criteria voor ingrijpen en wijze van ingrijpen wordt aanbevolen. Het in stand houden van de 70cm+GHG grens is minder dringend maar indringen van grondwater in het stortlichaam is ook niet gewenst”.

Conform het Stortbesluit moeten aan de omgevingsvergunning voorschriften worden verbonden met de verplichting om (na zetting van de bodem) aan de droogleggingseis te voldoen. Indien het niet meer mogelijk is om aan de droogleggingseis te voldoen, kan (volgens artikel 3, lid 3 van het Stortbesluit) het bevoegd gezag aan de vergunning voorschriften verbinden, met de verplichting dat civieltechnische of geohydrologische maatregelen worden getroffen die voldoende waarborgen bieden dat het grondwater niet met de afvalstoffen in contact kan komen.

Als aannemelijk is dat in de nazorgfase niet meer aan de droogleggingseis wordt voldaan, moeten in het nazorgplan maatregelen worden opgenomen om te voorkomen dat het grondwater in contact kan komen met het afval. Deze maatregelen moeten technisch haalbaar en kosteneffectief zijn. Als blijkt dat niet meer aan de droogleggingseis kan worden voldaan wordt er in de risico-evaluatie rekening gehouden met de kans op contact van stortmateriaal met het grondwater. Bij enkele stortplaatsen wordt in plaats daarvan verspreiding van verontreiniging voorkomen door civieltechnische of geohydrologische maatregelen die conform de vergunning voorschriften zijn genomen.

Gemiddeld laagste grondwaterstand

Voor het bepalen van de effectieve werking van de controledrainage dient de gemiddeld laagste grondwaterstand (GLG) vermeld te worden.

Grondwaterstroming

De stromingsrichting van het grondwater kan worden afgeleid uit lokale isohypsenkaarten voor zowel het natte als droge jaargetijde, respectievelijk in april en augustus. De stromingsrichting kan per jaargetijde verschillen. Een overzichtskaart van de isohypsen en GLG/GHG dient in het nazorgplan te worden opgenomen.

De effectieve stroomsnelheid van het grondwater is gerelateerd aan de horizontale snelheid waarmee het grondwater door de beter watervoerende (zandige) lagen stroomt. De snelheid wordt mede bepaald door de horizontale doorlatendheid van de betreffende lagen. Kwel en inzijging hebben betrekking op de verticale stromingsrichting en betreffen respectievelijk opwaartse en neerwaartse stroming.

Grondwateronttrekkingen in de omgeving of op het terrein van de stortplaats kunnen de stromingsrichting en -snelheid van het grondwater beïnvloeden. Afhankelijk van het gebruik van het gewonnen water, kan een winning beschouwd worden als een mogelijk door de stortplaats bedreigd object. Voorbeelden van winningen zijn:

- drinkwaterproductie;
- industriewaterproductie;
- landbouwdoeleinden;
- warmte- of koudeopslag;
- (tijdelijke) bemaling ten behoeve van een ontgraving;
- (tijdelijke) onttrekking ten behoeve van een grondwatersanering.

1.1.7 Bodemkwaliteit

Op grond van de ervaringen met monitoring in de exploitatiefase en prenazorgfase wordt de actuele bodemkwaliteit beschreven in deze paragraaf.

Het is echter mogelijk dat andere of eerdere activiteiten hebben geleid tot een verontreiniging van de bodem. Daarom moeten hier ook eventuele (beschikkingen op) saneringsplannen of -maatregelen worden vermeld.

Monitoring en maatregelen ten behoeve van verontreinigingen die in een ander kader aangepakt worden, of niet gerelateerd zijn aan de stortplaats, dienen goed te worden onderscheiden van die ten behoeve van de nazorg (ook wat betreft de risico-evaluatie in het nazorgplan).

In deze paragraaf dient te worden aangegeven welk (goedgekeurd) monitoringsplan van toepassing is, bij voorkeur met een doorzicht naar de nazorgfase (uitwerking daarvan in hoofdstuk 2 van het nazorgplan). De toetsingswaarden worden in het nazorgplan opgenomen.

Bepaling van de toetsingswaarden

Voor Wm-stortplaatsen geldt dat het referentiekader wordt begrensd door het interventiepunt. Wanneer het interventiepunt bereikt is, dient een urgentieplan in werking te treden om maatregelen te treffen tegen verdere verslechtering van de grondwaterkwaliteit. Het interventiepunt is bereikt als voor een bepaalde stof in het grondwater de toetsingswaarde is overschreden (en als dit nogmaals door herbemonstering en analyse door een 'ter zake kundige' is aangetoond en als is onderzocht of dit daadwerkelijk wordt veroorzaakt door de stortplaats).

Voor het bepalen van de toetsingswaarden van stoffen zijn de analyseresultaten uit de referentieputten (stroomopwaartse putten dicht bij de stortplaats) van belang.

Allereerst dient van het grondwater de signaalwaarde te worden bepaald. De signaalwaarde van de desbetreffende stof is:

- a. het rekenkundig gemiddelde van de achtergrondwaarden grondwater die op een referentieput zijn gemeten, vermenigvuldigd met 1,3, indien minder dan 30 metingen zijn verricht, dan wel
- b. de waarde waar beneden 98% van de waarnemingen liggen, indien 30 of meer metingen zijn uitgevoerd.

(Indien meer dan één referentieput is aangewezen, kan als signaalwaarde voor een stof worden gehanteerd het gemiddelde van de signaalwaarden op de afzonderlijke referentieputten).

Vervolgens kunnen de toetsingswaarden worden bepaald. De toetsingswaarde voor een stof is de signaalwaarde voor de desbetreffende stof, gemeten op het referentieput, vermeerderd met 0,3 maal de streefwaarde (bedoeld wordt de streefwaarde, zoals omschreven in de Circulaire "Streef- en Interventiewaarden bodemsanering", Staatscourant 2000, nr.39) voor die stof¹ en voor desbetreffende diepte.

¹ Vervangen door de Circulaire bodemsanering

1.1.8 Oppervlaktewater

Bij oppervlaktewater kan onderscheid gemaakt worden tussen lokale watergangen en regionaal oppervlaktewater. De lokale watergangen (rond het stort) kunnen een rol spelen bij de afvoer van diverse waterstromen (hemelwater en gezuiverd percolaat). Op dit oppervlakte water kan monitoring van toepassing zijn. Als monitoring van het oppervlaktewater van toepassing is, behoort dit beschreven te worden in het nazorgplan. Een dergelijke watergang zal vaak ook door de nazorgorganisatie onderhouden moeten worden. Indien dit niet het geval is wordt in deze paragraaf in het nazorgplan beschreven door wie een dergelijke watergang wordt onderhouden in de nazorg.

Het oppervlaktewater in de ruimere omgeving kan van invloed zijn op de grondwaterstroming en -standen onder het stort (bijvoorbeeld op de GHG) en kan beschouwd worden als een bedreigd object wanneer verontreinigingen zich vanuit de stortplaats via het grondwater verspreiden. Op grond hiervan kunnen beheersmaatregelen en monitoringsverplichtingen van toepassing zijn.

Naast een beschrijving van het oppervlaktewater in de omgeving van de stortplaats dienen in deze paragraaf de (voor de nazorg van toepassing zijnde) voorschriften en bepalingen vanuit de Waterwetvergunning te worden beschreven.

1.2 Reguliere voorzieningen (per stortcompartiment)

Op, rond en onder de stortplaats zijn voorzieningen aangebracht, waarvan een aantal periodiek gecontroleerd of onderhouden dient te worden om het functioneren van alle milieubescherpende voorzieningen als geheel te kunnen waarborgen.

In deze paragraaf worden de voorzieningen in detail beschreven. Zijn compartimenten nog niet aangelegd, of vindt overdracht pas over enkele decennia plaats, dan kan voor specifieke voorzieningen met aannamen worden gewerkt; dit geldt ook voor peilbuizen die mogelijk voorafgaand aan de nazorg nog vervangen worden.

Tekeningen in nazorgdossier

Van alle voorzieningen dienen revisietekeningen te worden opgenomen in het nazorgdossier. Als revisietekeningen in het verleden niet zijn gemaakt, worden ontwerp- en bestekstekeningen in het nazorgdossier opgenomen.

Tekeningen in nazorgplan

Het nazorgplan biedt tenminste duidelijke overzichtstekeningen bij elke beschrijving van een voorziening. Dit betreffen tekeningen op hoofdlijnen die de beschrijving verduidelijken.

1.2.1 Controledrainage

Stortplaatsen hebben vaak meer stortcompartimenten met verschillen in ontwerp en inrichting van de controledrainage. Bij de oudere stortcompartimenten ontbreekt soms een controledrainage. Ook voor nog te ontwikkelen stortcompartimenten worden de gegevens uit de checklist, voor zover mogelijk, in het nazorgplan opgenomen. Beschreven wordt:

- jaar van aanleg;
- onderlinge afstand;
- ligging ten opzichte van de grondwaterstromingsrichting;
- totale lengte en diameter van de aangebrachte drainage per compartiment;
- aard van het materiaal en de verwachte levensduur;
- aantal bemonsteringpunten;
- aanlegdiepte, het eventueel (tijdelijk) droogvallen en het huidig functioneren van het systeem (gedeelte doorsteekbaar bij laatste inspectieronde);
- wijze van voerpompen (centrale pompput, het aantal aanwezige pompen; afzonderlijke drains, onderbouw van de hoeveelheid voor te pompen water, etc.) en bemonstering;
- indien doorspuiten nodig is, de wijze van doorspuiten gedurende exploitatie en nazorg periode.

Signaleringsdrainage

Controle op lekkages kan in specifieke gevallen (bijvoorbeeld stortplaatsen in groeves) ook plaatsvinden door middel van signaleringsdrains. Dit type drains is aangebracht in de onderafdichtingsconstructie, tussen afdichtingslagen in. Via deze drains kan worden waargenomen of vloeistoflekkage (percolaat) optreedt door de afdichtingslaag. Beschreven wordt:

- jaar van aanleg;
- onderlinge afstand; aard van het materiaal en de verwachte levensduur;
- aantal bemonsteringpunten;
- totale lengte, diameter en materiaal van de aangebrachte drainage per compartiment;
- het huidig functioneren van het systeem;
- wijze van controle op lekkages.

1.2.2 Onderafdichting

Tot de primaire milieubeschermerende voorzieningen behoort de onderafdichting van het stort. In de loop der tijd is de kwaliteit van de onder de stortplaats aan te brengen voorzieningen aanzienlijk verbeterd. Oude stortcompartimenten zijn vaak aangelegd zonder onderafdichting. Vervolgens werden enkelvoudige constructies (hypoforce, folies of een minerale laag) toegepast. Na 1993 zijn combinatieafdichtingen toegepast (folie met een minerale afdichtingslaag).

In sommige gevallen is onder de combinatieafdichting een drainagelaag als signaleringslaag aangebracht, die aan de onderzijde is voorzien van een afdichtende laag (folie of minerale laag). In de drainagelaag worden signaleringsdrains aangebracht.

In zettingsgevoelige gebieden worden onder de onderafdichting ook wel zettingsslangen opgenomen, waarmee de monitoring van vervormingen (en dus de kans op falen van de onderafdichting bij ongewenste vervormingen) mogelijk is.

Als een nieuw compartiment op een bestaand compartiment is aangelegd kan een tussenafdichting aanwezig zijn. Een tussenafdichting kan als bovenafdichting worden gezien maar fungeert feitelijk als onderafdichting om verder te kunnen storten op een bestaand/ouder deel van de stortplaats.

De volgende informatie met betrekking tot de onderafdichting c.q. tussenafdichting dient minimaal in het nazorgplan te worden opgenomen (per stortcompartiment):

- algemene beschrijving van het systeem (oppervlakten en ligging in het stort);
- compartimentering, inclusief extra voorzieningen zoals bijvoorbeeld de genoemde zettingsslangen);
- jaar van aanleg;
- aard van de gebruikte materialen en de dikte van de verschillende lagen, inclusief de grondlagen die waar nodig zijn aangebracht om aan de droogleggingseis te kunnen voldoen;
- goedkeuring aanleg door provincie vermelden onder verwijzing naar het nazorgdossier (voor zover beschikbaar) en conclusies van recente tweejaarlijkse keuringen;
- verwachte levensduur;
- drooglegging.

1.2.3 Percolaatdrainage en leeglooptijd

Als gevolg van tijdens de exploitatie inzijgend hemelwater ontstaat percolaat in het stort. In de stortcompartimenten wordt percolaatdrainage aangebracht om het percolaat op te vangen en af te voeren.

Ook na het afdichten van het stort zal, als gevolg van het (langzaam) uitzakken van water uit het stort, percolaat afgevoerd moeten worden. De periode van percolaatafname na aanbrengen van de bovenafdichting wordt de 'leeglooptijd' genoemd. In § 2.1.3 moet de leeglooptijd en het leegloop volume worden ingeschat.

Met betrekking tot de percolaatdrainage dienen per stortvak de volgende gegevens in het nazorgplan opgenomen te worden:

- algemene beschrijving van het systeem;
- jaar van aanleg;
- aanlegdiepte;
- totale lengte en diameter de aangebrachte drainage per compartiment;
- aard van het materiaal en de verwachte levensduur;
- aantal pompputten;
- aantal bemonsteringspunten;
- aantal doorspuitpunten;

- lengte van verzamel- en afvoerleidingen;
- gedeelte doorspuitbaar bij laatste inspectieronde(s);
- beschrijving van de wijze van doorspuiten gedurende exploitatie en nazorgperiode.

1.2.4 Percolaatbehandeling

In de nazorgfase zal nog steeds percolaat worden afgevoerd. Het is noodzakelijk om vóór de overdracht van de stortplaats inzicht te krijgen in de ontwikkeling van de volgende zaken:

- geregistreerde percolaathoeveelheid en –kwaliteit in de afgelopen jaren;
- verwachte ontwikkelingen kwaliteit percolaat;
- lozingsseisen in de nazorg;
- de wijze waarop het percolaat op de locatie wordt (voor)gezuiverd (beschrijving van de methode van (voor)zuivering). Wordt het percolaat als deelstroom aangeboden op een zuivering die ook andere afvalwaterstromen (van exploitant of derden) zuivert, dan geeft de exploitant een visie op de wijze van percolaatbehandeling in de nazorgperiode;
- geregistreerde lozingsheffingen in de afgelopen jaren;
- afvoerwijze van het percolaat en eventueel onderhoud van het gehele systeem (bijvoorbeeld een persleiding naar een AWZI);
- zakelijke rechten van leidingen;
- revisietekeningen van installaties en leidingen;
- de partij die de percolaatbehandeling uitvoert (indien bekend).

1.2.5 Bovenafdichting

In de nazorgfase zijn de milieurisico's mede afhankelijk van het goed functioneren van de bovenafdichting. Vanuit een risicomijdende benadering van nazorg wordt aan de bovenafdichting een eindige levensduur toegekend, en wordt de afdichtingsconstructie na het verstrijken van de levensduur vervangen.

Opgemerkt wordt dat vooral bij stortplaatsen die lang in exploitatie zijn een deel van de bovenafdichting bij overdracht reeds relatief oud kan zijn. Hiermee dient bij de bepaling van het moment van vervanging rekening te worden gehouden. Ook dient rekening te worden gehouden met de mogelijkheid dat na beëindiging van het storten nog een, met het bevoegd gezag overeengekomen, periode gewacht wordt met het aanbrengen van (delen van) de bovenafdichting.

De bovenafdichting wordt beschreven per aanlegfase. Samengevat dient het nazorgplan met betrekking tot de aangebrachte en/of aan te brengen bovenafdichting minimaal de volgende aspecten te behandelen (zie ook § 4.1.1):

- algemene beschrijving van het systeem (aanlegfasen, feitelijke netto oppervlakte (3D), inclusief beplanting en andere elementen van belang voor de bepaling van de kosten voor onderhoud en vervanging);
- jaar van aanleg, helling van bovenzak en taluds per aanlegfase;
- aard, kwaliteit (verontreinigingen, pH, zouten, SAR-waarde van steunlaag) en laagdikten van de gebruikte materialen (steunlaag, afdichtingslagen, drainagelaag en afdek- en toplagen);
- zakkingsprognose (zetting en vooral klink) in relatie tot voldoende afschot;
- verwachte levensduur van de bovenafdichting per fase;
- staat van onderhoud en conclusies van de laatste (periodieke) keuring;
- indien aanwezig beschrijving lekdetectiesysteem (het lekdetectiesysteem wordt in paragraaf 1.3.7 uitgebreid beschreven);
- revisietekeningen: Opnemen van aanlegfasen met 3D oppervlakte, aanlegjaar, bovenzak en taluds,

- type afdichting en onderliggende compartimentgrenzen;
- vermelding van goedkeuringsbrieven (referentie, datum) voor zover deze door het bevoegd gezag zijn afgegeven voor bestek en oplevering;
- vermelding van levensduuronderzoeken (indien uitgevoerd) en verwijzing naar nazorgdossier.

Bij het gebruik van grond in de deklaag is de klasseindeling afhankelijk van de wet- en regelgeving die op het moment van aanbrengen van de grond van toepassing was/is. Vermeld wordt welke klasse is toegepast (bijvoorbeeld: categorie I grond, of Bbk klasse 'wonen' of 'industrie'). In het nazorgplan wordt rekening gehouden met de effecten van eventuele uitloging van de toegepaste grond: uitloging kan van invloed zijn op de kwaliteit van water dat wordt opgevangen en afgevoerd via de hemelwaterdrainage. Uitloging kan ook leiden tot onduidelijke (of onjuiste) interpretatie van meetgegevens, en de herleidbaarheid compliceren van geconstateerde overschrijdingen van (lozings)eisen.

1.2.6 Hemelwateropvang/afvoer

Effectieve afvoer van hemelwater voorkomt o.a. uitspoeling, verweking en instabiliteit van de taluds. Beschrijf hier de opvang en afvoer van het hemelwater. Per aanlegfase van de bovenafdichting wordt aangegeven:

- ligging, totale lengte (of oppervlakte in geval van drainagemat), gebruikte materialen, diameters en het aantal bemonsteringspunten van het drainagesysteem);
- lengte, materiaal en diameters van verzamel- en afvoerleidingen;
- inspectieresultaten van, en gedeelte doorsteekbaar bij, laatste inspectieronde(s);
- kwaliteit van het drainagewater;
- lozing op oppervlaktewater (heffing);
- eventuele afvoer via riool (heffing) of afvoer via persleiding (onderhoud/heffing);
- infiltratie (onderhoud);
- kwaliteit en korrelverdeling van de toegepaste grond in de deklaag moet afgestemd zijn op de poriegrootte van de drainage. Dit vermelden in het nazorgplan of verwijzen naar het document in het nazorgdossier waarin dit is opgenomen.

1.2.7 Stortgasonttrekking

De werkzaamheden en kosten die aan de stortgasonttrekking verbonden zijn in de nazorg dienen te worden opgenomen in het nazorgplan, ook indien de provincie stortgasonttrekking zal uitbesteden in de nazorg.

Op stortplaatsen waar organisch afval is gestort wordt gedurende een aantal jaren stortgas gevormd. Dit gas wordt opgevangen en afgevoerd om schade aan de aangebrachte voorzieningen en aan het milieu te voorkomen. Dit kan met een passief ontgassingssysteem of een actief onttrekkingsysteem inclusief stortgasbenutting (bijvoorbeeld omzetting in elektrische energie of opwerking tot aardgaskwaliteit).

De stortgasvorming wordt met een stortgasprognose onderbouwd. De ervaring bij de provincie Gelderland² is dat periode van actieve stortgas onttrekking en benutting langer kan zijn dan de standaard termijn van 15 jaar na afdichten. Dat geldt ook voor de verwerking met een fakkelt. Hiermee kan in de prognose rekening worden gehouden.

Als in het nazorgplan geen onderbouwing gegeven wordt, dan volgt daar automatisch uit dat standaardtermijnen voor actieve en passieve ontgassing zoals opgenomen in de voorgaande checklisten toegepast worden.

² Ingebracht voor de actualisatie en beschikbaar gesteld aan de begeleidingscommissie

Naast de schatting van de onttrekkingsperiode (waarna eventueel vervanging door een laagwaardiger onttrekkingsysteem tot de mogelijkheden behoort) wordt bij actieve systemen die in de nazorg nog in gebruik zijn met name informatie gegeven met betrekking tot het ontwerp (revisietekeningen, de onderhoudshandleiding, Process and Instrumentation Diagram (P&ID), functionele beschrijving) en gebruik van de installatie inclusief fakkels. Dit kan een beschrijving op hoofdlijnen zijn met verwijzing naar de betreffende documenten in het nazorgdossier. Ook dient inzicht te worden verstrekt in lopende contracten met voorwaarden, rechten en plichten.

1.2.8 Stortgasverwerking

De werkzaamheden en kosten die aan de stortgasonttrekking verbonden zijn in de nazorg dienen te worden opgenomen in het nazorgplan, ook indien de provincie stortgasonttrekking zal uitbesteden in de nazorg. Hier worden het verwerkingssysteem en de te verwachten verwerkingsperiode behandeld. Informatie wordt gegeven over het ontwerp en beheer van het systeem (vermelding van revisietekeningen, onderhoudshandleiding, P&ID, functionele omschrijving en verwijzing naar de betreffende documenten in het nazorgdossier). Ook te vermelden de samenstelling, inclusief de verontreinigingen, van het stortgas en de verwachte ontwikkeling daarvan en de wijze van inregeling van het stortgasonttrekkingsysteem in het veld.

Tijdens de periode van actieve stortgasonttrekking wordt de energetische inhoud van stortgas benut (bijvoorbeeld door opwerking tot aardgaskwaliteit of elektriciteitsopwekking) en overtollig stortgas afgefakkeld. Het methaangehalte, en daarmee de calorische waarde van stortgas, zal in de nazorgperiode afnemen. Zolang het debiet en het methaangehalte voldoende zijn, wordt het netwerk van stortgasleidingen in stand gehouden, en wordt enkel de stortgasverwerking aangepast (overgang van fase 'energetische benutting/affakkelen stortgas' naar de fase 'gasbehandeling met methaanreductie'). De "Handreiking methaanreductie stortplaatsen" (SenterNovem, 2007) is daarbij richtinggevend. Deze handreiking is in de bijlage van de Ministeriële regeling omgevingsrecht opgenomen als Nederlands Informatiedocument over BBT, en wordt ook gebruikt bij het opstellen van de omgevingsvergunning voor een stortplaats.

Stortgasbenutting bij afnemend methaangehalte

Het afnemende methaangehalte en het lagere stortgasdebiet geeft aanleiding tot aanpassingen. Bij bestaande stortgasmotoren is een methaangehalte van circa 45 procent de ondergrens voor een goede werking. Nieuwe installaties, zoals moderne biogasmotoren, kunnen stortgas met lagere methaangehalten verwerken. Afhankelijk van de techniek worden methaangehalten van 38 procent genoemd. Bestaande gasmotoren kunnen soms daarop worden aangepast. Nog lagere methaangehalten kunnen worden toegepast in microgasturbines, in experimentele situaties tot 15 procent en zelfs 12,5 procent methaan (Boerboom, Zegers, & Oonk, 2014). Ook de toepassing van Stirlingmotoren kan in de toekomst leiden tot benutting van stortgas tot minimaal 20 procent methaan (Seyfert, 2014).

Stortgasverwerking door affakkelen

Affakkelen (verbranden van stortgas) vindt plaats wanneer stortgas door onvoldoende kwaliteit niet kan worden benut of wanneer een benuttingsinstallatie in onderhoud of tijdelijk defect is. Standaard gaat het om gas met een methaangehalte van tenminste 40 procent. Door fakkels aan te passen kan gas met een laag methaangehalte worden verbrand, waardoor dit methaan niet in de atmosfeer komt. De aanpassing van een bestaande fakkels is mogelijk, echter kan deze overgedimensioneerd zijn vanwege de afname van het onttrokken debiet. Vervanging met een fakkels voor laagcalorisch gas is mogelijk. De huidige fakkels techniek maakt verbranding van stortgas met methaanconcentraties van minimaal 12 procent mogelijk (Hofstetter HOFGAS- MFO 1 en 2).

De aanpassingen worden gebaseerd op technische haalbaarheid en kosteneffectiviteit. Zie voor een nadere uitwerking en inschatting van de kosten de “Handreiking methaanreductie stortplaatsen” (SenterNovem, 2007) en ‘Potentiële maatregelen voor de reductie van methaanemissies uit stortplaatsen’ (Zegers & Boerboom, 2009).

Voor fakkels die in de nazorg aanwezig zijn en in de nazorg worden geamoveerd dient te worden vermeld of deze fakkels zijn voorzien van isolatiemateriaal dat zirkonium bevat en zo ja, geregistreerd zijn bij de ANVS. Dit materiaal kan van nature radio actief zijn en is aangetroffen in fakkels van het type Hofstetter EGH 06F-500EST en Hofstetter EGH 06F-500/0,3 s EST.

Passieve stortgas onttrekking en verwerking

Nadat de actieve stortgasonttrekking wordt beëindigd, zal passieve afvoer van stortgas over het algemeen nog nodig blijken te zijn. Als de eerder genoemde stortgasprognose geen duidelijkheid biedt, dan geldt als uitgangspunt dat passieve afvoer nodig is over een periode van 16 tot 30 jaar na aanleg van het laatste deel van de bovenafdichting. Rekening dient te worden gehouden met eventuele gefaseerde aanleg van de bovenafdichting (lang afgedichte stortdelen vormen vrijwel geen stortgas meer).

Passieve afvoer kan door middel van de overdruk in een stortlichaam. Gasbehandeling is wenselijk uit oogpunt van klimaatveranderingen en noodzakelijk indien dit is voorgeschreven, of verwacht wordt dat emissienormen zullen worden overschreden of vanwege de veiligheid van gebruikers. Voor gasbehandeling kunnen bijvoorbeeld compostfilters, een minerale methaanreducerende laag, kleikorrels, actief kool, etc. worden toegepast (zie onder andere (Prechtl, Scholz, Faulstich, & Huber, 2007)).

Het komt voor dat bij het ontwerp van de bovenafdichting al rekening gehouden met de plaatsing van methaanreducerende filters of de toepassing van minerale filtermedia (in de deklaag). Voor een effectieve reductie van methaanemissies is het noodzakelijk dat het methaan evenwichtig in de toplaag terecht komt. Hiervoor is een verdeellaag onder de toplaag noodzakelijk. Deze laag verdeelt het aanbod van methaan vanuit het afvalpakket naar de toplaag. In tegenstelling tot organische filters zijn minerale filtermedia niet aan biologische afbraak onderhevig. Minerale filtermedia klinken naar verwachting niet in en behouden zodoende langer hun porositeit en daarmee hun oxiderend vermogen. De nazorginspanning voor minerale filtermedia is daarmee ook gering (Geck, Gebert, Röwer, Scharff, & Pfeiffer, 2013), en bestaat uit monitoring door inspectie van vegetatie en waar nodig het meten van de effectiviteit van de emissiereductie. In een onderzoek naar de efficiëntie van methaanoxidatie in een geoptimaliseerde methaan oxidatie laag werd een efficiency tot 99% bereikt. Dit vergt een goed ontwerp en juiste aanleg (Geck, Gebert, Röwer, & Pfeiffer, 2014). Vanuit een Deens onderzoek werd in 2018 nog melding gemaakt van overwegend toepassing van compost voor bio-oxidatie van methaan (Peter Kjeldsen, LANDSS Forum Meeting 20 March 2018, Birmingham, UK).

Het aantal emissiepunten waar eventueel behandeling nodig is afhankelijk van het aanwezige stortgassysteem van drainages, doorvoeren, bronnen en verzamelleidingen. Vaak kan het leidingennetwerk van het actieve stortgasonttrekkingssysteem worden gebruikt. In dat geval kan bijvoorbeeld op de plaats waar bronleidingen samenkomen (bijvoorbeeld gascollectoren) één methaanreducerend filter worden toegepast (bijvoorbeeld (Röwer, et al., 2011)). Als er nog geen systeem aanwezig is waar in het nazorgplan het passieve systeem op kan worden gebaseerd kan ter indicatie één emissiepunt per hectare worden aangehouden.

1.2.9 Peilbuizen

Het grondwatermonitoringssysteem bestaat naast controledrains uit peilbuizen (bemonsteringsbuizen met één of meerdere filters op verschillende diepten). Beschrijf:

- aantal en type;
- diepte van filter(s);
- wijze van bescherming;
- jaar van plaatsing;
- staat en functioneren;
- x- en y-coördinaten;
- NAP hoogte, datum laatste hoogtemeting en frequentie hoogtemetingen;
- aanwezigheid van automatische peilregistratie apparatuur.

1.3 Locatiespecifieke voorzieningen en/of -maatregelen

Niet elke stortplaats is aangelegd met de standaard milieubeschermdende voorzieningen uit het Stortbesluit. Bij een aantal locaties zijn andere voorzieningen toegepast, is er sprake van een verontreiniging uit het verleden, of wordt reeds ingespeeld op het toekomstig falen van bepaalde voorzieningen. Dit betreft veelal locatiespecifieke (niet reguliere) IBC-maatregelen waarvan in de navolgende paragrafen een niet uitputtende, globale beschrijving is gegeven. Het nazorgplan beschrijft alle voorzieningen die voor de nazorgfase relevant zijn, inclusief bijzondere maatregelen die zijn of moeten worden genomen bijvoorbeeld vanwege arbeidsomstandigheden.

Indien nog voorzieningen aanwezig zijn die in de nazorgfase niet worden ingezet, worden deze voorafgaand aan de nazorg verwijderd of beschreven in paragraaf 4.2 (amoveringen).

1.3.1 Civieltechnische voorzieningen

Een verticaal scherm (bijvoorbeeld een damwand of cementbentonietwand) kan samen met de grondwateronttrekking onderdeel vormen van een geohydrologisch beheerssysteem (1.3.2). De constructie, het onderhoud en eventuele vervanging van het scherm worden beschreven. Ook dient vermeld te worden of een dergelijke voorziening binnen de exploitatieperiode aangebracht zal worden. Inzicht dient te worden gegeven in de kosten en voorwaarden die zijn gekoppeld aan de toepassing van een geohydrologisch beheerssysteem.

In specifieke gevallen zijn op de stortplaats civieltechnische voorzieningen getroffen om het storten op delen met onvoldoende bodembeschermdende voorzieningen mogelijk te maken. Onderhoud, monitoring en eventuele vervanging van (onderdelen van) deze voorzieningen, zoals bijvoorbeeld 'tussenafdichtingen' (zie 1.2.2) dienen in het nazorgplan opgenomen te worden. Verder wordt in voorkomende gevallen een tunnelconstructie toegepast. Ook deze dient in het nazorgplan te worden behandeld.

1.3.2 Grondwateronttrekking-/beheersing

Er kunnen verschillende redenen zijn voor het realiseren van een grondwateronttrekking. Enerzijds kan het gericht zijn op het verlagen van de grondwaterstand onder het stort, om te kunnen voldoen aan de droogleggingseis voor de stortzool. Hierbij zal schoon water worden opgepompt dat waarschijnlijk relatief eenvoudig kan worden afgevoerd. Anderzijds kan de onttrekking gericht zijn op het saneren van een grondwaterverontreiniging. In veel gevallen zal bij een sanering een relatief uitgebreid programma van monitoring, controle en sturing uitgevoerd moeten worden. De duur van een grondwatersanering wordt hoofdzakelijk bepaald door de (na)levering van verontreiniging of het instandhouden van voldoende drooglegging van de stortzool. Onder bepaalde locatiespecifieke omstandigheden kan het mogelijk zijn dat de onttrekking min of meer 'eeuwigdurend' in stand gehouden moet worden.

Voor het nazorgplan zijn de volgende zaken van belang:

- beschrijving van het aanwezige, of op zeer korte termijn aan te leggen onttrekkingsstelsel (aantal putten, diepten, pompen, debieten, v.e.'s, lozingseisen, kabels en leidingen (ook buiten de terreingrens indien nodig voor de nazorg), telemetrie, debietmetingen);
- beoogde/verwachte jaar van aanleg van een in het urgentieplan geplande onttrekking;
- aspecten met betrekking tot onderhoud en vervanging (relatie met het jaar van aanleg) van het stelsel.

1.3.3 Behandeling verontreinigd grondwater

Bij een grondwateronttrekking gericht op de sanering of beheersing van een verontreiniging van het grondwater zal er gedurende een aanzienlijke periode water worden onttrokken dat elders of ter plaatse wordt behandeld. Het nazorgplan geeft inzicht in de verwachte periode van onttrekking, de onderhoudswerkzaamheden, de exploitatiekosten en de verwachte levensduur van het stelsel. Dit betreft:

- beschrijving van het behandelingsstelsel (aard, debiet, civiel, installaties, pompen, leidingen);
- aspecten met betrekking tot onderhoud en vervanging (relatie met het jaar van aanleg) van het stelsel;
- afspraken en contracten met voorwaarden, vergunningsvoorschriften, rechten en plichten;
- kosten.

1.3.4 Afvoer/infiltratie van water

De wijze van afvoer van al dan niet behandeld water is afhankelijk van de kwantiteit en kwaliteit van het water en van lokale mogelijkheden en lozingseisen. Mogelijkheden zijn:

- lozing op oppervlaktewater (heffing);
- afvoer via riool (heffing);
- afvoer via persleiding (onderhoud, heffing, zakelijk recht);
- infiltratie (onderhoud, vervanging).

Het nazorgplan beschrijft de wijze waarop de afvoer van het water is geregeld, inclusief lozingsvoorschriften (vergunning toevoegen) en revisietekeningen.

1.3.5 Maatregelen ter voorkoming van vandalisme

Peilbuizen, drainage- en inspectieputten, zuiveringsinstallaties etc. zijn gevoelig voor schade door vandalisme. Het nazorgplan beschrijft de beschermingsmaatregelen die hiervoor zijn of worden getroffen.

1.3.6 Bouwkundige voorzieningen

Deze paragraaf beschrijft de tijdens de nazorgperiode in stand te houden bouwkundige voorzieningen:

- type, bouwjaar;
- staat van onderhoud;
- beveiligingsvoorzieningen (alarm, bliksembeveiliging, etc.);
- bijbehorende nutsvoorzieningen;
- aspecten met betrekking tot onderhoud en vervanging (relatie met jaar van realisatie).

Alle overige bouwkundige werken worden voorafgaand aan de sluiting verwijderd of overgedragen aan derden, waarbij afspraken over gebruik van de bouwkundige werken op de locatie zorgvuldig in contracten worden vastgelegd.

1.3.7 Lekdetectie

Een aantal stortplaatsen in Nederland heeft een bovenafdichting, waarvan de werking wordt gecontroleerd via lekdetectie. Lekdetectie kan worden toegepast als extra voorziening bij een combinatieafdichting, en kan ook in plaats van de minerale laag worden toegepast. De zekerheid op afdichting die de minerale laag geeft wordt dan overgenomen door het lekdetectiesysteem. De bovenafdichtingsconstructie van folie met lekdetectie wordt als een gelijkwaardig alternatief voor een referentieafdichting volgens de Richtlijn Dichte Eindafwerking (VROM, 1991) beschouwd als ook blijvend regelmatig lekdetectiemetingen uitgevoerd worden en gemeten lekkages binnen 10 dagen worden gerepareerd. Van het product Geologger is de gelijkwaardigheid door BOOG geaccepteerd (zie bijlage 4 van de checklist). De lekdetectie wordt vermeld in paragraaf 1.2.5 'Bovenafdichting' van het nazorgplan, en wordt in paragraaf 1.3.7 van het nazorgplan verder beschreven.

Van de lekdetectie wordt ten minste aangegeven:

- jaar van aanleg;
- wijze van onderhoud;
- restlevensduur;
- kosten;
- leverancier en type lekdetectie;
- meetmethode;
- meetnauwkeurigheid (minimaal detecteerbare gatgrootte, locatie lekkage);
- werkingsprincipe;
- meetfrequentie;
- melding- en rapportagevorm;
- installatieonderdelen;
- elektriciteitsverbruik;
- contracten met leveranciers en derden (contractduur, of het contract overdraagbaar is aan de nazorgorganisatie en de met de leverancier afgesproken waarborgen);
- toepasbaarheid onafhankelijk van leverancier;
- revisietekening.

De toepassing van lekdetectie leidt tot een andere vorm van monitoring en controle van de bovenafdichting. De lekdetectiemeting wordt als nazorgactiviteit toegevoegd, en de inspectie van de bovenafdichting en overige metingen kunnen anders worden ingevuld. Het nazorgplan beschrijft in ieder hoofdstuk op welke wijze het gebruik van lekdetectie invloed heeft op de nazorginspanning. Het onderhoud, herstel en vervanging van het lekdetectiesysteem worden in het nazorgplan beschreven, en het elektriciteitsverbruik wordt vermeld. Ook wordt het lekdetectiesysteem meegenomen als onderdeel van de risicoparagraaf.

1.3.8 Overige voorzieningen

Deze paragraaf beschrijft voorzieningen die na sluiting aanwezig blijven en gebruikt worden in de nazorgperiode. Dit zijn onder andere telemetriesystemen.

Telemetrie

Telemetriesystemen worden gebruikt bij pompinstallaties, waterzuivering en stortgasonttrekking en – verwerking en geo-elektrische lekdetectie systemen. De telemetriesystemen zorgen voor registratie van debieten en niveaumetingen, lekdetectie metingen en worden ook gebruikt voor instelling van alarmeringen en schakelingen, en bij de aansturing van pompen etc. op afstand. Op de locatie worden een of meerdere centrale units opgesteld die door elektriciteit gevoed worden. De telemetriesystemen werken via een vaste of mobiele netwerkaansluiting. Van de telemetriesystemen wordt ten minste aangegeven:

- leverancier en type telemetriesysteem;
- werkingsprincipe;
- wijze van instellen, registratie en aansturing;
- benodigde hardware en software (versie, leverancier, licenties);
- installatieonderdelen;
- elektriciteitsverbruik;
- contracten met leveranciers en derden;
- jaar van aanleg;
- wijze van onderhoud;
- vervangingen;
- restlevensduur;
- kosten.

Het nazorgplan beschrijft ook het beheer en onderhoud (paragraaf 3.2.4) en vervanging (paragraaf 4.1.4) van het telemetriesysteem inclusief de kosten (apart geraamd, niet met de percentuele range voor investeringskosten). Omdat percolaat en stortgas afnemen in de nazorg kan het gebruik van telemetrie daarbij van minder waarde worden in de nazorg. Bij storingen of schade aan de telemetrie kan mogelijk worden overgestapt op een eenvoudigere passende aansturing en controle. Omdat tijdelijke uitval/stilstand van een stortgasinstallatie in de nazorgfase niet tot een milieuhygiënisch onverantwoorde of onveilige situatie leidt, kan mogelijk volstaan worden met een eenvoudige storingsmelder.

Nutsvoorzieningen

Nutsvoorzieningen zijn nodig bij pompinstallaties, waterzuivering en stortgasonttrekking en –verwerking en geo-elektrische lekdetectie systemen en worden daarbij beschreven in het nazorgplan.

2 Monitoring en controle

Voor de monitoring en controle van het grondwater is het Stortbesluit maatgevend. Relevant zijn de in het Stortbesluit beschreven begrippen toetsingswaarde en (het daaraan gekoppelde) interventiepunt (zie ook 1.1.7 Bodemkwaliteit). In het nazorgplan wordt, analoog aan de aanvraag om omgevingsvergunning dan wel in de omgevingsvergunning, een urgentieplan op hoofdlijnen beschreven, waarin wordt aangegeven welke maatregelen dienen te worden getroffen als een interventiepunt wordt bereikt.

Het urgentieplan (artikel 9 Stortbesluit) op hoofdlijnen bevat ten minste:

- a. de te treffen maatregelen om verdere verspreiding van de verontreinigende stoffen te voorkomen. Voor zover geohydrologische maatregelen dienen te worden getroffen, dienen deze maatregelen in overeenstemming te zijn met de Richtlijn geohydrologische isolatie;
- b. de te treffen maatregelen om de veroorzaakte bodemverontreiniging zoveel mogelijk ongedaan te maken;
- c. de termijnen die in acht dienen te worden genomen bij het uitvoeren van de maatregelen.

Bij daadwerkelijke overschrijding van een interventiepunt (VROM, 1993) dient:

- a. de overschrijding direct aan Gedeputeerde Staten te worden gemeld;
- b. een planning/plan van aanpak te worden ingediend waaruit moet blijken op welke wijze aan het gestelde in lid c zal worden voldaan;
- c. op basis van het urgentieplan op hoofdlijnen een uitgewerkt urgentieplan (het maatregelenpakket) te worden opgesteld, toegespitst op de dan actuele situatie.

Bij de risico-evaluatie in hoofdstuk 5 wordt ingeschat of er een kans bestaat dat dit eventueel verwacht kan worden en zo ja, hoe groot die kans is, welke maatregelen dan zijn te verwachten en wat de kosten daarvan zijn.

Naast de monitoringsverplichting die volgt uit de Wet milieubeheer, kan op de locatie ook monitoring moeten worden uitgevoerd ingevolge de:

- Waterwet (oppervlaktewater, grondwaterpeil bij grondwateronttrekkingen);
- Wet bodembescherming (Wbb) in geval van saneringssituaties.

2.1 Bemonstering en chemische analyses (waterkwaliteit)

De exploitant geeft aan voor alle voorzieningen aan hoe deze gemonitord en gecontroleerd worden. Voor de frequentie van nazorgactiviteiten worden standaardfrequenties gehanteerd, onder andere conform de EU-richtlijn die is doorvertaald in het Stortbesluit. Daar waar deze richtlijnen voor specifieke zaken ontbreken, zijn op basis van diverse onderzoeken de gewenste frequenties vastgesteld. In bijlage 2 is een overzicht gegeven van standaard analysepakketten voor grondwater, percolaat en hemelwater.

In (Boerboom & Meijden, IPO Deelonderzoek A1, 2002) is de monitoring tijdens de nazorg uitgebreid beschreven. Het is mogelijk dat op basis van de beschikbare monitoringsgegevens uit de exploitatiefase door een ter zake kundige geconcludeerd wordt dat met een efficiëntere (minder intensieve) maar betrouwbare monitoringsstrategie hetzelfde beschermingsniveau kan worden bereikt. Bijvoorbeeld door de bemonstering op te zetten vanuit verschillende meetlijnen (controledrains, peilbuizen op terreingrens en peilbuizen op grotere afstand) en te werken met gidsparementen. Dit dient met het een evaluatie van alle onderling relevante locatiespecifieke monitoringsgegevens (percolaat, controledrainage, signaleringsdrainage, peilbuizen) te gebeuren.

In principe gaat het nazorgplan voor de monitoring in de nazorg van het laatst voor de nazorg periode geactualiseerde monitoringsplan uit.

2.1.1 Controledrains onderafdichting (grondwater)

Een goede werking van de onderafdichting en het controledrainagesysteem is noodzakelijk zolang significante nalevering van percolaat optreedt nadat de bovenafdichting is aangebracht.

Hiertoe worden de controledrains regelmatig gecontroleerd door bemonstering en analyse van het water in deze drains. Wanneer geen significante nalevering meer optreedt (einde leegloop- en signaleringstijd), of de controledrains niet meer functioneren (einde levensduur) vervallen deze activiteiten en neemt het monitoringsnet van peilbuizen de controlefunctie over.

De frequentie wordt bepaald door de stroomsnelheid van het grondwater ter plaatse:

- 1x/jaar bij een stroomsnelheid van 0-5 m/jaar;
- 2x/jaar bij een stroomsnelheid van 5-30 m/jaar;
- 3x/jaar bij een stroomsnelheid van meer dan 30 m/jaar.

Bemonstering en analyse kunnen variëren. Aangezien het onduidelijk is welke stoffen uit een stortplaats kunnen uittreden wordt voor de analyses van het bemonsterde water in de nazorgfase in principe een uitgebreid analysepakket (pakket "grondwater bron" volgens bijlage 3) gehanteerd. Dit uitgebreide pakket dient standaard minimaal 1 keer per jaar te worden toegepast. Afwijking van de standaard is mogelijk indien aangetoond is dat locatiespecifieke omstandigheden hiertoe aanleiding geven.

Bij de overige monitoringsronden kan worden volstaan met een beperkt grondwaterpakket (= een selectie van gidsparementen uit het pakket "grondwater bron", zie bijlage 3). De selectie wordt bepaald door de meetresultaten van de percolaatkwaliteit uit het verleden.

Tot aan het einde van de technische levensduur van de controledrains kan eventueel sprake zijn van een lagere frequentie en/of een geringer aantal monsters per keer, hetzij periodiek, hetzij vanaf een bepaald jaar continu. Een reden hiervoor kan bijvoorbeeld zijn dat de nalevering van percolaat sterk afneemt (zie voor leeglooptijd § 2.1.3) en de grondwaterkwaliteit al jaren constant is.

De activiteit wordt geheel gestaakt zodra de technische levensduur van de controledrains is verstreken (controledrains zullen doorgaans niet worden vervangen). De activiteit wordt ook gestaakt als de levensduur nog niet verstreken is en er via een locatiespecifieke berekening of ervaringsgegevens aangetoond wordt dat minder dan 5 mm per jaar aan percolaat wordt gevormd (zie voor leeglooptijd § 2.1.3). De 'percolaatdruk' is dan verwaarloosbaar en een lekkage in de onderafdichting zal dan veel minder groot zijn met weinig effect op de grondwaterkwaliteit. Met onzekerheid in de bepaling van de leeglooptijd en met de signaleringstijd (verblijftijd) tussen controledrains moet nog rekening worden gehouden. Voor de onzekerheid in de leeglooptijd en signaleringstijd worden 2 jaar respectievelijk 5 jaar aangenomen. In totaal wordt tot 7 jaar na de theoretische leeglooptijd het grondwater in de controledrains bemonsterd met de standaard frequentie en geanalyseerd op gidsparementen, tenzij onderbouwd (met bijvoorbeeld gegevens uit MER of vergunningaanvraag) wordt dat een andere periode toepasbaar is.

Na deze periode wordt tot het einde van de levensduur rekening gehouden met jaarlijkse bemonstering van 1 controledrain per stortvak voor incidentele metingen (bij vermoeden van lekkage of naar aanleiding van visuele inspecties) en analyse op gidsparementen.

De levensduur van gecertificeerde PVC drains (met kunststof omhulling) en gecertificeerde PE drains bedraagt in grondwater onder normale omstandigheden (lage temperatuur, geen overschrijding van de

maximaal toelaatbare gronddruk, niet agressief milieu, geen grote zettingsverschillen) meer dan vijftig jaar, zie o.a. (Boels & Breen, 2001).

De bovenstaande informatie wordt in het nazorgplan opgenomen:

- beschrijving van de wijze van monsternamen (afpompvolume, individuele drains etc.);
- beschrijving van de monitoring (aantal monsters, kosten per monster, periodiciteit, beginjaar, eindjaar);
- criteria (interventiepunt) waaraan de aangetroffen kwaliteit van het grondwater moet voldoen;
- maatregelen, die getroffen dienen te worden bij overschrijding van de gestelde criteria (verwijzing naar het urgentieplan op hoofdlijnen);
- de te monitoren controledrains per stortcompartiment (indien verschillend, dan apart beschrijven).

Indien het meest recente monitoringsrapport de bovengenoemde informatie bevat kan deze aan het nazorgplan worden toegevoegd en kan met een beknopte beschrijving in het nazorgplan worden volstaan.

Signaleringsdrains (zie § 1.2.1)

Bij signaleringsdrains zal, indien aanwezig, bemonstering alleen nodig zijn als op basis van visuele inspectie (vrijkomend water, verkleuring e.d.) er een indicatie van lekkage is. De inspectie- en eventuele bemonsteringsfrequentie dienen te worden afgestemd op het in de exploitatiefase toegepaste (goedgekeurde) monitoringsplan.

2.1.2 Peilbuizen voor grondwaterbemonstering

Om het optreden van verontreinigingen door falende voorzieningen te kunnen constateren wordt het grondwater in de peilbuizen van het grondwatermonitoringsnet periodiek gecontroleerd door bemonstering en analyse. Deze monitoring vindt eeuwigdurend plaats. De frequentie wordt bepaald door de stroomsnelheid van het grondwater ter plaatse:

- 1 keer per jaar bij een stroomsnelheid van 0-5 m/jaar;
- 2 keer per jaar bij een stroomsnelheid van 5-30 m/jaar;
- 3 keer per jaar bij een stroomsnelheid van meer dan 30 m/jaar.

In bijlage 2 zijn de van toepassing zijn de standaard grondwaterpakketten (en selecties van gidsparameters daaruit) weergegeven.

Locatiespecifieke afwijkingen dienen nader te worden onderbouwd, op basis van het goedgekeurde monitoringsplan en een evaluatie van alle onderzoeksresultaten. Onder deze locatiespecifieke afwijkingen wordt ook de toepassing van een lekdetectiesysteem verstaan. Door het aantonen van lekdichtheid kan de monitoringsinspanning worden aangepast (maar niet beëindigd).

De bovenstaande informatie wordt in het nazorgplan vertaald naar de locatiespecifieke omstandigheden. Hierbij komen de volgende zaken aan de orde:

- beschrijving van de methodiek (aantal monsters, kosten per monster, periodiciteit, beginjaar, eindjaar);
- criteria (interventiepunt) waaraan de aangetroffen kwaliteit van het grondwater moet voldoen;
- maatregelen, die in hoofdlijnen getroffen dienen te worden bij overschrijding van de gestelde criteria (verwijzing naar het urgentieplan op hoofdlijnen);
- de te monitoren peilbuizen (indien voor bepaalde filters verschillende analysepakketten worden gehanteerd, dan dienen deze apart beschreven te worden);
- keuze van specifieke aanvullende parameters vanwege de afvalsamenstelling of gesignaleerde verhoogde concentraties in het grondwater.

Indien het meest recente monitoringsplan de bovengenoemde informatie bevat kan deze aan het

nazorgplan worden toegevoegd en kan met een beknopte beschrijving in het nazorgplan worden volstaan.

2.1.3 Leeglooptijd en percolaatkwaliteit

Leeglooptijd

Na het aanbrengen van de bovenafdichting vindt nog een aantal jaren nalevering van percolaat plaats.

Om dit percolaat te verwijderen en om inzicht te houden in de uitloopprocessen in het stort is debietmeting, bemonstering en analyse van percolaat per stortcompartiment noodzakelijk.

Monitoring van het percolaat zal plaats moeten vinden totdat er geen of nauwelijks percolaat meer wordt gevormd.

Uit de nazorg ervaringen³ met leegloop blijkt dat berekening van de leegloop volgens de voorgaande checklist leidt tot een leeglooptijd die in de praktijk vaak veel langer blijkt. Als uitgangspunt voor nalevering wordt daarom in deze checklist van een langere nalevering uitgegaan: Na het aanbrengen van de bovenafdichting de eerste 3 jaar een jaarlijkse afname met 50% en daarna een jaarlijkse afname met 30%, tot een waarde van 5 mm/jaar (50 m³/ha/jaar). Daarna wordt gerekend met een periode van 10 jaar waarin er nog een nalevering van 5 mm/j plaatsvindt (zie bijlage 3).

De onzekerheid over de omvang van de leegloop kan worden beperkt met goede (gekalibreerde) meetgegevens van percolaatvorming van open en al afgedekte stortcompartimenten, jaarlijkse hoeveelheden percolaat in de prenazorgfase tot vlak voor de sluitingsverklaring en gemeten neerslag. Dat levert goede informatie voor een onderbouwde en definitieve inschatting van de nazorginspanning.

Indien de informatie ontbreekt voor een goed onderbouwde inschatting van de leegloop kan een inzicht in de mate van onzekerheid eenvoudig worden verkregen door de leegloop te berekenen voor verschillende hoeveelheden aanwezig percolaat op moment van afdichten (zie Bijlage 3).

De percolaatafvoer kan langer duren indien het afvalpakket nog veel vocht bevat bij het aanbrengen van de bovenafdichting. Aspecten die daarbij een rol spelen zijn de factoren die de verblijftijd bepalen zoals de dikte van het afvalpakket, samenstelling van het afval, voorkeurskanalen, slecht doorlatende lagen, compartimentering van de stortplaats en eventuele accumulatie van vocht bij langdurig openliggen van het bovenvlak. De percolaatafvoer kan ook in kortere tijd afnemen of stoppen; ook dit zal met meetgegevens onderbouwd moeten worden

De frequenties en uitvoeringstermijnen van de volgende activiteiten die gekoppeld zijn aan de leeglooptijd worden daarop afgestemd:

- monitoring percolaat;
- inspectie en onderhoud percolaatdrains en -leidingen;
- percolaatzuivering en/of percolaatafvoer;
- lozing van (voorgezuiverd) percolaat.

Hierbij geldt dat rekening moet worden gehouden met de fasering: de nalevering van de eerste fasen van een stortplaats die van een bovenafdichting zijn voorzien kan al gestopt zijn terwijl de laatst afgedichte fase(n) nog percolaat naleveren.

Percolaat monitoring

De monitoring van percolaat dat vrijkomt volgt uit het vigerende monitoringsplan c.q. vergunningvoorschrift. Daar kan vanaf worden geweken indien de voorziene monitoring in de nazorg

³ Ingebracht voor de actualisaties, besproken in voortgangsoverleg en beschikbaar gesteld aan de begeleidingscommissie

gedurende de leegloop en de wijze van verwerking van percolaat daar toe aanleiding geeft. In het nazorgplan wordt hiervoor dan een onderbouwing opgenomen.

Analysepakket

Als analysepakket wordt in principe het percolaat pakket (zie bijlage 2) gehanteerd. Indien er aanleiding voor bestaat (bepaald soort afval, resultaten monitoring uit het verleden) kan het analysepakket worden aangepast. Het verdient aanbeveling om de Waterwetvergunning als bijlage aan het nazorgplan toe te voegen.

Frequentie

Vanuit de EU Richtlijn storten dient het percolaat 2 keer per jaar te worden onderzocht met een monster dat representatief is voor de gemiddelde samenstelling. Voor de monitoring wordt uitgegaan van het vigerende monitoringsplan.

Periode

De bovenafdichting wordt aangelegd voordat de onderafdichting niet meer goed functioneert; volgens het Stortbesluit moet de bovenafdichting zo spoedig als technisch mogelijk, maar binnen 30 jaar na het aanbrengen van de onderafdichting, worden aangelegd. Voor de pilot en uitstel stortplaatsen in de regelgeving van duurzaam stortbeheer is hier tijdelijk uitstel aan verleend, uitgaande van een levensduur van minimaal 50 jaar van de onderafdichtingen en uitgaande van een nog functionerende percolaatdrainage en -afvoer. Het is aannemelijk dat de kwaliteit van de bovenafdichting dan beter is dan de kwaliteit van de onderafdichting, en dat de hoeveelheid water die (in theorie) infiltreert via de bovenafdichting kleiner is dan de infiltratie van percolaat door de onderafdichting. Het is dan ook niet reëel te verwachten dat aan percolaatvorming gerelateerde activiteiten eeuwigdurend worden voortgezet. Dit betekent ook dat geen aanvullende maatregelen in het nazorgplan opgenomen hoeven te worden om bijvoorbeeld na het einde van de levensduur van de percolaatdrainage nog percolaat te kunnen afpompen.

De voorgaande informatie dient in het nazorgplan te worden vertaald naar de locatiespecifieke omstandigheden. Hierbij komen de volgende zaken aan de orde:

- de genoemde standaard nalevering en leeglooptijd, of indien gegevens van de prenazorgfase bekend zijn een locatiespecifieke benadering van de ontwikkelingen van de percolaatafvoer;
- beschrijving van de methodiek (aantal monsters, kosten per monster, periodiciteit, beginjaar, eindjaar);
- criteria waaraan de aangetroffen kwaliteit van het percolaat moet voldoen (relatie met Waterwetvergunning);
- maatregelen, die getroffen dienen te worden bij overschrijding van de gestelde criteria;
- de te monitoren percolaatdrains/-putten per stortcompartiment.

2.1.4 Percolaatzuivering en lozing

Percolaatzuivering

De werkzaamheden en kosten die aan die zuivering en lozing verbonden zijn dienen te worden opgenomen in het nazorgplan, ook als wordt voorzien dat de provincie percolaatzuivering en lozing zal uitbesteden in de nazorg.

Indien het percolaat op de locatie zelf wordt gezuiverd is controle van de zuivering door bemonstering en analyse van het influent en effluent van de zuiveringsinstallatie noodzakelijk. De bemonstering van effluent is ook voor de lozing noodzakelijk. Met het oog op de exploitatie van de zuivering is het

noodzakelijk inzicht te hebben in de te verwachten ontwikkeling van de jaarlijkse hoeveelheid en kwaliteit van het percolaat (zie § 2.1.3: percolaatdrainage en leeglooptijd).

Lozing effluent of percolaat

In geval van lozing op oppervlaktewater wordt uitgegaan van een Waterwetvergunning als volgt:

Monstername en analyse

Standaardfrequenties: in (Boerboom & Meijden, Deelonderzoek A3, 2002) is uitgegaan van 12 keer per jaar bemonsteren volgens de vigerende Waterwetvergunning (of een andere frequentie als die in vigerende vergunning is voorgeschreven), gedurende 10 jaar na het aanbrengen van de bovenafdichting. Ook de analyse van de watermonsters vindt plaats conform de vigerende Waterwetvergunning. De bemonsteringsperiode is echter afhankelijk van de periode van nalevering conform § 2.1.3. In overleg met de waterkwaliteitsbeheerder kan de frequentie worden teruggebracht naar (minimaal) 2 keer per jaar, conform de Richtlijn Storten (EU, 1999). Dit dient door de waterkwaliteitsbeheerder schriftelijk te worden bevestigd. Er wordt uitgegaan van één controlepunt voor de lozing. De monsternames vinden plaats tot het einde van de levensduur van het percolaatdrainagesysteem, of korter als er geen percolaat meer wordt gevormd (zie § 2.1.3).

Bij beperkte fluctuaties in waterkwaliteit en waterhoeveelheden kan met minder hoge frequenties worden volstaan, mits de waterkwaliteitsbeheerder dit toestaat. Deze frequentieverlaging kan plaatsvinden op basis van een betrouwbare onderbouwing (statistisch voldoende meetresultaten uit het verleden).

Opgemerkt wordt dat met het oog op de vaststelling van een lozings- of zuiveringsheffing (tijdelijk) een hogere frequentie kan worden opgelegd.

In geval van lozing van percolaat op de RWZI wordt van het volgende uitgegaan:

De percolaatkwaliteit is sterk afhankelijk van de afvalsamenstelling en de leeftijd van het afval. Het is aan te bevelen om tijdens de exploitatie de percolaatkwaliteit per compartiment te monitoren en op basis daarvan de gewogen gemiddelde vervuilingsgraad van het percolaat (uitgedrukt in v.e. per m³) te bepalen.

Het gewogen gemiddelde kan gebruikt worden voor het locatiespecifiek vaststellen van de zuiveringslasten in de nazorgperiode. Als er geen indicatie op basis van beschikbaar gestelde percolaatgegevens beschikbaar is kan een bandbreedte van 0,03 tot 0,13 v.e. per m³ worden gehanteerd.

De bovenstaande informatie wordt in het nazorgplan vertaald naar de locatiespecifieke omstandigheden. Hierbij komen de volgende zaken aan de orde:

- beschrijving van de methodiek (aantal monsters, kosten per monster, periodiciteit, beginjaar, eindjaar);
- criteria waaraan de aangetroffen kwaliteit van het effluent moet voldoen (Waterwetvergunning);
- maatregelen, die getroffen dienen te worden bij overschrijding van de gestelde criteria;
- de te monitoren monsternamenpunten.

b. Overige waterstromen, bijvoorbeeld van een grondwaterontrekking

Voor de lozing van de overige waterstromen (influent en effluent onttrekkingen, etc.) dient per stroom de monitoringsstrategie te worden vastgelegd. Bij het bepalen van de monitoringsstrategie dient rekening te worden gehouden met de voorschriften uit de Waterwetvergunning en voorschriften uit de van toepassing zijnde verordening zuiveringsheffing van het waterschap. Monitoring van influent en effluent vindt plaats om het rendement van een zuivering te bepalen.

2.1.5 Hemelwaterdrainage

Bijlage III van de EU Richtlijn Storten (EU, 1999) betreft de controle- en toezichtprocedures in de exploitatie- en nazorgfase. Deze bijlage III gaat niet specifiek in op monitoring van hemelwaterdrainage. In het Stortbesluit wordt ook geen invulling gegeven aan monitoring van de hemelwaterdrainage.

Als de percolaatdrainage en -afvoer en de bovenafdichting goed functioneren, en er is in de exploitatiefase geen sprake geweest van zijdelings uittredend percolaat (via taluds), is het niet waarschijnlijk dat er na aanleg van de bovenafdichting vanuit het stortlichaam beïnvloeding van de kwaliteit van hemelwater kan optreden. Dit geldt ook zodra de nalevering van percolaat kleiner dan 5 mm per jaar is. Ook als een lekdetectiesysteem in de bovenafdichting is toegepast is beïnvloeding vanuit het stortlichaam niet aannemelijk. Monitoring van de kwaliteit van hemelwater is in die situaties dan ook niet nodig.

Zodra er bij de aanleg van de bovenafdichting grond of bouwstoffen binnen de wettelijk kaders zijn toegepast (te beschrijven in paragraaf 1.2.5) die de kwaliteit van het hemelwater negatief kunnen beïnvloeden, dan zal mede in het kader van lozing van hemelwater op oppervlaktewater of bodem moeten worden beoordeeld of kwaliteitsmetingen noodzakelijk zijn. Dit vraagt om een locatiespecifieke benadering, en wordt in het nazorgplan vertaald naar de locatiespecifieke omstandigheden.

In het nazorgplan wordt daarom aan de hand van ontwerp-, exploitatie- en revisiegegevens een onderbouwde beoordeling gegeven of monitoring van de hemelwaterkwaliteit noodzakelijk is. Aspecten die in de beoordeling aandacht verdienen zijn de aard van de in de bovenafdichting toegepaste bouwstoffen, de kwaliteit van de bovenafdichting en de eisen (bijvoorbeeld macroparameters) die vanuit een lozingsvergunning, of vanuit de zorgplicht bij het afvoeren van hemelwater naar oppervlaktewater of bodem, zijn gesteld. Eisen die de waterkwaliteitsbeheerder (oppervlaktewater) of gemeente (infiltratie) stelt voor wat betreft de monitoring en tijdsduur moeten worden nagekomen en in het nazorgplan zijn beschreven. Verder is het zinvol om metingen uit te voeren om aan omwonenden en andere belanghebbenden aan te tonen dat de bodembeschermende voorzieningen goed functioneren.

Als monitoring van de hemelwaterkwaliteit zinvol is, dienen de volgende aspecten te worden beschreven:

- methodiek (aantal monsters, analysepakket, kosten per monster, periodiciteit, beginjaar, eindjaar (bijvoorbeeld afhankelijk van uitloging uit dekgrond));
- voorschriften bemonstering en toetsingscriteria (o.a. vanuit Waterwet) lozingspunt(en);
- de te monitoren monsternamenpunten.

2.1.6 Oppervlaktewater

De kwaliteit van het oppervlaktewater in de nabijheid van een stort kan worden beïnvloed door:

- directe lozing van bijvoorbeeld effluent van de waterzuivering;
- directe oppervlakkige afstroming van verontreinigd hemelwater van het stort;
- toestroming van verontreinigd grondwater.

In de nazorgfase dient volgens bijlage III van de EU Richtlijn Storten halfjaarlijks de hoeveelheid en samenstelling van het oppervlaktewater te worden vastgesteld. Als voetnoot is hierbij aangegeven: *“Op grond van de kenmerken van het stortterrein mag de bevoegde instantie bepalen dat deze niet vereist zijn; zij brengt dienovereenkomstig verslag uit volgens de procedure van artikel 15 van de Richtlijn”*. In de EU Richtlijn Storten is geen eis gesteld aan analysepakketten voor beoordeling van de samenstelling van oppervlaktewater.

In artikel 8a van het Stortbesluit wordt het volgende gesteld:

1. *Het bevoegd gezag verbindt aan de vergunning voorschriften, inhoudende de verplichting de hoeveelheid en de samenstelling van het in de omgeving van de stortplaats aanwezig oppervlaktewater driemaandelijks vast te stellen; bemonstering geschiedt op ten minste twee door het bevoegd gezag aan te geven punten, één stroomopwaarts en één stroomafwaarts.*
2. *In afwijking van het eerste lid kan het bevoegd gezag bepalen dat de metingen van de hoeveelheid en samenstelling van het oppervlaktewater:*
 - a. *op grond van kenmerken van de stortplaats niet vereist zijn, dan wel*
 - b. *minder frequent mogen worden uitgevoerd als de evaluatie van de gegevens aangeeft dat langere tussenpozen even effectief zijn.*

In artikel 9, lid 2 van het Stortbesluit wordt gesteld: *“Onze Minister kan nadere regels stellen, inhoudende de verplichting voor het bevoegd gezag aan de vergunning voorschriften te verbinden, waarvan de inhoud in die regels is aangegeven, met betrekking tot (...) d. de bemonstering van het oppervlaktewater”.*

Kwaliteitsonderzoek van oppervlaktewater in de nazorgfase wordt daarom alleen uitgevoerd als hiervoor in de exploitatiefase een verplichting (vanuit de vergunningvoorschriften) bestond, en afhankelijk van het type oppervlaktewater: bij bijvoorbeeld (snel) stromend oppervlaktewater is bemonstering en analyse niet zinvol. Indien tijdens exploitatie geen metingen worden voorgeschreven zijn die ook niet van toepassing in de nazorg.

De periode waarin oppervlaktewater wordt onderzocht is afhankelijk van de lokale situatie. Het ligt voor de hand om de monitoring van oppervlaktewater te beëindigen zodra:

- er geen nalevering van percolaat uit het stortlichaam meer optreedt, en
- er geen uitloging meer optreedt van grond of bouwstoffen die binnen de wettelijk kaders in de bovenafdichting zijn toegepast (te beschrijven in paragraaf 1.2.5) waarbij de kwaliteit van het oppervlaktewater negatief kan worden beïnvloed, en
- er in het grondwater geen verontreinigingen zijn aangetroffen die kunnen leiden tot beïnvloeding van het oppervlaktewater.

De monitoringsfrequenties worden afgestemd op locatiespecifieke omstandigheden zoals de aard (gebruik) van het betreffende oppervlaktewater; de standaardfrequentie is 2 keer per jaar.

Analysepakket

De bijlage behorende bij artikel 13, eerste lid van de Uitvoeringsregeling Stortbesluit bodembescherming stelt als doel voor monsternamen en analyses van het oppervlaktewater:

- bepaling van run-off water in de ringsloot;
- bepalen van de beïnvloeding van de werking en capaciteit van de zuiveringsinstallatie.

De gehalten van verontreinigingen in het oppervlaktewater zijn laag. Consequenties voor onderzoek, conservering en analyse: de metingen zijn voornamelijk gericht op kwaliteitsparameters (zouten, macroparameters en zuurstofgehalte), minder op verontreinigingsparameters.

Uitgangspunten bij de selectie van te analyseren parameters voor het oppervlaktewater zijn:

- de percolaatsamenstelling en de samenstelling van het gestorte afval;
- de toegepaste bouwstoffen in de bovenafdichting (zie § 2.1.5);
- samenstelling van het grondwater tussen de stortplaats en het oppervlaktewater;
- samenstelling van het oppervlaktewater (bovenstrooms);
- voorschriften in de Waterwetvergunning;
- goedgekeurde monitoringsplan.

Beïnvloeding van de oppervlaktewaterkwaliteit kan vooral worden beoordeeld via macroparameters (zoals bijvoorbeeld zouten). Zolang er nog zuivering plaatsvindt, en er wordt geloosd op het oppervlaktewater, dienen analyses in het kader van de lozingsvergunning te worden uitgevoerd. Vaak is dat het percolaat pakket (zie bijlage 3). In overige gevallen kan een beperkt pakket van macroparameters (CZV, chloride, sulfaat, stikstof-Kj, pH, EC) worden toegepast, tenzij er aanleiding is om specifieke verontreinigingen in het oppervlaktewater te verwachten.

Voor het toetsen van de kwaliteit van het oppervlaktewater zijn oppervlaktewaternormen van toepassing, en dient tevens te worden getoetst aan de waterkwaliteit bovenstrooms van de locatie.

De voorgaande informatie dient in het nazorgplan te worden vertaald naar de locatiespecifieke omstandigheden. Hierbij komen de volgende zaken aan de orde:

- beschrijving van de methodiek (aantal monsters, kosten per monster, periodiciteit, beginjaar, eindjaar);
- criteria waaraan de aangetroffen kwaliteit van het oppervlaktewater moet voldoen (relatie met de Waterwetvergunning);
- maatregelen, die getroffen dienen te worden bij overschrijding van de gestelde criteria;
- de te monitoren monsternamenpunten (minimaal 1 boven- en 1 benedenstrooms). Bij stortplaatsen die nog in exploitatie zijn worden de monsternamenpunten in de omgevingsvergunning vastgelegd. Deze monsternamenpunten kunnen ook in de nazorgfase worden gehanteerd.

2.1.7 Overige grondwateronttrekking/-beheersing

Indien sprake is van grondwateronttrekking op de locatie, zoals bijvoorbeeld een permanente onderbemaling of saneringsmaatregel, dan wordt hier een beschrijving gegeven van de grondwateronttrekking en de duur van deze onttrekking zoals vergund:

- beschrijving van de methodiek (aantal monsters, kosten per monster, periodiciteit, beginjaar, eindjaar);
- toetsingscriteria;
- vergunningvoorschriften: eisen die worden gesteld aan monitoring van de grondwateronttrekking;
- maatregelen, die in hoofdlijnen getroffen dienen te worden bij overschrijding van de gestelde criteria (verwijzing naar het urgentieplan op hoofdlijnen);
- de te monitoren peilbuizen (indien voor bepaalde filters verschillende analysepakketten worden gehanteerd, dan dienen deze apart beschreven te worden).

In het kader van onderhoud van pomp- of infiltratiefilters zijn metingen gericht op het functioneren van deze filters noodzakelijk. Deze metingen worden als onderdeel van het reguliere onderhoud van het onttrekkingssysteem beschouwd, zoals beschreven in § 3.2.4 (onderdeel regeneratie pomp- en infiltratiefilters).

2.2 Metingen en visuele inspecties

2.2.1 Klink en zetting

Klink en zetting zijn twee onomkeerbare processen die optreden bij stortplaatsen. Onder 'klink' wordt in dit geval verstaan 'het afnemen van de dikte van het afvalpakket' als gevolg van een combinatie van factoren, waaronder bovenbelasting en afbraakprocessen in het stortlichaam. Zetting is het proces waar grond onder invloed van een belasting wordt samengedrukt; deze term wordt bij stortplaatsen vooral gebruikt in relatie tot de ondergrond (onder de onderafdichting).

Zetting

Voor en tijdens de exploitatiefase wordt in zettingsgevoelige gebieden de zetting onder een stortplaats gemeten, bijvoorbeeld door toepassing van zakbaken of door hoogtemeting van het daartoe meest geschikte drainagesysteem of speciaal daarvoor aangelegde zettingsslangen. Daarbij wordt met druksensoren de hoogteligging van de leiding - en daarmee de zetting - gemeten. De verkregen data worden getoetst aan de initiële zettingsprognose.

De zettingsmetingen die zijn gericht op de ondergrond worden in de nazorgfase uitgevoerd totdat een groot deel van de zetting heeft plaatsgevonden. De exacte periode dient op basis van zettingsprognoses in het nazorgplan te worden vastgesteld. Factoren die daarbij een rol spelen zijn:

- zettingsgevoeligheid van de ondergrond;
- hoogte onderzijde afvalpakket ten opzichte van GHG;
- toelaatbare (verschil)zetting;
- reeds opgetreden zetting (per aanlegfase);
- prognose van de nog te verwachten zetting van de ondergrond, in relatie tot de aangebrachte belasting (afvalpakket, bovenafdichting, deklaag).

Uit de zettingsprognose blijkt hoeveel zetting er nog zal optreden, en in welk tijdsbestek. De verkregen data in de nazorgfase worden getoetst aan de zettingsprognose. De meetfrequentie is afhankelijk van de meetfrequentie tijdens de exploitatiefase, en zal in de nazorgfase 1 keer per jaar moeten plaatsvinden om extrapolatie van meetgegevens mogelijk te maken. Als standaard voor de periode dat zettingsmetingen zullen plaatsvinden kan een periode van vijf jaar na het aanbrengen van de (laatste fase van de) bovenafdichting worden gehanteerd. Op basis van zettingsgevoeligheid van de ondergrond, locatiespecifieke zettingsprognoses en de nauwkeurigheid van toepasbare meetmethoden kunnen frequentie en/of periode worden aangepast.

Klink

Het afnemen van de dikte van het afvalpakket kan van invloed zijn op de bovenafdichting, vooral als er op korte afstand grote verschillen optreden. Grote verschillen kunnen bijvoorbeeld ontstaan door ongelijkmatig volstorten of op een overgang van stortfasen. Dit kan door middel van (regelmatige) visuele inspecties worden waargenomen, en hoogtemetingen van het terrein bieden daarbij een hulpmiddel voor onderbouwing van de waarnemingen (Pereboom, Knoeff, Thijssen, & Meesters, 2010).

De klink van het stortlichaam zal geleidelijk afnemen, en afhankelijk van de opbouw van het stort en de samenstelling van het afval, binnen een periode van 10 tot 30 jaar na aanleg van de bovenafdichting vrijwel nihil zijn. De grootste verschillen in klink worden in de beginperiode tot vijf jaar na aanleg van de bovenafdichting verwacht.

In bijlage 3 van de EU Richtlijn Storten is aangegeven dat 'aflezing' van het inklinkingsgedrag van de gestorte massa in de nazorgfase jaarlijks moet plaatsvinden. Er is geen eindtermijn voor deze aflezing

aangegeven. Gelet op de hierboven beschreven afname van de klink kan eeuwigdurende lezing van de klink, zoals gesteld in de EU Richtlijn, als niet doelmatig worden beschouwd.

De meting van klink zal derhalve 1 keer per jaar worden uitgevoerd gedurende de eerste vijf jaar na aanleg van de (laatste fase van de) bovenafdichting. Wordt een sterke klink verwacht, bijvoorbeeld omdat delen van het stort binnen korte tijd over een grote hoogte zijn volgestort, dan is een frequentie van 2 keer per jaar op deze delen van het stort nodig. Na de eerste periode van vijf jaar kan de meting worden teruggebracht tot 1 keer per 5 jaar, totdat de afbraakprocessen in het stortlichaam minimaal zijn. Voor de afbraakprocessen kan, in relatie tot stortgasvorming, een periode van circa dertig jaar na het aanbrengen van de bovenafdichting worden aangenomen.

Voor oude stortvakken of stortplaatsen met weinig of geen afbraakprocessen kan deze periode worden verkort tot 10 jaar na het aanbrengen van de bovenafdichting. Samengevat zijn de volgende factoren bepalend:

- samenstelling van het afval;
- mate van verdichting tijdens de exploitatie;
- snelheid van volstorten (vooral bij laatste stortfase(n) van belang);
- optreden van klink;
- periode tussen aanbrengen van het afval en begin van de nazorg: bij oudere stortvakken (>10 jaar) is klink bijvoorbeeld grotendeels opgetreden;
- afschot van het bovenvlak.

Bij sluiting zal definitief moeten blijken uit de klinkmetingen tot dat moment (en historie van stortvakken) wat de daarmee samenhangende frequentie van de metingen moet worden. De bovenstaande informatie wordt in het nazorgplan vertaald naar de locatiespecifieke omstandigheden. Hierbij komen de volgende zaken aan de orde:

- beschrijving van de toegepaste methodiek: bijvoorbeeld met vaste punten gemarkeerd in het veld of metingen in een vast raster met GPS of metingen met een drone;
- criteria waarbinnen de optredende (verschil)zettingen dienen te blijven;
- maatregelen, die getroffen dienen te worden bij overschrijding van de gestelde criteria;
- de te monitoren compartimenten;
- toegepaste frequenties en de doorlooptijd;
- de in gebruik zijnde meetpunten (weergave op tekening) of dichtheid van rasterpunten;
- wijze van beoordelen;
- kosten van monitoring (inclusief beoordeling).

Verandering van storthoogtes treedt op door klink en zetting. Het monitoren van de veranderingen van storthoogtes met gebruik van een drone/vliegtuig in plaats van het gebruik van rastermeting of meettegels vertegenwoordigt meer aandacht en kosten. Daarom wordt dit als te locatiespecifiek gezien en niet meegenomen in de standaard prijsbandbreedtes.

2.2.2 Dikte afdeklaag

Als de afdeklaag dunner wordt, wordt de kans op beschadiging van de hemelwaterdrainage en de daaronder gelegen afdichtende lagen groter. Oorzaken kunnen zijn: het toepassen van klinkgevoelige grond (veen of sterk humushoudende grond), het terreingebruik (veepad, etc.) en erosie. Erosie door afspoeling treedt geleidelijk op en kan in Nederland gemiddeld circa 10 ton per hectare per jaar (circa 1mm/jaar) bedragen (mondelijke mededeling D. Boels, d.d. 29 januari 2008). Plaatselijk kan snellere

afspoeling door erosie optreden, bijvoorbeeld daar waar oppervlakkig afstromend water samenkomt, de vegetatie onvoldoende ontwikkeld is of als er steile taluds aanwezig zijn.

Vooraf door visuele inspectie, maar ook door regelmatig de dikte van de afdeklaag te meten, kunnen tijdig maatregelen worden genomen om beschadiging aan de bovenafdichting van de stortplaats te voorkomen. Deze metingen zijn in principe 'eeuwigdurend'.

Er zijn drie momenten waarop gemeten moet worden:

1. Standaard metingen ter verificatie van de (gemiddelde) laagdikte. Deze metingen kunnen gelijktijdig met het materiaalonderzoek van de afdichtingslagen (zie § 2.2.6) worden uitgevoerd, en vergen dan vrijwel geen extra handelingen. De standaardfrequentie van laagdiktemeting wordt derhalve gekoppeld aan de frequentie van materiaalonderzoek, en de kosten daarvan worden niet apart geraamd;
2. Periodieke meting van laagdikten op kwetsbare plaatsen: bijvoorbeeld als er sterk veenhoudende grond is toegepast, of als er erosiegevoelige grond is toegepast op erosiegevoelige delen, bijvoorbeeld taluds en greppels. Hier kan op een aantal vaste punten periodiek de laagdikte worden gemeten. In het ontwerp wordt bij voorkeur gekozen voor materialen die niet inklinken of erosiegevoelig zijn.
3. Incidentele meting van de laagdikte naar aanleiding van visuele inspectie. Deze laagdiktemeting vindt plaats als bij visuele inspectie is gebleken dat de laagdikte afneemt (door processen zoals bij punt 2 zijn beschreven).

De bovenstaande informatie wordt in het nazorgplan vertaald naar de locatiespecifieke omstandigheden. Hierbij komen de volgende zaken aan de orde:

- beschrijving van de toegepaste methodiek;
- criteria waarbinnen de aangetroffen dikten van de afdeklaag dienen te blijven;
- de te monitoren compartimenten;
- toegepaste frequenties en de doorlooptijd;
- de in gebruik zijnde meetlocaties (weergave op tekening);
- kosten van monitoring.

2.2.3 Grondwaterstanden

De zool van het stort mag niet in contact komen met het grondwater. Hiertoe dient aan de droogleggingseis te worden voldaan (zie §1.1.6). De grondwaterstand is verder van belang bij een grondwaterbeheersing of -onttrekking. Controle van de grondwaterstand dient regelmatig te worden uitgevoerd ('eeuwigdurend'). De metingen kunnen zowel handmatig (peillint/klokje) als automatisch worden uitgevoerd (drukopnemers met dataloggers).

Standaardfrequentie: in principe dienen de grondwaterstanden 2 keer per jaar gemeten te worden (conform de EU-richtlijn Storten). Dit is voldoende als de fluctuatie van de grondwaterstanden gelijk is aan metingen van het landelijk meetnet in de nabijheid van de stortplaats (binnen hetzelfde geohydrologisch systeem).

Wanneer bij een stortplaats sprake is van een geohydrologische isolatie of sterk afwijkende grondwaterstanden (gerelateerd aan de amplitude binnen het landelijke meetnet, beschikbaar via www.dinoloket.nl), wordt een meetfrequentie van 2 keer per maand (op de 14e en 28e dag) oftewel 24 keer per jaar voorgeschreven. Deze frequentie is ook noodzakelijk voor bepaling van de gemiddeld hoogste grondwaterstand.

Indien het landelijk meetnet nabij de stortplaats geen meetpunten heeft, kan een beoordeling van de beschikbare meetgegevens door een deskundige, uitsluitend bieden. Een frequentie van 2 keer per maand bij een aantal maatgevende peilfilters bij de stortplaats is dan het uitgangspunt.

Bij automatische registratie van peilgegevens is het aflezen van de geregistreerde waarnemingen mogelijk, en wordt 2 keer per jaar een handmatige controlemeting uitgevoerd.

De voorgaande informatie wordt in het nazorgplan vertaald naar de locatiespecifieke omstandigheden. Hierbij komen de volgende zaken aan de orde:

- beschrijving van de toegepaste methodiek;
- criteria waaraan de waargenomen grondwaterstanden dienen te voldoen;
- de te monitoren peilbuizen (zoveel als nodig om de ruimtelijke verdeling van grondwaterstanden en isohypsen bij de stortplaats te kunnen bepalen);
- toegepaste frequenties en de doorlooptijd;
- de in gebruik zijnde meetpunten (weergave op tekening);
- kosten.

Controle hoogte peilbuizen

Uitgegaan wordt van één keer per 10 jaar controle van maaiveldhoogte en bovenkant peilbuis met gps, eventueel gelijktijdig met een monitoringsronde grondwaterkwaliteit of meting grondwaterstanden.

2.2.4 Visuele inspecties: algemeen, bovenafdichting, stortgasonttrekking en drainagesystemen

Per onderdeel van de stortplaats en de bijbehorende voorzieningen moet worden aangegeven op welke wijze visuele inspectie plaatsvindt. Hieronder volgt een aantal inspecties die in ieder geval plaats moeten vinden. Voor wat betreft afrasteringen, beplantingen etc. wordt ervan uitgegaan dat deze onderdeel vormen van de algemene terreininspectie (in bijlage 2 aangegeven als “Terrein, visuele inspectie”).

Visuele inspectie controledrainage en signaleringsdrainage

Standaardfrequentie voor visuele inspectie controledrainage: 1 keer per jaar een visuele inspectie van de afvoer van water (voor zover mogelijk, inspectie kan ook door controle van toestroming van water tijdens bemonstering). Verder dient 1 keer per 5 jaar steekproefsgewijs (10% van totale drainlengte) een camera-inspectie te worden uitgevoerd om de goede werking van de drains te kunnen verifiëren. Indien dit praktisch niet mogelijk is, bijvoorbeeld door een te kleine diameter (<100 mm) of bij kleinere diameters een te grote drainlengte, kan deze inspectie ook door middel van het doorsteken van drains plaatsvinden.

Signaleringsdrainage: nader locatiespecifiek te bepalen.

Bovenstaande inspecties dienen in principe te worden uitgevoerd totdat de technische levensduur van de drains is verstreken. Voor de levensduur wordt in beginsel een periode van 50 jaar na aanleg gehanteerd. Wordt de monitoring door middel van controledrains eerder afgebouwd (te beschrijven in § 2.1.1), dan vervalt daarmee automatisch de jaarlijkse visuele inspectie. In dat geval wordt vanwege het instandhouden tot einde levensduur inspectie uitgevoerd door doorsteken met een frequentie van 1 keer per 5 jaar.

Visuele inspectie percolaatdrainage

Zoals in § 2.1.3 al werd vermeld, is de mate van vrijkomen van percolaat in de tijd variabel en sterk afhankelijk van de locatiespecifieke omstandigheden. Visuele inspectie van het percolaatdrainagesysteem

wordt uitgevoerd tot de technische levensduur van het systeem is verstreken. Ook na de leeglooptijd dient controle op het niveau in de percolaatputten plaats te vinden, omdat er mogelijk nog (in omvang beperkte) nalevering optreedt. Voor de levensduur wordt een periode van ten minste 50 jaar na aanleg gehanteerd.

De percolaat afvoer kan worden gecontroleerd door het beoordelen van peilniveaus en toestroming van percolaat in de percolaatputten.

Standaardfrequenties voor visuele inspectie van de percolaatdrainage: camera-inspectie van vooral verzameldrains indien bij het doorspuiten/doorsteken wordt geconstateerd dat niet verder doorgespoten/doorgestoken kan worden. Als standaard voor deze incidentele camera-inspectie wordt inspectie van 50% van de totale lengte van verzameldrains met een frequentie van 1x/5 jaar aangehouden, tot het einde van de leeglooptijd. In de praktijk blijkt overigens dat camera-inspecties in met percolaat gevulde leidingen vaak geen bruikbare beelden oplevert. Soms kan dan het afpompen van drains voorafgaand aan de camera-inspectie nuttig zijn.

Op basis van de waarnemingen kan een andere vorm van doorspuiten/doorsteken worden overwogen om zo mogelijk en indien noodzakelijk de afvoer te herstellen. Dit dient te worden uitgevoerd in een periode afhankelijk van de locatiespecifieke omstandigheden (leeglooptijd van de stortplaats) en zal per locatie nader bepaald en onderbouwd dienen te worden.

Visuele inspectie hemelwaterdrainage

Stagnerende afvoer in de hemelwaterdrainage kan leiden tot verweking van de afdeklaag, resulterend in erosie, afschuiving en beschadiging van onderliggende afdichting. De hemelwaterafvoer van het gehele drainagesysteem moet regelmatig worden gecontroleerd, onder andere middels controle afvoer van water direct na een hevige en langdurige regenbui en/of door controle van het waterniveau in de inspectieputten. In geval van toepassing van een drainagemat betreffen de onderstaande controles de verzamelringdrain met de betreffende putten en doorspuitpunten.

De staat van nazorgvoorzieningen zoals bijvoorbeeld de teendrainage, inspectieschachten, drainaansluitingen, doorspuitpunten, afvoerleidingen en lozingspunten dient worden gecontroleerd. Camera-inspectie is vanwege de geringe diameter van de drains meestal niet mogelijk, en enkel zinvol bij het opsporen van verstoppingen als deze niet op een andere wijze gelokaliseerd kunnen worden. Het is beter om drains door te steken of een rookinspectie uit te voeren, waarbij rook met een overdruk in een drainageleiding wordt gebracht en daarmee wordt getoetst of de drainageleidingen open zijn.

Standaardfrequentie voor visuele inspectie van de hemelwaterdrainage: 1 keer per jaar visuele controle op afvoer. Daarnaast 1 keer per 2 jaar een inspectie van enkele (maatgevende) drains door middel van doorsteken of rookinspectie.

Terrein, visuele inspectie

Het functioneren van de dichte eindafwerking zal worden gecontroleerd via veldinspectie van de afdeklaag. Dode plekken in gewas of beplanting kunnen duiden op het vrijkomen van stortgas door lekken in de bovenafdichting. Natte plekken (vegetatie: zegge, rus, riet) duiden op stagnerend hemelwater. De schade van eventuele afschuiving of erosie van de afdeklaag kan worden geminimaliseerd door tijdige signalering en waar nodig het treffen van maatregelen.

Het gehele stort moet regelmatig worden geïnspecteerd, waarbij gelet moet worden op onder andere scheuring en verplaatsing/afschuiving van afval of grond. Tijdens veldinspecties moet daarom bijvoorbeeld ook de staat van de groenvoorziening en de potentiële invloed (ontworteling bomen bij storm, achterstallig groenonderhoud, etc.) daarvan op de afwerklaag worden gecontroleerd.

Ook dient gecontroleerd te worden op de aanwezigheid van ongedierte en schade door vergraving (klein wild). Konijnen kunnen tot enkele meters diep graven. Mollen graven ondiep; molgangen zijn veelal niet dieper dan 0,5 meter. (Düllmann & Obernosterer, 2010) stellen dat bij minerale afdichtingen graafschade niet te verwachten is. Als verklaring daarvoor wordt de hoge verdichtingsgraad genoemd. Bij stortplaatsen met een bovenafdichting van folie en lekdetectie in Nederland is in de afgelopen 17 jaar geen schade aan de afdichting voorgekomen door planten of dieren. Het bestrijden van dieren kan nodig zijn als daardoor erosie van taluds kan ontstaan. In andere gevallen is bestrijding afhankelijk van de functie van het terrein (zoals een golfbaan of recreatieveld) en wordt dit uitgevoerd door de terreingebruiker.

Een van de kritische onderdelen van de afdichtingsconstructies van de stortplaats is de teenconstructie waar de onder- en bovenafdichting samenkomen. Op deze plaats kan de zijwaartse druk van het afval groot worden. De stabiliteit van de teenconstructie moet nauwlettend worden beoordeeld.

Standaardfrequentie voor visuele inspectie van de bovenafdichting: 12 keer per jaar gedurende de eerste 5 jaar na aanleg (van iedere fase van de bovenafdichting). Vervolgens 4 keer per jaar, eeuwigdurend. De visuele inspecties vinden regelmatig verdeeld over het jaar plaats, bij verschillende weersomstandigheden (bijvoorbeeld na intensieve neerslag en na droogteperiode).

Inspectie van een bovenafdichting kan ook plaatsvinden door de meetgegevens van een lekdetectiesysteem te volgen/raadplegen, daar waar een lekdetectiesysteem aanwezig is. De veldinspectie is nog steeds preventief nodig om schadefactoren tijdig te constateren en de kans op schade aan de bovenafdichting te verkleinen.

Visuele inspectie gasonttrekking

Om eventueel falen van de gasonttrekking te voorkomen worden het onttrekkingssysteem en de onttrekkinginstallatie regelmatig geïnspecteerd op gasproductie, ongecontroleerde gasuittredingen en algemene technische staat. Hierbij moet worden gelet op aansluitingen, doorvoeren door de afdichtingslagen, zakkingen en het algeheel functioneren van met name de aanzuiger en de condenswaterafvang.

Een eventuele benutting- of fakkelinstallatie wordt regelmatig op alle onderdelen geïnspecteerd (de vereiste inspectiefrequentie is conform het onderhoudsplan van de betreffende installatie). Standaardfrequentie: 2 keer per jaar, zolang de stortgasonttrekking en de fakkelinstallatie in bedrijf zijn. Uitgangspunt: inspectie van de volledige installatie gedurende 15 jaar na aanleg van het laatste deel van de bovenafdichting.

Passieve afvoer kan door middel van de overdruk in een stortlichaam. Gasbehandeling kan noodzakelijk zijn indien verwacht wordt dat emissienormen zullen worden overschreden, en kan bestaan uit het toepassen van filters. Inspecties en metingen bij passieve afvoer zijn (zie § 1.2.8 “stortgasverwerking”):

- vochtmetingen (compostfilters);
- drukmetingen;
- analyses (actief kool, doorslag);
- metingen gaskwaliteit;
- inspectie vegetatie en inklinking/verzakking (minerale) filter.

In het nazorgplan wordt in § 1.2.8 een inschatting gemaakt van het aantal emissiepunten. Inspectie daarvan dient 2 keer per jaar plaats te vinden tot 30 jaar na aanleg van het laatste deel van de bovenafdichting. Zodra de emissie daarna verder afneemt kan de passieve gasbehandeling worden ontmanteld en kan de inspectie worden beëindigd.

Visuele inspectie waterzuivering

Periodiek zal de technische staat van de waterzuiveringsinstallatie en de daarbij behorende voorzieningen, zoals aan- en afvoerleidingen, monster- en meetvoorzieningen en pompinstallaties, visueel gecontroleerd worden.

Uitgangspunt voor de standaardfrequentie: 6 keer per jaar, zolang de waterzuivering in bedrijf is (met de leegloopberekening als basis). Hierbij dient te worden opgemerkt, dat de noodzaak tot inspectie sterk afhankelijk is van het type waterzuivering en de mate waarin percolaat wordt gevormd. De frequentie waarin inspecties worden uitgevoerd, dient in overeenstemming te zijn met de in de onderhoudshandleiding van de installatie beschreven frequentie(s).

De bovenstaande informatie wordt in het nazorgplan vertaald naar de locatiespecifieke omstandigheden. Hierbij komen in ieder geval de volgende zaken aan de orde:

- beschrijving van de toegepaste inspectiemethodieken;
- criteria waaraan de geïnspecteerde voorzieningen minimaal dienen te voldoen;
- de te monitoren parameters;
- toegepaste frequenties en de doorlooptijd;
- kosten, gedifferentieerd naar de diverse inspecties (als onderdeel van exploitatiekosten).

Combinatie van inspecties

De genoemde visuele inspecties kunnen gecombineerd worden. Het is niet altijd mogelijk om bepaalde inspecties samen te voegen:

- Dit is bijvoorbeeld afhankelijk van expertise van de inspecteur (elektrotechnisch of milieutechnisch) ;
- De tijdstippen/frequenties zijn ongelijk (bijv. maaien niet in december en broedseizoen) ;
- Inspectie van erosie kan beter na het maaien en niet ervoor;
- Frequentie is afhankelijk van de omstandigheden op de stort (o.a. het weer);
- Benodigd materieel en gereedschap verschilt per activiteit.

Voor deze combinatie van activiteiten kunnen de kosten van een inspecteur (kosten per uur, of kosten per inspectieronde (kosten per hectare)) worden gehanteerd, in plaats van afzonderlijke kostenposten. De volgende inspecties en metingen zijn te combineren:

- de algemene visuele inspectie "Terrein, visuele inspectie";
- visuele inspectie percolaatdrainage (niveau in putten);
- visuele inspectie hemelwaterdrainage (afvoer na regenbui, controle waterniveau in putten);
- visuele inspectie bovenafdichting (stagnerend water, gewasschade, afrastering, erosie, afschuiving en scheurvorming op taluds, etc.).

De mate waarin inspecties gecombineerd kunnen worden wordt mede bepaald door de werkwijze en het uitbestedingsbeleid van de nazorgorganisatie, en de veelzijdigheid en deskundigheid van de inspecteur.

De tijdsbesteding (in dagdelen) wordt geraamd op basis van het aantal hectaren terrein en de combinatie van inspecties die mogelijk zijn. Bij grote oppervlakten kan de inspectie efficiënter zijn dan bij kleine oppervlakten. Op basis van ervaringen is per inspectieronde ter indicatie een bandbreedte voor de inspectietijd gegeven (geen complexe situatie, veelzijdig deskundig inspecteur, exclusief reistijd):

- oppervlakte van 0 tot 10 hectare: 0,5 tot 1 dag;
- oppervlakte van 10 tot 20 hectare: 1 dag;
- oppervlakte van 20 tot 40 hectare: 1 tot 2 dagen;
- oppervlakte van 40 tot 60 hectare: 2 tot 3 dagen;
- oppervlakte van 60 tot 80 hectare: 3 tot 4 dagen;

- oppervlakte meer dan 80 hectare: 4 tot 5 dagen.

Locatiespecifieke benodigde tijd en kosten worden geraamd op basis van de tijd en kosten van de individuele werkzaamheden.

Opgemerkt wordt dat inspectie losstaat van onderhoudsactiviteiten, en dat inspectie en onderhoud in beginsel door verschillende partijen onafhankelijk van elkaar worden uitgevoerd, mede om de controlerende taak van de inspecteur te kunnen waarborgen.

Het aantal inspectieronden per jaar wordt afgestemd op de lokale situatie. Bij de aanvang van de nazorg zal dit vaak intensief zijn (12 keer per jaar), onder andere als er stortgas wordt onttrokken en er een waterzuivering actief is of percolaat wordt afgevoerd. Daarna zal het aantal inspectieronden afnemen tot ten minste 4 keer per jaar, wanneer er geen actieve stortgasonttrekking is en de leegloop is bereikt. De afname tot ten minste 4x per jaar wordt locatiespecifiek bepaald op basis van vereenvoudiging van de werkzaamheden (afname van klink/zetting verwachting, bereiken van leegloop, overgang naar passieve stortgasverwerking etc.).

De tijdsduur per inspectieronde en het aantal inspectieronden per jaar leiden tot jaarlijkse kosten die ingevoerd worden in het rekenmodel (RINAS). Er dient rekening te worden gehouden met eventuele gefaseerde aanleg van de stortplaats en bovenafdichting.

2.2.5 Gasmetingen en analyse

Gasmetingen worden regelmatig uitgevoerd in inspectieputten en doorvoeren door de folie. Bijvoorbeeld tijdens inspectie van de hemelwaterdrainage (zie § 2.2.4). Eenvoudige metingen met draagbare meetapparatuur geven een indicatie van de aanwezigheid van stortgas in het hemelwaterdrainagesysteem. Incidentele gasmetingen in de afdeklaag vinden enkel plaats als op basis van visuele waarnemingen een ongecontroleerde emissie van stortgas wordt verwacht. Standaardfrequentie: 2 keer per jaar, zolang er meetbare hoeveelheden stortgas worden gevormd (uitgangspunt is minimaal 15, maximaal 30 jaar na aanleg van de laatste bovenafdichting).

Verder wordt gasuittreding onderzocht via een meting met een vooraf vastgesteld raster van circa 50x50 meter. De frequentie bedraagt 1 keer per drie jaar in de periode van actieve gasonttrekking en 1 keer per vijf jaar bij passieve stortgasafvoer. Dit onderzoek is niet nodig wanneer een actief lekdetectiesysteem in de bovenafdichting wordt toegepast. Ook kan er sprake zijn van stortgasuittreding in de bodem bij (delen van) een stortplaats die niet van een onderafdichting zijn voorzien. Ook in dat geval houdt het nazorgplan rekening met stortgasmetingen.

Onderzoek dat gericht is op het constateren van gaslekage is niet nodig wanneer een actief lekdetectiesysteem in de bovenafdichting wordt toegepast.

Het debiet van de onttrekkingsinstallatie wordt gemeten en geregistreerd. Een eventueel aanwezige fakkel dient van het gesloten type te zijn. De uittreedtemperatuur dient overeenkomstig de Nederlandse Emissie Richtlijn ten minste 900 °C te zijn en de verblijftijd ten minste 0,3 sec.

Ophoping en drukopbouw van stortgas kunnen de eindafwerking beschadigen en dienen te worden voorkomen. Hiertoe wordt stortgas opgevangen en afgevoerd. De verwijdering van stortgas dient te worden gecontroleerd door onder andere bemonstering en analyse van het stortgas in de onttrekkingsinstallatie.

Beheer stortgasontrekking met fakkel en/of benutting

Als minimum wordt een frequentie van 12 keer per jaar gehanteerd gedurende minimaal drie jaar na het aanbrengen van het laatste deel van de bovenafdichting. Mogelijk (locatiespecifiek) is daarna een stabiele situatie bereikt, en kan dan voor beheer een frequentie van 4 tot 6 keer per jaar worden aangehouden tot 15 jaar na aanbrengen van het laatste deel van de bovenafdichting (zie paragraaf 3.2.1). Dit betreft controle en inregelen bronnen met jaarlijks onderhoud van een fakkel en een blower door een deskundige en periodiek een SCIOS-keuring. Op de langere termijn zal de vorming van stortgas zeer gering worden, waardoor onttrekking van stortgas niet meer zinvol zal zijn en de bijbehorende controle en monitoring kan vervallen, met uitzondering van aspecten die van invloed kunnen zijn op de bovenafdichting, zoals doorvoeringen.

In de omgevingsvergunning en ook het Activiteitenbesluit zijn eisen opgenomen voor emissiemeting (Activiteitenregeling artikel 3.7b lid 2) en keuring van stookinstallaties (Activiteitenbesluit paragraaf 3.2.1). In het nazorgplan wordt aangegeven welke eisen aan de benuttingsinstallatie gesteld zijn. De emissiemeting behoort tot de normale bedrijfsvoering van de gasmotor en kan behoren tot de contractuele verplichtingen van de beheerder van de gasmotor.

Vanzelfsprekend komen deze metingen en keuringen te vervallen wanneer de benuttingsinstallaties niet meer gebruikt worden. Uitgangspunt is 15 jaar na aanleg van de laatste bovenafdichting, of anders als dit uit een onderbouwde stortgasprognose blijkt.

De bovenstaande informatie wordt in het nazorgplan vertaald naar de locatiespecifieke omstandigheden. Hierbij komen in ieder geval de volgende zaken aan de orde:

- beschrijving van de toegepaste methodiek (waaronder ook metingen in het veld);
- criteria waaraan voldaan dient te worden;
- maatregelen, die getroffen dienen te worden bij overschrijding van de gestelde criteria;
- toegepaste frequenties en de doorlooptijd;
- kosten van metingen en keuringen.

Voor fakkels met (van nature) radio actief materiaal (in ieder geval fakkels van het type Hofstetter EGH 06F-500EST en Hofstetter EGH 06F-500/0,3 s EST) geldt dat deze geregistreerd moeten zijn bij de ANVS en jaarlijks door een stralingsdeskundige moeten worden gecontroleerd. De wettelijke grondslag hiervoor ligt in artikel 33 lid 1 van de Kernenergiewet en artikel 3.9 van het Besluit basisveiligheidsnormen stralingsbescherming (Bbs).

2.2.6 Materiaalonderzoek bovenafdichting

Het functioneren van de bovenafdichting wordt afgeleid uit indirecte metingen (visuele controles, kwaliteit grondwater en de nalevering van percolaat). Er zijn lekdetectiesystemen beschikbaar die aan kunnen geven of lekkages van folies optreden. De indirecte metingen en meetgegevens van lekdetectiesystemen geven geen inzicht in de langzaam verlopende vermindering van de kwaliteit van afdichtende constructies.

Controle op veroudering

Een controle op veroudering en het functioneren van de afdichtingslagen is tijdens de nazorg noodzakelijk om inzicht te hebben in de restlevensduur van de afdichtingslagen en om tijdig voorbereidingen voor vervanging te treffen. De resultaten van het steekproefsgewijze materiaalonderzoek kunnen een belangrijke rol spelen bij het bepalen van de eventuele noodzaak van vervanging van de afdichtingsconstructie en het moment daarvan. De controle bestaat uit het steekproefsgewijs inspecteren door het blootleggen en bemonsteren van de bovenafdichting bij kritieke delen. Kritieke delen zijn

plaatsen met lasverbindingen (folie), doorvoeren, plaatsen waar de verschilzettingen het grootst zijn en de teenconstructie.

Verouderingsonderzoek

Voor verouderingsonderzoek is geen standaard protocol beschikbaar. Het onderzoek dat wordt uitgevoerd bestaat bijvoorbeeld uit:

- Destructief onderzoek: testen van lasverbindingen op duurzaamheid. Het laboratoriumonderzoek dient zich te concentreren op de scheur- en onthechtingsweerstand van de las. Dit betreft in het bijzonder aangepaste (lange duur) metingen bij een constante mechanische belasting in een zeepoplossing bij verhoogde temperatuur, al dan niet met een kerf (Breen, 2014);
- Destructief onderzoek folie, bijvoorbeeld als er niet eerder een nulonderzoek is uitgevoerd: laboratoriumonderzoek resterende levensduur van het foliemateriaal door middel van de oxidation induction time (OIT) test en treksterkte, trekslagsterkte en scheurweerstand. Deze testen dienen als indicator voor veroudering van het materiaal. Meer informatie is te vinden in CUR publicatie 243 tweede druk (Greenwood, Schroeder, & Voskamp, 2016) en de Protocollen voor het toepassen van kunststof geomembranen deel II, (Breen en Klerks, 2018);
- Als levensduuronderzoeken al voor aanleg zijn uitgevoerd, kan met beperkter onderzoek (OIT, treksterkte en trekslagsterkte) worden volstaan. Hiervoor zijn (inter)nationale normen beschikbaar;
- Onderzoek minerale laag: doorlatendheid (k-waarde) en de chemische samenstelling van poriewater (NTA8888). Indien niet eerder onderzoek is uitgevoerd naar de steunlaag is onderzoek naar de chemische samenstelling van poriewater in de steunlaag nodig voor berekening van de uiteindelijke doorlatendheid;
- Onderzoek naar het functioneren van een drainagezandlaag of kunststofdrainagemat: visuele inspectie op wortelingroei, fysieke of biologische aantasting van vlies en drainagemateriaal, of verstopping;
- Verouderingsonderzoek op de kunststofdrainagemat kan worden overwogen indien niet eerder een nulonderzoek is uitgevoerd, of er vanuit visuele inspecties aanwijzingen zijn dat veroudering leidt tot onvoldoende waterafvoer of schade aan de bovenafdichtingsconstructie.

Frequentie van controle

Op basis van onderzoek door (Boels & Breen, 2001) en (Sloot, 2002) wordt een frequentie van 1 keer per 10 jaar gehanteerd voor het vrijgraven en bemonsteren van de afdichtingslaag voor materiaalonderzoek. Deze frequentie is van toepassing voor bovenafdichtingen die reeds zijn aangelegd en waarvan vooraf (nulonderzoek) niet is aangetoond dat deze voldoen aan de in § 4.1 gestelde voorwaarden voor een optimale levensduur. Deze frequentie kan ook worden toegepast bij afdichtingsmaterialen waarmee nog weinig ervaring is of waarvan levensduuronderzoeken nog onvoldoende betrouwbaar inzicht geven in de levensduur.

Wordt wel aan de voorwaarden voor optimale levensduur voldaan, dan kan het onderzoek minder frequent worden uitgevoerd: 1x/15 jaar, met als startjaar 15 jaar na aanleg van de bovenafdichting, mits een volledig locatiespecifiek nulonderzoek is uitgevoerd resulterend in een levensduur prognose van ten minste 75 jaar voor de gehele afdichtingsconstructie. Onderzoek naar de geschiktheid van de toegepaste mat (weerstand tegen afschuiving en poriegrootte versus korrelgrootte dekgrond) is in principe uitgevoerd in het kader van de aanleg van de afdichtingsconstructie. Dit houdt verband met de levensduurverwachting van de gehele afdichtingsconstructie en wordt daarom ook vermeld in het nazorgplan.

Is er geen nulonderzoek uitgevoerd, dan is het eerste onderzoek na 10 jaar ook als uitgangssituatie voor de levensduur te beschouwen. Omdat scheurvorming van folieverbindingen onder constante mechanische belasting moeilijk voorspelbaar is, is een lagere frequentie bij de huidige kennis en praktijkervaring vooralsnog niet aan te bevelen.

Niveaus van onderzoek

Destructief onderzoek levert gedetailleerd inzicht in de actuele staat. Aanvullend verouderingsonderzoek levert inzicht in de resterende levensduurverwachting. Monsternamen van de aanwezige folie zonder een stuk daar van uit de afdichtingsconstructie te nemen is om praktische redenen niet haalbaar (onvoldoende monstergrootte van losliggende overlap bij de kanaallassen van de folie). Na het openen van een lekdichte bovenafdichting voor het bemonsteren van folie of minerale afdichting moeten de afdichtingen worden hersteld. Dit vergt zorgvuldig werken en een goed extern toezicht omdat anders, vooral bij de folie, een zwakke plek kan ontstaan.

Visuele inspectie levert een indicatie van de actuele staat en geen verwachting van de resterende levensduur. Als alternatief voor monsternamen en laboratoriumonderzoek naar de actuele staat kunnen lasnaden door een externe deskundige visueel worden geïnspecteerd en kunnen lasnaden worden gecontroleerd op lekdichtheid met de vacuüm methode (overeenkomstig paragraaf 2.9.4.1 van (TNO, 1999). Hiervoor wordt ook de deklaag en drainagelaag/-mat verwijderd.

Afwisseling destructief materiaalonderzoek en visuele inspectie

Indien op grond van het nulonderzoek een levensduur van tenminste 75 jaar verwacht wordt, kan worden overwogen om daarna destructief materiaalonderzoek met verouderingsonderzoek af te wisselen met visuele inspectie. Bijvoorbeeld vanaf de aanleg na 15 jaar, 30 jaar en 45 jaar visuele inspectie, na 60 jaar destructief materiaal onderzoek met verouderingsonderzoek. Andere afwisseling van visueel en destructief is denkbaar en kan locatiespecifiek worden bepaald.

Beschrijving van het onderzoek in het nazorgplan

De voorgaande informatie wordt, voor zover van toepassing op de betreffende stortplaats, in het nazorgplan vertaald naar de locatiespecifieke omstandigheden. Praktijkervaringen met onderzoeken die in de komende jaren beschikbaar komen kunnen daarbij worden gebruikt.

De beschrijving in het nazorgplan is op hoofdlijnen en behandelt de volgende punten:

- kritieke/maatgevende delen van stortplaatsen (bepalen aan de hand van ontwerp, aanleg en inspectieverslagen);
- representatieve foliematerialen bepalen: welke type folies zijn toegepast (glad, ruw hdpe, lldpe, vldpe, van elk type alles van één productiebatch (gecertificeerd en dezelfde productiespecificaties));
- representatieve lasnaden bepalen. Van elke foliecombinatie één kanaallas en één extrusielas (bijvoorbeeld een las van gladde en geruwde folie). 2x per aanlegfase (tenzij gebruikte materialen en uitvoering bij meerdere aanlegfasen overeenkomstig zijn);
- beschrijving van de toegepaste meetmethodiek (advies deskundig inspecteur opvragen als er geen standaard methode beschikbaar is): standaard visuele inspectie van de drainagemat/drainagelaag (wortelingroei, aantasting, verstopping). Daarbij destructief materiaalonderzoek van de afdichtingslagen en drainagemat, mogelijk afgewisseld met visuele inspectie van de folielasverbindingen op lekdichtheid en scheurvorming door middel van visuele inspectie bij kritieke punten en doorvoering en toepassing van een vacuüm klok;
- OIT, treksterkte en trekslagsterkte worden uitgevoerd op de folie om de actuele staat te beoordelen. Verder onderzoek naar levensduurverwachting is nodig indien geen nulonderzoek bij aanleg is uitgevoerd;
- onderzoek van de minerale laag op doorlatendheid en kwaliteit van het poriewater. De elektrische geleidbaarheid (EC) en chemische samenstelling van het poriewater (NTA8888) wordt in ieder geval bij het eerste onderzoek uitgevoerd, omdat het poriewater door diffusie vanuit de steunlaag veranderd kan zijn, en in de periode na aanleg een evenwicht zal zijn ontstaan tussen het poriewater van steunlaag en afdichtingslaag. Bij volgende meetronden kan met meting van doorlatendheid en elektrische

geleidbaarheid van poriewater worden volstaan;

- criteria waaraan de te bemeten aspecten dienen te voldoen;
- maatregelen, die getroffen dienen te worden bij overschrijding van de gestelde criteria;
- toegepaste frequenties (1 keer per 10 jaar of 1 keer per 15 jaar), doorlooptijd (tot einde levensduur);
- werkwijze: vrijgraven, bemonstering en herstel onder deskundig toezicht.

Visuele inspectie folie

Bovenstaande impliceert dat de minimale onderzoeksinspanning voor de folie afdichting per fase bestaat uit inspectie van 2x 1 extrusielas en 2x 1 kanaallas, visueel en met de vacuüm klok. Bij een optimale keuze van de inspectie locatie bij een doorvoering of reparatie zou zowel een extrusie las als een kanaallas in een ontgraving kunnen worden geïnspecteerd. Als er in een fase meer dan één type folie van één productie is toegepast kan de inspectie tot de meest "kritische" folie beperkt blijven, te onderbouwen met de resultaten van het nulonderzoek. Voor de kosten van de minimale onderzoeksinspanning kan dan van twee gaten worden uit gegaan per fase.

Destructief onderzoek folie

Destructief onderzoek betreft monsternamen en verouderingsonderzoek van lasnaden en folie materiaal, minimaal van één folietype overeenkomstig de visuele inspectie. Naast inspectie worden ook monsters genomen. Bijkomende werkzaamheden zijn het herstel van de folie en het levensduuronderzoek. De kosten van de minimale onderzoeksinspanning zijn dan de kosten van de minimale onderzoeksinspanning van visueel onderzoek plus de kosten van folieherstel (5 monstergaten) en levensduuronderzoek (2 extrusielassen, 2 kanaallassen en 1 foliemateriaal).

Uitgebreid destructief onderzoek

Het kan een overweging zijn, bijvoorbeeld op basis van het nulonderzoek, om uitgebreider destructief onderzoek uit te laten voeren. Dit onderzoek omvat dan ook de kwaliteit van de minerale laag (k-waarde en samenstelling) en de te verwachten invloed daarop door de steunlaag.

Er zijn lekdetectiesystemen beschikbaar die lekkages van een folie kunnen aantonen. Bij toepassing van lekdetectiesystemen betreft levensduuronderzoek ook het lekdetectiesysteem en bestaat uit de volgende werkzaamheden:

- a. twee meetelektroden (sensoren) worden verzameld. Hiertoe dient een kabel met sensor te worden vrij gegraven. Het kabeldeel wordt verwijderd en wordt vervangen door een nieuw deel.
- b. Duurzaamheidsonderzoek aan de kabel en sensoren kan plaats vinden conform de methoden die ook voor het duurzaamheidsonderzoek in de goedkeurings-/ontwerpfase zijn gebruikt, zie bijvoorbeeld de samenvatting van onderzoeken die ENBB beschouwd heeft bij beoordeling van gelijkwaardigheid (ENBB, 2008).

2.2.7 Lekdetectiemetingen

De lekdichtheidscontrole bestaat uit:

- controle van de werking van het systeem via aankoppingsmetingen: zijn alle contacten en verbindingen intact en zijn meetpunten bruikbaar?
- controle op lekkage van de bovenafdichting: lekdichtheidscontrole.

De frequentie van de lekdichtheidscontrole wordt bepaald in het nazorgplan. Bij een enkelvoudige folie zijn tenminste twee metingen per maand nodig om lekkages tijdig te kunnen constateren, lokaliseren en herstellen (zie bijlage 4 voor een toelichting). Bij toepassing in een combinatieafdichting (folie en minerale laag) wordt de lekdichtheidscontrole tenminste maandelijks uitgevoerd.

De lekdichtheidsmetingen worden automatisch uitgevoerd en gerapporteerd. Bij lekkage wordt de nazorginstantie direct daarop geattendeerd, bijvoorbeeld door middel van email of andere elektronische berichtgeving.

Aangeraden wordt om de automatisch aangeleverde meetrapporten van de lekdetectiemetingen met dezelfde frequentie als de metingen zelf te controleren, om zo de aandacht bij de metingen te blijven houden. Deze controle vergt geringe tijdsbesteding, namelijk het raadplegen van het automatisch gegenereerde meetrapport (maximaal 15 minuten per keer).

3 Doorspuiten en onderhoud

Onderhoud wordt regulier uitgevoerd en ad hoc naar aanleiding van de visuele inspecties en/of metingen. Als een onderhouds- en controleplan door het bevoegd gezag is goedgekeurd, dan vormt deze de basis voor het nazorgplan. In het nazorgplan worden per onderdeel criteria, methodiek, frequentie en eventuele onderhoudsmaatregelen aangegeven. Bij criteria moet aangegeven worden wanneer er aanleiding is tot het treffen van maatregelen, bijvoorbeeld als bij inspecties (zie § 2.2.4) of doorspuiten blijkt dat de drainage verstopt is.

In de lijst met kengetallen (zie bijlage 2) is ook de categorie *instandhouden* genoemd. Dit betreft de activiteiten die nodig zijn voor het beheren en bedienen van onder andere de waterzuiveringsinstallatie, het stortgasonttrekkingssysteem en de stortgasverwerking (fakkels, filters). Deze activiteiten en kostenposten worden in dit hoofdstuk bij de desbetreffende voorzieningen beschreven; bijvoorbeeld:

- het bedienen van de installaties (stortgasonttrekking en –verwerking, pompen, waterzuivering en eventuele lekdetectie);
- het gebruik van chemicaliën en onderhoudsmiddelen;
- elektriciteitsverbruik;
- lozingsheffingen;
- ijken/kalibreren van meters;
- het reviseren van pompen;
- telemetrie en dataverbindingen.

3.1 Doorspuiten drainage en peilbuizen

3.1.1 Controledrainage

Standaardfrequentie doorspuiten: bij voorkeur niet doorspuiten om verstoring van de omliggende bodem te voorkomen. Alleen bij ijzerrijk grondwater (zie toelichting bij § 3.1.4) wordt regelmatig doorspuiten aanbevolen indien sprake is van ijzeroxydatie. Frequentie (tot maximaal 2 keer per jaar) locatiespecifiek bepalen.

3.1.2 Signaleringsdrainage

Bij aanwezigheid van signaleringsdrainage: deze liggen in principe in een droge laag en doorspuiten is daarbij vanwege verstoring ongewenst.

3.1.3 Percolaatdrainage

Het belang van onderhoud van de percolaatdrainage is dat de afvoer van percolaat in de nazorgfase wordt gewaarborgd. Gedurende de leeglooptijd wordt regelmatig onderhoud aan het gehele percolaatdrainagesysteem (drains en verzamel-drains) uitgevoerd. Het onderhoud bestaat uit het doorspuiten van percolaatdrains, verzamel- en afvoerleidingen en het leegzuigen van putten na het doorspuiten van percolaatdrains. De ervaringen die tijdens de exploitatie zijn opgedaan worden meegewogen bij het vaststellen van de doorspuitfrequentie. Nadat de verwachte leeglooptijd voorbij is en geen nalevering meer wordt verwacht, worden standaard de verzamel-drains (vaak teendrainage) doorgespoten tot aan het einde van de verwachte levensduur. Daarmee blijft de drainagevoorziening in stand om bij eventuele calamiteiten de opvang van percolaat te kunnen verzorgen.

Standaardfrequentie doorspuiten:

- tot aan het einde van de berekende leeglooptijd: alle drains met een frequentie van 1 keer per jaar (tenzij met ervaringen in de exploitatie aantoonbaar is dat een lagere frequentie voldoet);
- daarna tot aan het einde van de verwachte levensduur: alle verzameldrains met een frequentie van 1 keer per 2 jaar.

3.1.4 Hemelwaterdrainage

Voor wat betreft reguliere landbouwdrains in de bodem stelt de Vereniging van Nederlandse Drainagebedrijven (www.drainagevnd.nl) in het algemeen dat deze drains in het eerste jaar na aanleg, na een periode van flinke waterafvoer, worden doorgespoten met een waterdruk van 10-15 bar aan de spuitkop. Daarna is onder normale omstandigheden 1 keer in de 5 tot 10 jaar voldoende. In ijzerrijke gronden zal de frequentie hoger liggen. In sommige situaties zelfs 2 keer per jaar. Verstoppingen in drains kunnen worden gelokaliseerd met opsporingsapparatuur.

Zeijts en Ven (Zeijts & Ven, 2001) geven aan dat doorspuiten effectief is als de drainwerking is gestoord door fijn sediment en ijzerafzettingen in de buis en door (dode) wortels van éénjarige gewassen in de perforaties en in de buis. Doorspuiten is dus niet altijd effectief. Soms kan het zelfs schadelijk zijn voor de werking van de drains. In instabiele bodemprofielen zoals zandprofielen en zeer fijnzandige ondergronden kan het doorspuiten rond de drain drijfzand veroorzaken als gevolg van de drukverhoging in het water rondom de drain. Het gevolg daarvan is dat er ná het doorspuiten meer zand in de drain zit dan ervoor. Om deze reden mag bij het doorspuiten geen hogedruk (60 – 80 bar) worden toegepast, maar ook bij de lagere drukken blijft dit risico aanwezig. Ook mag de spuitkop niet te lang op één plaats blijven steken.

Gesteld wordt dat niet preventief wordt doorgespoten als de noodzaak niet is aangetoond. Regelmatig preventief doorspuiten dient alleen bij ijzerrijk grondwater gedaan te worden. Dat is bij bovenafdichtingen vaak niet het geval.

Curatief doorspuiten moet alleen plaatsvinden bij verminderde afvoer als gevolg van slecht werkende drainage, dus als uit terrein- en draininspectie (§ 2.2.4) of ervaringen op eerder aangebrachte delen van de bovenafdichting blijkt dat de afvoer niet voldoende functioneert. Voor curatief onderhoud van hemelwaterdrains kan een aanneme worden gedaan, gebaseerd op de ligging van de drains: doorspuiten 25% van de drains en 50% van de verzameldrains (in kwetsbare teen van talud of taludberm) met een frequentie van 1 keer per 5 jaar.

3.1.5 Peilbuizen

Onderhoud van peilbuizen door middel van doorspuiten zal zelden worden toegepast. Alleen indien regeneratie van een (diep) peilfilter kosteneffectief is kan dit worden overwogen. Het preventief tegengaan van verstopping door middel van periodiek doorspuiten wordt in het geval van peilbuizen niet zinvol geacht vanwege de mogelijke negatieve effecten op het functioneren van de peilbuis. Daarom wordt geen minimale onderhoudstermijn voorgeschreven, maar een minimale vervangingstermijn. Meer hierover is opgenomen in § 4.1.3.

3.1.6 Grondwaterontrekking

In het kader van onderhoud van een grondwateronttrekking is mogelijk periodiek doorspuiten van afvoerleidingen nodig.

3.2 Onderhoud

In de paragraaf onderhoud worden de onderhoudsactiviteiten beschreven. Eventuele uitbesteding van delen van het onderhoud door middel van contracten wordt beschreven in paragraaf 6.3.

3.2.1 Gasonttrekkingsinstallatie

Actieve onttrekking en benutting

De onttrekkingsinstallatie dient periodiek te worden onderhouden, met name de aanzuiger en de condenswater afvang. Ook een eventuele benuttings- of fakkelininstallatie vergt regelmatig onderhoud.

Gezien de verschillende typen onttrekkingsinstallaties is het niet mogelijk om standaardfrequenties met betrekking tot bediening en onderhoud te formuleren. De exploitant beschrijft de kosten, frequenties en termijnen in het nazorgplan en de investering die nodig was voor de actieve onttrekking en benutting en/of affakkeling. Informatie met betrekking tot onderhoudsaspecten (bijvoorbeeld de onderhoudshandleiding) dienen nauwkeurig te worden vastgelegd in het nazorgdossier.

Indien kosten, frequenties en termijnen van onderhoud ontbreken geldt als vuistregel dat de kosten van jaarlijks onderhoud van de installaties circa 5% van de investeringskosten bedragen. Als bandbreedte kan een waarde van 3 tot 7% worden gehanteerd. Dit percentage is exclusief bediening en verbruik van elektriciteit.

Beheer stortgasonttrekking met fakkel

Als minimum voor het inregelen van de onttrekkingsbronnen en gelijktijdige inspectie van het onttrekkingsstelsel wordt een frequentie van 12 keer per jaar voor controle en inregelen bronnen met jaarlijks onderhoud van een fakkel en een blower en periodiek een SCIOS-keuring gehanteerd gedurende minimaal drie jaar na het aanbrengen van het laatste deel van de bovenafdichting. Mogelijk (locatiespecifiek) is daarna een stabiele situatie bereikt, en kan een frequentie van 4 tot 6 keer per jaar worden aangehouden tot 15 jaar na aanbrengen van het laatste deel van de bovenafdichting. De overige onderhoudsactiviteiten met betrekking tot de onttrekkingsinstallatie (en eventueel de benuttingsinstallatie) dienen per locatie te zijn vastgelegd in technische documentatie, die onderdeel zullen vormen van het nazorgdossier.

Passieve ontgassing

Zodra wordt overgeschakeld op passieve ontgassing, dient te worden gewerkt volgens het in het nazorgplan beschreven onderhoud van de passieve ontgassing. Als er geen onderbouw van de stortgasprognose en de te verwachten omschakeling van benutten/fakkelen naar passieve ontgassing is gegeven, dan dient de checklist als uitgangspunt te worden gehanteerd. De fakkelininstallatie wordt dan na afloop van het 15e jaar na het aanbrengen van de bovenafdichting ontmanteld, en in de periode van 16 tot 30 jaar na aanleg van de bovenafdichting vindt op (een deel van) de stortplaats passieve ontgassing plaats.

De methode van passieve ontgassing (zie paragraaf 1.2.8) wordt in het nazorgplan beschreven. Voor het ramen van kosten is een bandbreedte gehanteerd (zie bijlage 2). De gekozen bandbreedte is afhankelijk van de methode en periodiciteit van onderhoud. Onder onderhoud wordt dan vooral het vervangen van filtermateriaal verstaan. Vervanging van filtermateriaal vindt eens per 1 tot 5 jaar plaats, afhankelijk van het type filtermateriaal (compost, actief kool, kleikorrels, etc.) en het gasdebiet in relatie tot het

filtervolume. Als standaard kan voor de overige materialen een onderhoudsfrequentie van 2 jaar worden gehanteerd, waarvan onderbouwd kan worden afgeweken.

Bij de onderbouwing dient te worden aangegeven:

- toe te passen gasbehandeling (compost, actief kool, kleikorrels, zandpakket, methaanoxiderende zandlaag etc.);
- uitgangspunten gasbehandeling (bijvoorbeeld: prognose debiet);
- onderhoudsplan gasbehandeling.

3.2.2 Waterzuiveringsinstallatie(s)

De gehele percolaatzuiveringsinstallatie (en het gebouw waar deze zich in bevindt) vergt periodiek onderhoud voor de periode dat deze in stand blijft: dit is gedurende de leeglooptijd of de periode waarin wordt verwacht dat exploitatie van een eigen zuiveringsinstallatie rendabel blijft. In het laatste geval wijzigen de kosten van lozing/afvoer van percolaat vanaf het moment van beëindiging van de exploitatie tot het einde van de leeglooptijd. Waarom verwijderd? Ook pompen die onderdeel vormen van de zuiveringsinstallatie vallen onder het reguliere onderhoud.

Gezien de verschillende typen percolaatzuiveringsinstallaties is het niet mogelijk om standaardfrequenties met betrekking tot bediening en onderhoud te formuleren. De exploitant beschrijft de kosten (totale kosten per jaar en kosten per kubieke meter), frequenties en termijnen in het nazorgplan. Als vuistregel geldt dat de kosten van jaarlijks onderhoud van zuiveringsinstallaties circa 5% van de investeringskosten bedragen. Als bandbreedte kan een waarde van 3 tot 7% worden gehanteerd. Dit percentage is exclusief bediening en verbruik van elektriciteit en chemicaliën.

Indien sprake is van zuivering van overige waterstromen (bijvoorbeeld grondwater) dan wordt ook de bediening en het onderhoud van deze installatie(s) in het nazorgplan opgenomen, waarbij voor jaarlijks onderhoud ook een bandbreedte van 3 tot 7% kan worden gehanteerd. Dit percentage is exclusief bediening en verbruik van elektriciteit en chemicaliën. Aandachtspunten bij onderhoud zijn:

- elektrische mechanische installatie (bijvoorbeeld meetapparatuur, pompen, etc.);
- civiele werken (leidingen, etc.);
- gebouw en terrein.

In het verleden konden gemeenten kunnen een jaarlijkse precariobelasting heffen op voorwerpen op of onder de openbare grond. Dit is een vergoeding voor gebruik van openbare grond. Het geldt bijvoorbeeld voor persleidingen voor afvalwater en voor elektriciteitsleidingen. De precariobelasting kan echter niet meer worden geheven als de aanwezigheid van het voorwerp moet worden gedoogd op grond van een wettelijke of contractuele verplichting. Gemeenten kunnen daarom geen precariobelasting heffen over netwerken die nutsbedrijven in, op of boven gemeentegrond exploiteren. Dat is sinds 1 juli 2017 in de Gemeentewet geregeld.

3.2.3 Terrein/algemene voorziening

Maaien en afvoer van gras, maaien van sloottaluds en onderhoud en vervanging van verhardingen is standaard voorzien in Rinas. Bij kleihoudende en voedselrijke afdekgrond kan verschraling van grond door afvoeren van gras geen werkbare optie zijn. Ook afvoer vanaf taluds kan geen werkbare optie zijn wanneer machines niet goed op hellingen kunnen werken (nazorgervaring van de Provincie Zuid-Holland). Overige terreinonderhoud is niet standaard voorzien en moet indien van toepassing worden toegevoegd.

Beplanting, gras, paden van groenzones en beheerstroken dienen periodiek te worden onderhouden. Dit geldt eveneens voor alle gebouwen, nutsvoorzieningen en flankerende voorzieningen op het terrein, voor zolang aanwezig. Inspecties (zie § 2.2.4) vormen geen onderdeel van het onderhoud, omdat inspectie en onderhoud in beginsel door verschillende partijen worden uitgevoerd.

Voor de nazorgorganisatie geldt dat het onderhoud zodanig wordt uitgevoerd dat de milieutechnische voorzieningen in stand blijven. In tabel 3.1 en 3.2 zijn voor diverse aspecten globale onderhoudsfrequenties en termijnen aangegeven. Deze onderhoudsfrequenties kunnen als basis gezien kunnen worden bij het opstellen van nazorgplannen.

In de praktijk wordt bij onderhoudsplannen onderscheid gemaakt tussen terreindelen die verpacht kunnen worden (voor beweiding of recreatie), en overige delen (taluds, onderhoudspaden, plantvakken) waar het terrein wordt beheerd door de nazorgorganisatie of gebruiker. Ook wordt het eeuwigdurend beheer van het terrein soms overgedragen aan een gebruiker. Dit kan alleen als de gebruiker ook in staat is om het beheer gedurende de nazorg altijd uit te voeren: overdracht aan een overheidsorganisatie ligt dan voor de hand. Als alle afspraken hiervoor contractueel zijn vastgelegd kan dit in het nazorgplan als uitgangspunt worden gehanteerd.

Aanbevolen wordt om een meerjaren onderhoudsplan voor het terrein op te stellen, met een berekening van de gemiddelde jaarlijkse kosten van de uit te voeren onderhoudswerkzaamheden. Als al vroeg in de exploitatieperiode een nazorgplan wordt opgesteld, en het nog tien jaar of meer duurt voordat de nazorg begint, is het niet zinvol om al een onderhoudsplan op te stellen. In dat geval kan met een indicatieve onderhoudsintensiteit en daarbij behorende kengetallen worden gewerkt. Zodra de nazorgperiode dichterbij komt en de terreininrichting in de eindsituatie bekend is, is het raadzaam om het onderhoud nader te onderbouwen. Bij de definitieve vaststelling van het doelvermogen is er geen discussie meer over de intensiteit van onderhoud.

Onderdelen van een onderhoudsplan kunnen zijn:

- natuur- en landschapsdoelstellingen;
- terreinindeling;
- recreatief (mede)gebruik (paden, bankjes, informatieborden);
- beheerstrategie (intensief of extensief beheer);
- onderhoud grasvelden en greppels/sloten (maaibeheer, inzet grazers);
- overig groenonderhoud (maaibeheer, onkruidbestrijding in (jonge) plantvakken en onkruidbestrijding op verhardingen, snoeiwerk, inboetwerkzaamheden en boomverzorging);
- onderhoud aan half-, open of gesloten verharding, bestrating en riolering;
- onderhoud aan terreinmeubilair (banken, prullenbakken, afrastering en dergelijke);
- zwerfvuilverwijdering.

Voor bijvoorbeeld paden, bestratingen en groenvoorzieningen en het opruimen van zwerfvuil kan een streefbeeld (kwaliteitsbeeld) worden voorgesteld, waaraan een onderhoudsregime gekoppeld wordt. Voor het uitbesteden van dit werk kunnen beeldbestekken (CROW, 2019) worden gebruikt. Figuur 3.1 geeft

een voorbeeld van een beeldkwaliteit die kan worden nagestreefd. De kwaliteitscatalogus van CROW hanteert voor het kwaliteitsbeeld een schaalverdeling in vijf klassen (zie figuur 3.2).

Figuur 3.1: Voorbeeld kwaliteitsbeeld onderhoud halfverharde paden

Figuur 3.2: Schaalbalk catalogus beheer openbare ruimte 2018 (CROW, 2019)

				
Er is geen onkruid.	Er is weinig onkruid.	Er is in beperkte mate onkruid.	Er is redelijk veel onkruid.	Er is veel onkruid.
bedekking voeglengte klinkers	bedekking voeglengte klinkers	bedekking voeglengte klinkers	bedekking voeglengte klinkers	bedekking voeglengte klinkers
0% per 100m ²	≤ 5% per 100m ²	≤ 15% per 100m ²	≤ 25% per 100m ²	> 25% per 100m ²
aantal stuks onkruid hoger dan 20 cm	aantal stuks onkruid hoger dan 20 cm	aantal stuks onkruid hoger dan 20 cm	aantal stuks onkruid hoger dan 20 cm	aantal stuks onkruid hoger dan 20 cm
0 stuks per 100m ²	≤ 10 stuks per 100m ²	≤ 20 stuks per 100m ²	≤ 30 stuks per 100m ²	> 30 stuks per 100m ²

In tabel 3.1 en 3.2 zijn de als standaard te hanteren globale onderhoudsfrequenties en –termijnen aangegeven, die gebruikt kunnen worden bij het opstellen van nazorgplannen. Tabel 3.1 geeft een gedetailleerde onderbouwing van onderhoudsfrequenties en -termijnen die kan worden gehanteerd in plaats van de meer samengevatte posten in tabel 3.2. Afwijken kan met voldoende onderbouwing (locatiespecifieke aspecten, onderhoudsplan).

Tabel 3.1 Globale onderhoudsfrequenties en –termijnen verhardingen (Bron: Provincie Noord-Brabant)

Verhardingstype	Maatregel (in cyclus van 50 jaar)	Frequentie	Aantal keren (in cyclus 50 jaar)	Percentage per keer te behandelen oppervlakte
Asfalt				
	Plaatselijke oppervlaktebehandeling	1 x 10 jaar	5	100%
	Frezen + inlagen scheuren en dubbele oppervlaktebehandeling + Uitvullen onvlakheid	1 x 12,5 jaar	4	25% (freesoppervlak) en 100% (oppervlaktebehandeling) 25% (uitvuloppervlak)
Elementen				
	Herstraten	1 x 12,5 jaar	4	30%
Beton				
	Ged. Plaatvervangning / oppersen / frezen	1 x 25 jaar	2	2%
	Voegen vullen	1 x 25 jaar	2	100%
Halfverharding niet op talud				
	Uitvullen en profileren	1 x 5 jaar	10	20%
	Frezen en aanvullen	1 x 15 jaar	3	100%
Halfverharding op talud				
	Uitvullen en profileren	1 x 2 jaar	25	30%
	Frezen en aanvullen	1 x 12,5 jaar	4	100%
Asfalt				
	Asfalt vervangen	1 x 50 jaar	1	100%
Elementen				
	Herstraten	1 x 50 jaar	1	100%
Beton				
	Vervangen betonverharding	1 x 50 jaar	1	100%
Halfverharding vlak				
	Vervangen halfverharding	1 x 50 jaar	1	100%
Halfverharding talud				
	Vervangen halfverharding	1 x 50 jaar	1	100%

Tabel 3.2: Globale onderhoudsfrequenties en –termijnen overig

Voorziening	Periode na afdekking	Frequentie
<p>Grasvelden (extensief beheer) Maaien en afvoer gras</p> <p><i>Tenminste tweemaal per jaar maaien en afvoeren, o.a. om verruiging, wildgroei en opslag van struik- en boomvormers te voorkomen, en het terrein toegankelijk te houden voor inspectie en onderhoud. De mogelijkheid van verschralen binnen 5 jaar is niet in de praktijk gebleken. De afvoer van het maaisel voorkomt een omvangrijke N-depositie zodat de ontwikkeling van ruige vegetatie wordt verkleind. 2x per jaar maaien en afvoeren leidt tot een goede zodevorming om erosie tegen te gaan, Er kan van één keer per jaar maaien en afvoer worden uitgegaan als in de jaren voorafgaande aan sluiting is gebleken dat dit volstaat. Wordt in het kader van natuurontwikkeling gestreefd naar een verruiging van het terrein, dan dient nadere invulling te worden gegeven aan het beheer van de ruige terreinen (voorkomen opslag van struik- en boomvormers).</i></p> <p><i>Bij de kostenraming dient rekening te worden gehouden met kostenbepalende factoren zoals het werken op taluds, de grootte van grasoppervlakten, en de aanwezigheid van obstakels (bijvoorbeeld afrastering).</i></p>	Eeuwigdurend	2 keer per jaar
<p>Dunnen struikbeplanting</p> <p><i>Dunnen van struikbeplanting (wegzagen van dikke takken of stammen) is nodig om meer licht en lucht tussen de struiken te krijgen en daarmee een gezonde groei te bevorderen.</i></p>	Eeuwigdurend	1 ^e keer na 5 jaar en daarna eens per 5 jaar
<p>Inboeten van struikbeplanting</p> <p><i>Inboeten van struikbeplanting betreft het opnieuw inplanten op plaatsen waar andere planten zijn weggefallen. Een inboetplicht (gratis inplanten) is vaak bij groenbestekken opgenomen. In dit geval betreft het herstel van beplantingsvakken nadat dunnen van struikbeplanting heeft plaatsgevonden. Inboeten uit te drukken in aantal stuks per m² of are.</i></p>	Eeuwigdurend	1 ^e keer na 2 jaar en vanaf 5 ^e jaar eens per 5 jaar (tegelijk met dunnen)
<p>Afzetten boomvormers in beplantingsvakken</p> <p><i>Ongewenste (natuurlijke) opslag van boomvormers in beplantingsvakken dienen verwijderd te worden om wortelgroei tot aan de drainagelaag/afdichtingslagen te vermijden. Afzetten uit te drukken in aantal stuks per oppervlakte-eenheid of % van oppervlakte-eenheid.</i></p>	Eeuwigdurend	1 ^e keer na 5 jaar en daarna eens per 5 jaar
<p>Sloten en greppels maaien en opschonon/uitdiepen</p> <p><i>Grote greppels (> 0,5 m diepte) en sloten kunnen machinaal worden gemaaid indien voldoende ruimte beschikbaar is. Ondiepe en moeilijk bereikbare greppels worden handmatig (bosmaaier) gemaaid. Maaisel dient te worden verwijderd (op de kant gelegd of afgevoerd). In geval van sloten dient periodiek de bodem op diepte te worden gehouden.</i></p>	Eeuwigdurend	1 keer per jaar maaien en 1x per 2 tot 5 jaar op diepte houden.
<p>Afrastering, reparaties</p> <p><i>Bij inspectie wordt regelmatig de afrastering gecontroleerd. Afrastering kan bestaan uit eenvoudige puntdraadafrastering of een bijvoorbeeld een harmonicagaas hekwerk. Schade t.g.v. van bijvoorbeeld vandalisme dient snel te worden gerepareerd om de functie van de afrastering te kunnen herstellen. Reparaties worden veelal handmatig uitgevoerd. Als standaard dient een jaarlijkse kostenpost voor herstelwerkzaamheden te worden toegepast.</i></p>	Eeuwigdurend	1 keer per jaar

Maaien of begrazing?

Grasland kan op twee manieren worden beheerd: maaien met afvoeren of begrazen. Ook een combinatie is mogelijk, waarbij in de zomer gemaaid wordt met nabeweidning vanaf half september. Maaien en begrazen hebben elk specifieke effecten op de vegetatie. Bij schrale grond of bij extensief natuurbeheer wordt gekozen tussen maaien of begrazing. In het geval van vruchtbare weidegronden op een stortplaats kan begrazing goedkoper zijn dan maaien en afvoeren van het gras. Prijsbepalend zijn de intensiteit en wijze van begrazing. Bij begrazing door schapen nemen de arbeidskosten per dag toe bij gebruik van een

vast raster, flexinet of herder. In het vast raster wordt alleen dagelijkse verzorging van en toezicht op de dieren gedaan. Soms zijn de omstandigheden moeilijk bij een onoverzichtelijk terrein, (te) veel wandelaars met honden of afwezigheid van water. Bij de flexinetten komt het zetten van de netten er nog bij. Bij het systeem met een herder wordt de hele werkdag gevuld, en worden soms ook flexinetten gebruikt als tijdelijke afscheiding. Grote grazers (paarden, runderen) worden ingezet bij natuurbeheer. Aansluiting bij dichtbij gelegen natuurgebieden is mogelijk. De lokale beheersituatie en het streefbeeld van de terreingebruiker zijn bepalend bij de keuze van het terreinbeheer.

Het is reëel om voor een aanvaardbaar arbeidsinkomen een beheersvergoeding te verstrekken bij beheer door grazers. Zie voor meer informatie (Praktijkonderzoek Veehouderij, 2002), (Krekels, Peeters, & Brouwer, 2002) en (Vettenburg, Tylleman, & Calus, 2012).

Wanneer van begrazing wordt uitgegaan dient in het nazorgplan te worden onderbouwd wat de kosten van begrazing zijn, en hoe de begrazing is georganiseerd. Ook moet worden onderbouwd hoe en hoe lang de continuïteit van de begrazing wordt geborgd.

3.2.4 Overig onderhoud

Voor het overig onderhoud wordt in het nazorgplan per onderdeel een paragraaf toegevoegd waar het onderhoud staat beschreven.

Overig onderhoud bestaat onder andere uit:

- herstel van lokale zettingsverschillen en lekkages bij doorvoeringen;
- herstel van schade (wildschade, vandalisme etc.);
- onderhoud van b.v. een beheers/monitoringstunnel;
- onderhoud damwanden;
- onderhoud van pompen (b.v. voor persleidingen) en gemalen (bijvoorbeeld reiniging en revisie);
- onderhoud van installaties ten behoeve van grondwateronttrekking;
- onderhoud en beheer van een lekdetectiesysteem;
- onderhoud en beheer van een telemetriesysteem.

Beheer onderhoud.

Systeem en installatie van technische installaties (o.a. pompen voor percolaatafvoer) betreft veelal locatiespecifiek ontwerp. Het is daarom beter om onderhoudskosten locatiespecifiek te begroten in plaats van een bandbreedte van 3-5% respectievelijk 3-7% van de investeringskosten. Bij "voorlopige" nazorgplannen kan wel gebruik worden gemaakt van de standaard bandbreedte.

Voor beheer van een percolaatpompput (1 pomp) en debietmeter met lozing op riool (1 pomp + 1 debietmeter) wordt jaarlijks onderhoud en periodieke kalibratie voorzien.

Kalibratie betreft jaarlijks de droge kalibratie en periodiek (maximaal 3 jaarlijks) een natte kalibratie in-situ. De kosten daarvan kunnen aanmerkelijk hoger zijn dan voorheen. Dit is het gevolg van de manier waarop debietmeters in het verleden zijn geplaatst/geïnstalleerd. Volgens de laatste inzichten moet een tweede meter in serie geplaatst worden. Dat past meestal niet de bestaande put van de debietmeter, waardoor de kalibratie omslachtig en dus duurder is. Aanpassingen aan de put die noodzakelijk zijn om aan de wet- en regelgeving te voldoen kunnen al gedaan zijn in de exploitatiefase, voor de nazorgfase zijn aanpassingen dan niet van toepassing.

Levensduur van pompen hangt veelal af van de te verpompen capaciteit, de benodigde opvoerhoogte en de te overbruggen afstand, de kwaliteit van de pomp en het onderhoud van de pomp. Percolaat is een

aflopend nazorgonderdeel. Structureel beheer en onderhoud conform BRL K14020 lijkt dan ook niet nodig. Als tijdelijke uitval niet tot problemen leidt kan worden gekozen voor ad-hoc onderhoud. Bij locaties waarbij de percolaatvoorziening is gecombineerd met de vuilwaterafvoer van het terrein/bedrijf, zal de te lozen hoeveelheid vuilwater stabiliseren naar een hoeveelheid die past bij het gebruik van het terrein. Structureel beheer en onderhoud blijft dan noodzakelijk, echter is dat na verloop van tijd (na leeglooptijd) niet meer de (gedeeltelijke) verantwoordelijkheid van "nazorg", maar behoort geheel toe aan de eigenaar van het terrein/bedrijf.

Reparaties bovenafdichting 0-15 jaar

Voor zover momenteel bekend is, komen reparaties aan de bovenafdichting (combinatieafdichtingen) weinig voor. Voorbeelden zijn schades door derden (die verhaald kunnen worden als de veroorzaker bekend is), en schade door afschuivingen (zoals verweking in taluds, met afschuiving tot gevolg). Er vindt geen (centrale) registratie van meldingen van reparaties plaats. Bij de actualisatie van de checklist in 2014 en van deze checklist zijn schades in de afgelopen vijf jaar in de enquête wel genoemd, maar niet concreet van voorbeelden voorzien. Over het aantal reparaties kunnen daarom geen kwantitatieve uitspraken kunnen worden gedaan. Voor het bepalen van de onderhoudskosten van de afdichtingslaag moeten derhalve aannamen worden gedaan.

Omdat er slechts enkele voorbeelden van reparaties bekend zijn, mag worden aangenomen dat reparaties van combinatieafdichtingen niet vaak voorkomen. Daarom wordt uitgegaan van reparaties tot 15 jaar na aanleg van de bovenafdichting:

- gemiddeld één reparatie per vijf jaar (5, 10 en 15 jaar na aanleg), met een omvang van 0,1% van de totale oppervlakte (overeenkomend met 10 m² per hectare) voor kwalitatief optimaal aangelegde afdichtingslagen;
- bij bovenafdichtingen die onder slechte weersomstandigheden of andere bijzondere omstandigheden (steile taluds, zettingsgevoelig afval, etc.) zijn aangelegd, uit voorzorg gemiddeld één reparatie per vijf jaar, met een hoger percentage (0,2 tot 0,5% van het oppervlak) voor reparatiekosten.

Reparaties van de deklaag komen vaker voor. Dit betreft onder andere afschuivingen en uitspoelingen waarvan meestal geen openbare documentatie beschikbaar is. Het gereserveerde bedrag voor reparaties van de bovenafdichting is daarom ook beschikbaar voor herstel van de deklaag na uitspoeling, en eventuele aanvullende drainage(leidingen) om uitspoeling te vermijden.

Reparaties bovenafdichting >15 jaar na aanleg

Voor de periode van 0 tot 15 jaar worden lokale reparaties voorzien, zoals hierboven is beschreven. Om te voorkomen dat in de periode na 15 jaar geen reparaties zijn voorzien, wordt in de risico-evaluatie daarom uitgegaan van de kans op lokale (kleine) reparaties (in de periode na 15 jaar na aanleg van de bovenafdichting). Bijvoorbeeld door middel van foutenboom 2 in het IPO risicomodel (zie hoofdstuk 5, en de Handleiding risicomodel op www.nazorgstortplaatsen.nl). Ook indien de provincie het risicomodel niet toepast, wordt in de risicoparagraaf aandacht besteed aan de kans op lokale (kleine) reparaties en daaraan verbonden nazorg.

Bij een bovenafdichtingsconstructie met lekdetectie wordt gerekend met herstelwerkzaamheden door reparatie van een lekkage in een folie, iedere 10 jaar vanaf jaar 25: in jaar 25, 35 en 45 na aanleg van de bovenafdichting.

Herstelplan lekdetectiesysteem

Na het meten van een lekkage door een lekdetectiemeting wordt binnen tien kalenderdagen na de constatering van een lekkage de folie hersteld. Hiervoor wordt gebruikt gemaakt van een 'herstelplan'. In het 'herstelplan' worden (bij aanvang van de nazorg en daarna zo vaak als nodig) afspraken vastgelegd

met een huisaannemer/loonwerker, folieverlegger en kwaliteitscontroleur om herstelwerkzaamheden binnen gestelde tijd uit te voeren. De reparatiewerkzaamheden bestaan uit:

- het vrijgraven van de folie;
- visuele inspectie van de vrijgegraven folie;
- de oorzaak van de lekkage vaststellen en waar mogelijk wegnemen (bijvoorbeeld bij een perforatie);
- herstel van de folie door een gecertificeerd bedrijf onder toezicht van een gecertificeerde onafhankelijk toezichthouder;
- herstel van steunlaag, drainagelaag en afdeklaag;
- registratie en documentatie (o.a. revisietekening, inspectierapport) van de herstelwerkzaamheden;
- herstel van lekdetectie (indien van toepassing).

Stalen damwanden

Voor stalen damwanden dient conservering op de daarvoor gevoelige plaatsen (b.v. overgang water/lucht) plaats te vinden. Het is gebruikelijk om bij het ontwerp een ontwerplevensduur te definiëren, en de materiaalkeuze en conservering daarop af te stemmen. Rijkswaterstaat hanteert bijvoorbeeld 100 jaar voor niet of nauwelijks te vervangen onderdelen van tunnels (RWS Dienst Infrastructuur, 2011).

Onderhoud wordt afgestemd op het type conservering dat is toegepast en het milieu waarin de damwand is aangebracht (zoet, brak, zout), en kan niet standaard in de checklist worden omschreven. Typen conservering die gebruikt worden:

- corrosievast staal (roestvast staal; legeringen);
- extra laagdikte (overdimensionering, rekening houdend met de corrosiesnelheid);
- actieve bescherming (kathodische bescherming);
- passieve bescherming (verf, coating, metallische beschermingslaag (verzinken)).

Nadere informatie is beschikbaar via de CUR publicatie Damwandconstructies met de bijbehorende errata en protocol (CUR, 2012, 2013, 2014, 2021), Handboek Diepwanden met erratum (CUR B&I, 2012, 2013) en het Handboek binnenstedelijke kademuren (CROW, CRW 649.14).

Geohydrologische beheerssystemen

Bij geohydrologische beheerssystemen dient het onderhoud te worden gebaseerd op onderhoudsplannen voor:

- pompen (revisie, vervanging van slijtdelen, elektrische installatie) conform onderhoudshandleiding van de leverancier;
- regeneratie van pomp- en (eventueel) infiltratiefilters (zie verder);
- debietmeters;
- eventuele grondwaterzuivering.

Regeneratie pomp- en infiltratiefilters

Voor pomp- of infiltratiefilters, die bijvoorbeeld worden toegepast bij geohydrologische beheerssystemen, en waarbij continue doorstroming van filters tot verstopping kan leiden, is regeneratie van filters toepasbaar. Er worden twee soorten verstopping onderscheiden: chemische putverstopping en mechanische putverstopping. Regeneratie van een pompput waarbij mechanische putverstopping is geconstateerd is, volgens (Kiwa / Oasen, 2006) sterk aan te bevelen als de actuele specifieke volumestroom is afgenomen tot 70% van de maximaal gemeten volumestroom.

Omdat putverstopping zeer diverse oorzaken (en herstelmaatregelen) kent, is geen algemeen toepasbare standaard voor onderhoud te geven. Is er sprake van toepassing van pomp- en/of infiltratiefilters, dan dient derhalve in het nazorgplan een beschrijving te worden gegeven van het functioneren van deze filters, en bijvoorbeeld het onderhoudsregime dat toegepast wordt in de exploitatiefase. Aandachtspunten daarbij zijn:

- gegevens watervoerend pakket, filterstellingen, filtermaterialen en diameters;
- monitoringsgegevens (draaiuren, debietmetingen, etc.);

- afweging regeneratiemethoden (mechanisch, chemisch of combinatie);
- onderhoudsplan en –logboek.

In de bijlage 2 ‘monitoringsparameters’ van hun rapport is een goede handreiking gegeven (Kiwa / Oasen, 2006).

Tunnels

Voor tunnelconstructies betreft het onderhoud vooral de voorzieningen in de tunnel. Onderhoud van tunnelconstructies dient te zijn gebaseerd op daartoe opgestelde specifieke leveranciersdocumentatie en onderhoudshandboeken.

Gebouwen

De kosten voor onderhoud aan de gebouwen is sterk afhankelijk van het soort bouwwerk en gebruikt materiaal (hout of beton). De kosten zijn altijd locatiespecifiek en dient inzichtelijk te worden gemaakt. Onderscheid tussen klein en groot onderhoud dient gemaakt te worden. Als het gebouw nog niet bekend is kan voorlopig 2% van verwachte investering als jaarlijkse kosten gehanteerd worden.

Telemetrie, debietmeters, dataloggers en schakelkasten

Het onderhoud aan elektrotechnische en werktuigbouwkundige installaties bestaat vaak uit het reinigen van onderdelen en kasten, kalibreren (debietmeters) en vervanging van kleine onderdelen (zekeringen, gecorrodeerde onderdelen, batterijen, PLC, printplaten en software). Preventief onderhoud zorgt voor een goede en veilige werking van de systemen. De inspanning kan vooraf niet exact worden geraamd en wordt uitgedrukt in een percentage van de investeringskosten (3-5%) of een inschatting van het aantal uren van een monteur (per jaar) keer de uurkosten van een monteur en een jaarlijks bedrag voor kleine onderdelen. Het is raadzaam om leveranciers een opgave te laten doen van te verwachten onderhoud.

Lekdetectie

Het lekdetectiesysteem kent periodiek uitgevoerd, eeuwigdurend onderhoud. Het onderhoud van het bovengrondse deel van lekdetectiesystemen komt overeen met het onderhoud van elektrotechnische installaties. Het onderhoud bestaat uit het reinigen van onderdelen en kasten, en vervanging van kleine onderdelen (zekeringen, lampen, defecte onderdelen, PC of PLC en software) in het meetstation dat bestaat uit schakelkast(en), computer, verwarming, verlichting, dataverbinding en bliksembeveiliging. Preventief onderhoud zorgt voor een goede en veilige werking van de systemen. Op basis van een productafhankelijk onderhoudsprotocol worden gecontroleerd: meeteenheden, elektrische veiligheidsvoorzieningen, overspanningsbeveiligingen, kastverwarmingen, computers, schakelingen en internetverbindingen. Het te verwachten onderhoud is mogelijk al in het contract met de leverancier opgenomen, en anders kan de leverancier worden gevraagd een opgave te doen van te verwachten onderhoud. Door opstelling in een gebouw is de onderhoudsinspanning van de installatieonderdelen klein. Het onderhoud van het gebouw bestaat uit jaarlijks terugkerend (klein) onderhoud van gebouwen; gerekend moet worden met een percentage van 1,5 tot 2 % van de investeringskosten per jaar.

4 Periodieke vervangingen en amoveringen

De levensduur van de milieubescherpende voorzieningen is eindig. Voorzieningen onder het stort en voorzieningen met een in de tijd beperkte functie (bijvoorbeeld installaties met betrekking tot percolaat- en stortgasverwijdering) hoeven of kunnen niet worden vervangen. De peilbuizen van het grondwatermonitoringsnet, de bovenafdichting en hemelwaterdrainage worden wel periodiek vervangen, hetzij preventief, hetzij omdat de levensduur is verstreken.

4.1 Vervanging

4.1.1 Bovenafdichting

Lange termijn ervaringen over de feitelijke levensduur van afdichtingsconstructies op stortplaatsen zijn niet voorhanden. In een nazorgplan wordt daarom op grond van een risicomijdende benadering uitgegaan van het periodiek vervangen van de bovenafdichting om te voorkomen dat functieverlies optreedt. Bijlage 4 schetst de achtergronden en ontwikkelingen op het gebied van vervanging van afdichtingsconstructies.

Maatgevend voor de duurzaamheid zijn de materiaalkeuze (samenstelling) en kwaliteitsborging bij aanleg. Lassen vormen de zwakke schakel in folieconstructies. In principe zijn extrusielassen de zwakste lassen. Indien alleen extrusielassen te kort schieten in een levensduurprognose kan worden overwogen om hierop niet de vervangingstermijn van de afdichting aan te passen maar op basis van het aantal extrusielassen een aangepast schema van materiaalonderzoek en reparatie te hanteren.

Afdichtingsmaterialen die incidenteel en/of experimenteel zijn toegepast, worden in deze checklist genoemd als is vastgesteld dat het beschermingsniveau van deze materialen gelijkwaardig is aan het beschermingsniveau volgens het Stortbesluit en de uitvoeringsregeling met bijbehorende richtlijnen. De procedure voor vaststelling van gelijkwaardigheid is in de hoofdttekst (paragraaf 2.3) beschreven.

Vervangingsfrequentie bovenafdichting

In het nazorgplan moet een aannname worden gedaan van de te verwachten vervangingsfrequentie van de bovenafdichting. De vervangingsfrequentie van de bovenafdichting moet worden gebaseerd op het type afdichtingsconstructie dat is (of zal worden) toegepast en op uitgevoerd levensduuronderzoek met een levensduurprognose. Daarbij geldt dat de juiste toepassing van ontwerpisen, kwaliteitsborging bij zowel materiaalkeuze en aanleg, en kwaliteitsborging bij de uitvoering mede bepalend zijn voor de levensduur van een afdichtingsconstructie.

Vooraf bij reeds aangelegde afdichtingen kan bij gebrek aan gegevens, onderzoek naar onderliggende documentatie en waar nodig fysiek onderzoek van de steunlaag en afdichtingslagen nodig zijn.

Er is reeds veel kennis aanwezig om een onderbouwing te kunnen geven aan de levensduur van afdichtingsmaterialen, maar dit is niet voldoende om tot een exacte vervangingstermijn van de gehele constructie te komen. In deze checklist worden daarom veiligheidshalve de volgende maximale vervangingsfrequenties vastgesteld voor onder kwaliteitsborging uitgevoerde werken:

- een bovenafdichting van HDPE-folie met zandbentoniet: 75 jaar;
- een bovenafdichting van HDPE-folie met Trisoplast: 75 jaar;
- een bovenafdichting van HDPE-folie met ML-40: 75 jaar;
- een bovenafdichting van HDPE-folie met bentonietmatten: 50 jaar;
- een bovenafdichting van HDPE-folie met Hydrostab: 50 jaar;
- een bovenafdichting van HDPE-folie met lekdetectiesysteem: 50 jaar.

Of de bovenstaande vervangingsfrequentie daadwerkelijk kan worden gehanteerd moet locatiespecifiek getoetst worden aan de volgende uitgangspunten:

- in het nazorgplan wordt aangegeven dat bij de eindafdichting voldaan wordt aan alle in tabel 4.1 van toepassing zijnde gestelde voorwaarden voor een optimale levensduur van de bovenafdichting;
- de exploitant moet na het aanbrengen van de bovenafdichting aantonen dat voldaan is aan alle in tabel 4.1 van toepassing zijnde gestelde voorwaarden voor een optimale levensduur van de bovenafdichting;
- de provincie moet bij goedkeuring van de aanleg van de bovenafdichting (indien in de vergunning voorgeschreven) of bij de eindinspectie voorafgaande aan de sluitingsverklaring verklaren dat voldaan is aan alle in tabel 4.1 van toepassing zijnde gestelde voorwaarden voor een optimale levensduur van de bovenafdichting.

De beschikbaarheid van ervarings- en onderzoeksgegevens kunnen op termijn leiden tot aanpassing van dit onderdeel van de checklist.

Als de provincie van oordeel is dat niet aan alle in tabel 4.1 uitgangspunten wordt voldaan dan kan de provincie bij het bepalen van het doelvermogen uitgaan van vervroegde vervanging van de bovenafdichting. Voor reeds aangebrachte bovenafdichtingen op stortplaatsen geldt dat (bijvoorbeeld door onderzoek, onderbouwing vanuit opleveringscontroles of beschikbare controleonderzoeken zoals die tijdens de aanleg zijn uitgevoerd) aangetoond moet worden dat aan de voorwaarden voor een optimale levensduur van de bovenafdichting is voldaan voordat bovengenoemde vervangingstermijnen kunnen worden gehanteerd.

Bij grotere stortplaatsen en locaties die gedurende een lange periode in exploitatie zijn geweest, zal de bovenafdichting gefaseerd zijn aangebracht. Met het oog op de planning van de nazorgactiviteiten is het noodzakelijk dat de opbouw, jaar van aanleg en de geschatte levensduur per aangebrachte fase/deellocatie bekend zijn en opgenomen worden in het nazorgplan.

Voorwaarden voor een optimale levensduur van de bovenafdichting

Onderzoek materiaalkeuze

In het nazorgplan en/of in het kwaliteitsplan bij de eindafdichting moet door de exploitant een onderbouwing worden gegeven waaruit een optimale levensduur van de diverse van toepassing zijnde onderdelen van de bovenafdichtingsconstructie blijkt (zie tabel 4.1). Voor de toepassing van geomembranen op stortplaatsen gelden de protocollen voor het toepassen van kunststofgeomembranen van 2018. Het volgen van de deze protocollen rechtvaardigt een levensduurverwachting van 50 jaar. Hoe een langere levensduur verwachting bereikt kan worden is in deel II van deze protocollen opgenomen.

Tabel 4.1: Voorwaarden voor optimale levensduur van bovenafdichting

Onderdeel	Voorwaarden
Afvalsamenstelling	Aangetoond moet worden welk effect de afvalsamenstelling en het percolaat (uitgaande van een gemiddelde percolaatsamenstelling in het stortlichaam) hebben op de bovenafdichting. Dit betreft vooral de invloed van pH, het zoutgehalte en de SAR-waarde op minerale afdichtingen en de chemische samenstelling en pH op kunststoffen.
Steunlaag	Aangetoond moet worden welk steunlaagmateriaal zal worden toegepast en wat de kwaliteit is van het steunlaagmateriaal. Dit betreft de pH, het zoutgehalte en de SAR-waarde die invloed kunnen hebben op minerale afdichtingen en de chemische samenstelling die invloed kan hebben op kunststoffen.
Gasdrainagelaag	Indien de gasdrainagelaag bestaat uit een kunststof gasdrainagemat dient te worden aangetoond dat deze voldoende kan functioneren gedurende de periode van gasvorming. De levensduur van het toegepaste materiaal dient gedurende de periode van gasvorming te worden gegarandeerd. Indien gasdrainagebuizen in de steunlaag worden toegepast, dient eveneens het functioneren en de levensduur gedurende de periode van gasvorming te worden gegarandeerd. Voor een gasdrainagemat moet in het ontwerpstadium aangetoond worden dat bij verlies van de (ontgassings)functie niet een zodanige veroudering optreedt, dat ten gevolge van afname van sterkteparameters (tussen de verschillende samengestelde kunststoflagen van de drainagemat) een instabiele situatie (afschuifvlak) kan ontstaan.
Minerale laag	Aangetoond moet worden welk materiaal in de minerale laag zal worden toegepast, en wat de levensduur van dit materiaal is in relatie tot het steunlaagmateriaal en de afvalsamenstelling/percolaat/SAR-waarde. Hiervoor wordt een onafhankelijk en onderbouwd onderzoek aangeleverd. Onder andere Alterra heeft daarvoor een methodiek opgesteld. En verder kan de NTA 8888 (NEN, 2010) als hulpmiddel dienen. De NTA 8888 biedt een methodiek voor het opstellen van een verwachting van de aantasting van bentoniethoudende afdichtingen en de mate waarin de afdichtende werking daardoor zal afnemen door toedoen van opgeloste zouten in het poriewater van de afdichting.
Folie	Door middel van proeven (thermische veroudering, thermische stabiliteit) dient een levensduur van het foliemateriaal te worden aangetoond welke minimaal gelijk is aan de levensduur van de minerale laag. Meer informatie is te vinden in CUR publicatie 243 tweede druk (Greenwood, Schroeder, & Voskamp, 2016) en de Protocollen voor het toepassen van kunststof geomembranen deel II, (Breen en klerks, 2018). Aangetoond moet worden dat lasverbindingen geen negatief effect op de levensduur hebben, in relatie tot de zettingsverschillen (bij extrusielassen is de kans op langzame scheurgroei het grootst).
Lekdetectiesysteem	Indien een lekdetectiesysteem wordt toegepast, dient de levensduur in de ontwerpfase te worden onderbouwd en aangetoond. Voor de aanleg worden afspraken over productkwaliteit vastgelegd, en dient een onafhankelijk getoetst aanlegprotocol beschikbaar te zijn. Aanleg vindt plaats volgens dit protocol en onder toezicht van een onafhankelijk en gecertificeerd inspectiebedrijf.
Drainagemat	In het ontwerp dient het functioneren van de drainagemat te worden aangetoond (bijvoorbeeld de afvoercapaciteit in relatie tot bovenbelasting, en voorkómen van inspoeling van bodemdeeltjes). Een levensduur van het toegepaste materiaal dient te worden aangetoond welke minimaal gelijk is aan de levensduur van de minerale laag.
Drainagebuizen	In het ontwerp dient het functioneren van de drainagebuizen te worden aangetoond (bijvoorbeeld afvoercapaciteit en voorkómen van inspoeling van bodemdeeltjes). Aangetoond dient te worden dat de levensduur van het toegepaste materiaal minimaal gelijk is aan de levensduur van de afdichtingslagen.
Putten en leidingen	Aangetoond dient te worden dat de levensduur van het toegepaste materiaal minimaal gelijk is aan de levensduur van de afdichtingslagen.

Uitvoeringswijze

De optimale levensduur van de bovenafdichting wordt naast de materiaalkeuze in belangrijke mate bepaald door de uitvoeringswijze. Voor en tijdens de aanleg van de bovenafdichting dient ruime aandacht te worden geschonken aan de kwaliteitseisen voor uitvoering. Dit betreft in het bestek te stellen eisen aan:

- samenstelling (chemisch, SAR-waarde, zoutgehalte, grove delen), civieltechnische eigenschappen en aanleg (vlakheid, verdichting) van de steunlaag;
- aanleg van de afdichtingslagen (protocollen en richtlijnen) en weersomstandigheden tijdens de aanleg;
- een verlegplan en gedetailleerd uitvoeringsplan;
- een kwaliteits- en controleplan.

Om tot een goede kwaliteitsborging te komen, dient voor ieder bestek voor de aanleg van een (deel van) de bovenafdichting een kwaliteitsplan voor de directievoering opgesteld te worden, waarin ter goedkeuring van het bevoegd gezag invulling wordt gegeven aan kwaliteitsaspecten (zie tabel 4.1 en de onafhankelijke controle ten behoeve van uitvoering en oplevering) en toetsingsmomenten.

Het kwaliteitsplan kan worden gebaseerd op een Failure Modes and Effects Analysis (FMEA) of vergelijkbare analyse. De FMEA is een analyse methode, waarbij een voorspelling wordt gemaakt van het toekomstige gedrag van een proces. De FMEA vormt een belangrijk instrument voor integratie van kwaliteit in de ontwikkelings- en uitvoeringsfasen van een project. De fasen worden systematisch en methodisch onderzocht op voorspelbare afwijkingen en fouten. Hierdoor kunnen verbeteringen en eventuele corrigerende acties in het project vooraf aangegeven worden.

De analyse moet onder meer resulteren in het definiëren van stoppunten, bijwoonpunten en registratiepunten in de kwaliteitsplan voor de directievoering.

Met welke vervanging wordt gerekend?

Op stortplaatsen worden diverse typen combinatieafdichtingen toegepast, die op het moment van toepassen de technisch en/of financieel meest geschikte oplossing waren.

Bij de raming van vervangingskosten wordt rekening gehouden met de combinatieafdichting die op dit moment financieel de meest aantrekkelijke optie vormt, en past binnen de kwaliteitseisen en een optimale levensduur heeft. Dit betreft op dit moment de combinatieafdichting met Trisoplast en HDPE-folie, met een hemelwaterdrainagemat, waarvoor een vervangingstermijn van maximaal 75 jaar van toepassing is. Voor Trisoplast wordt met een dikte van 0,07 m gerekend (zie bijlage 2).

Omdat aan de huidige afdichtingsmaterialen nog geen levensduur van meer dan 75 jaar is toegekend, wordt in de checklist uitgegaan van een vervangingsfrequentie van toekomstige afdichtingen van 75 jaar. Vervangen worden:

- minerale afdichting (oude blijft liggen uitgaande van droge werkomstandigheden);
- folie (folie wordt verwijderd vanwege de onwerkbare situatie die ontstaat als de folie blijft liggen en de kans op afschuivingen, en afgevoerd);
- drains en/of drainagemat;
- eventuele afvoerleidingen.

De overige materialen (bovengrond, drainzand) worden hergebruikt. De werkzaamheden en kostenposten bestaan uit:

1 Opruimwerkzaamheden (standaard gebruiksvorm extensieve recreatie):

- frezen gras;
- verwijderen beplanting;
- demonteren en afvoeren (gas)leidingen (bij eerste vervanging);

- demonteren en afvoeren oude drains/drainagematten/putten;
- verwijderen afrasteringen (indien op stort/bovenvlak);
- opbreken onderhoudspaden.

2 Bovengrond:

- deels in depot zetten;
- uit depot opnieuw aanbrengen;
- grotendeels verplaatsen van ontgraving naar nieuw aangebrachte afdichtingslaag.

3a Drainzand:

- volledig in depot zetten;
- in depot bewerking (zeven, wassen, etc.) voor hergebruik;
- 80 % hergebruik mogelijk;
- 20 % afvoeren (geen kosten, evt. hergebruik in dekgrond);
- 20 % nieuw leveren en verwerken.

3b Verwijderen drainagemat:

- uitvoeringskosten verwijderen en afvoeren;
- aanname: recycling t.z.t. mogelijk tegen kostprijs. Verwerkingskosten sterk afhankelijk van marktontwikkelingen.

4 Verwijderen folie:

- uitvoeringskosten verwijderen en afvoeren;
- aanname: recycling t.z.t. mogelijk tegen kostprijs.

5 Profileren:

- aanbrengen uitvulgrond of bouwstoffen.

6 Aanbrengen minerale afdichtingslaag.

7 Aanbrengen HDPE folie:

- HDPE prijs marktafhankelijk;
- eventuele aansluiting op onderafdichting.

8a Aanleg drainlaag en polypropreen (PP) hemelwaterdrains:

- drainzand uit depot en nieuw aangevoerd verwerken;
- materiaalkosten;
- transport en legkosten en aanvullen sleuf.

8b Aanbrengen drainmat;

9 Herstel inrichting (voor zover dit bij basis inrichting hoort):

- aanbrengen sloten en/of greppels;
- frezen bovengrond;
- zaaien gras;
- aanbrengen planten/struiken;
- plaatsen afrastering;
- aanbrengen onderhoudspaden.

10 Eenmalige kosten:

- inrichten werkterrein;
- inmetingen;
- gebruik kantoor;
- gebruik instrumenten, computers, etc.;
- opruimen werkterrein;
- maken revisietekeningen;

- aan- en afvoer materieel.

11 Percentages aannemer voor uitvoeringskosten, algemene kosten, winst en risico:

- % winst en risico;
- % algemene kosten;
- % uitvoeringskosten (uitvoerder, bouwplaats, ketenpark aannemer).

De posten 12 Ontwerpkosten en 13 Directievoering zijn separaat in het rekenmodel voor nazorgkosten opgenomen. Bij vervanging van de bovenafdichting is terrein nodig buiten het oppervlak van de te vervangen bovenafdichting, voor tijdelijke opslag etc. Eventuele kosten voor het tijdelijk gebruik van dit terrein en aan- en afvoerkosten van materialen van en naar dit terrein zijn locatie specifiek en niet meegenomen in de raming van de vervangingskosten van de bovenafdichtingsconstructie.

4.1.2 Hemelwaterdrainage

De hemelwaterdrainage (drainagezandlaag met drains, drainagemat) is belangrijk voor het functioneren van de dichte eindafwerking. Ondanks periodiek onderhoud van de drains kan niet worden voorkomen dat na verloop van tijd functieverlies van het drainagesysteem optreedt. De werkelijke levensduur van de drains en drainagemat hangt af van de toegepaste materialen, vervormingen van het stort en het uitgevoerde onderhoud.

Wanneer hoogwaardige (voor bovenafdichting van stortplaats geschikte) materialen worden toegepast is een functionele levensduur van meer dan 100 jaar mogelijk. Dit dient wel door middel van verouderingsproeven aangetoond te worden en drainagematten moeten onder kwaliteitsborging worden aangelegd. Methodes voor verouderingsonderzoeken van de afzonderlijke materialen in drainagematten zijn beschikbaar. Voor een drainagemat integraal is geen methode beschikbaar. Voor de functionele levensduur van een drainagemat is ook het lange termijn gedrag van een mat onder belasting van belang. In Duitsland is onderzoek gedaan naar het langeduur gedrag van drainagematten. Door de druk die op een drainagemat optreedt, vindt vervorming plaats. Door (Müller, Tatzky-Gerth, Jakob, & Li, 2007) wordt opgemerkt dat bij stijve drainage-elementen op een bepaald moment de vervorming toeneemt waardoor stijve drainage-elementen kunnen bezwijken (inklappen, knikken). Volgens (Müller, Tatzky-Gerth, Jakob, & Li, 2007) is hierbij de belasting bepalend voor het tijdstip waarop een drainagemat bezwijkt: bij hogere druk zal een drainagemat eerder bezwijken. Dit is voor ieder type drainagemat verschillend.

In (Boels, Breen, Ommeren, & Zon, 2007) zijn twee types Enkadrain drainagematten onderzocht. Geconcludeerd wordt dat beide types een levensduur van 100 jaar hebben. Het knikken van de kern en de daaruit voortvloeiende verdichting van de drainagemat bij uitzonderlijk hoge gronddrukken wordt als een reëel faalproces aangemerkt. Voor het bereiken van een levensduur van 100 jaar dient een deskundig ontwerp als basis. Bij de aanleg zal een sluitend systeem van kwaliteitsborging voor ingangscntrole, aanleg en oplevercontrole moeten worden voorzien. De (Advieskamer Stortbesluit, 2014) concludeert dat de FabriNet HF-E B120 drainagemat van GSE onder de gestelde randvoorwaarden een technische levensduur heeft van tenminste 100 jaar.

De vervangingsfrequentie van de hemelwaterdrainage wordt bij voorkeur ingepast in het schema van de vervanging van de afdichtende lagen. Vervanging vindt derhalve gelijktijdig plaats met vervanging van de bovenafdichting (bijvoorbeeld 50 of 75 jaar na aanleg). Een drainagemat apart vervangen kan, maar het is kostenverhogend voor het instandhouden van de gehele afdichtingsconstructie als vervanging van afdichtingen niet synchroon loopt met vervanging van de drainagemat.

4.1.3 Peilbuizen

Preventieve controle op emissie van verontreinigingen geschiedt via controle van de lekdichtheid van de bovenafdichting met visuele inspecties en materiaalonderzoek en eventueel lekdetectie metingen. Controle op het optreden van verspreiding van emissies geschiedt na verlies van functie van de controledrains of indien controledrains niet aanwezig zijn uitsluitend aan de hand van de resultaten van de bemonstering en de analyses van de peilfilters rondom een stortplaats. Als deze monitoring met peilbuizen de monitoring met controledrains volledig moet vervangen dient dit peilbuizen netwerk daarop afgestemd zijn en te voldoen aan de betreffende richtlijnen voor wat betreft trefkans en signaleringstijd.

De levensduur van peilbuizen wordt voornamelijk bepaald door de bescherming tegen beschadiging van de peilbuizen door invloeden van buiten af. De levensduur kan in specifieke gevallen (bijvoorbeeld door ijzerafzettingen) door de grondwatersamenstelling worden beïnvloed, maar onderbouwde gegevens daarvan zijn niet beschikbaar.

Provincies beheren een grondwatermeetnet en peilbuizen bij saneringslocaties. Navraag bij meerdere provincies leert dat peilbuizen die onderdeel vormen van een meetnet vele tientallen jaren in gebruik zijn. TNO-NITG bevestigt deze stelling, waarbij wordt opgemerkt dat vandalisme en beschadiging bij maaierwerkzaamheden de belangrijkste oorzaken voor vervanging van (kunststof) peilbuizen zijn. Daarnaast kan het voorkomen dat peilbuizen die met een straatpot zijn beschermd vervangen moeten worden omdat er grond e.d. in de peilbuizen kan vallen. Dit treedt niet op bij peilbuizen die boven maaiveld zijn afgewerkt. Effecten van eventuele veroudering van het peilbuismateriaal op het functioneren van de peilbuizen is tot op heden niet waargenomen. Peilbuizen bij bodemonderzoekslocaties, vooral op terreinen van derden, worden vaak door beschadiging onbruikbaar, of kunnen niet worden teruggevonden als gevolg van onnauwkeurige inmeting.

Om beschadiging te voorkomen kunnen de peilbuizen op maaiveldniveau worden afgewerkt en worden voorzien van een straatpot (bestand tegen druk, met PE of gietijzeren deksel) of een betonrand met afsluitbare putdeksel. Nadeel daarvan is dat peilbuizen niet altijd terug te vinden zijn, maar dit kan worden voorkomen door deze in te meten (coördinaten), en van een markering (bermpaal) te voorzien.

Een tweede mogelijkheid is om de waarnemingsputten te voorzien van een voldoende hoge RVS-beschermkoker en RVS-beschermkap, en deze af te sluiten met een deugdelijk slot.

Aanvullend kan beschadiging door maaierwerkzaamheden worden voorkomen door het plaatsen van een stalen anti-maaischade constructie rondom de beschermkoker (vergelijkbaar met maaibeschermering van bomen in bermen) of een soortgelijke voorziening. Zichtbaarheid bij het maaien is noodzakelijk, tenminste een van de palen moeten hoger zijn dan de te maaien vegetatie, en bij voorkeur voorzien van een felgekleurde bovenzijde. Figuur 4.1 laat hier een voorbeeld van zien.

Figuur 4.1 Beschermkokers voorzien van stalen anti-maai/aanrijd constructie met hoge buis die boven de toekomstige vegetatie uit zal steken.

Ook bij bovengrondse peilbuisbescherming (kunststof of stalen kap) is er kans dat een deel daarvan beschadigd raakt bij maaierwerkzaamheden, verkeersbewegingen of door vandalisme. Ook functioneren afsluitbare kappen niet altijd door een haperend afsluitsysteem.

Figuur 4.2 Rijschade aan robuuste beschermkoker op afgesloten terrein en maaischade

Figuur 4.2 Peilbuisbescherming zonder anti-maaipalen.

- Linksboven: robuuste beschermkoker, redelijk ruime afstand tot wegrand.
- Rechtsboven: robuuste beschermkoker (ondanks beschadiging door maaien).
- Linksonder: lichte (smalle) beschermkoker
- Rechtsonder: lichte bescherming, bij onderhoudswerkzaamheden beschadigd.

De checklist 2014 ging voor peilbuizen met robuuste bescherming met nauwkeurig bekende locatie op een (niet vrij toegankelijk) terrein uit van een levensduur van minste dertig jaar voor 80% en 15 jaar voor 20% van de peilbuizen. . Voor vrij toegankelijk terrein 20% 30 jaar en 80% 15 jaar aangehouden.

Uit een evaluatie van 10 jaar nazorg van de provincie Gelderland, ingebracht in de begeleidingscommissie, blijken indicatief de volgende kentallen voor overwegend vrij toegankelijke terreinen:

- 5% vervangen peilbuizen 15 jaar na plaatsing
- 95% vervangen peilbuizen > 15 jaar na plaatsing

Ook vanuit andere provincies en vanuit de VA zijn er signalen dat peilbuizen langer meegaan dan voorzien in de checklist 2014.

Bovenstaande leidt tot de volgende standaard voor de IPO-checklist, mits peilbuizen 'maximaal beschermd zijn (betonnen put met gietijzeren deksel of rvs beschermkoker met afgesloten deksel met stalen beschermconstructie) of er door hun locatie geen kans is op schade door externe oorzaken:

- vervanging peilbuizen vanaf plaatsing:
 - 5% iedere vijftien jaar;
 - 45% iedere dertig jaar;
 - 50% iedere veertig jaar.

4.1.4 Periodieke vervanging overige objecten

Op voorhand is niet aan te geven welke andere objecten door de nazorgorganisatie onderhouden zullen worden. Dit kan betrekking hebben op de nabestemming, maar ook op aanvullende beheersmaatregelen. Bij deze laatste categorie van objecten moet onderscheid gemaakt worden tussen de vervanging van civieltechnische onderdelen (gebouwen, damwanden), mechanische delen (pompen) en elektrotechnische installaties, die elk een eigen levensduur hebben. Eveneens kan niet worden uitgesloten dat vervanging van een waterzuiveringsinstallatie of (onderdelen) van een stortgasonttrekking- en -verwerkingsystemen (bijvoorbeeld een fakkelininstallatie) noodzakelijk blijkt te zijn. Dit geldt ook voor afsluiters in leidingen, die afhankelijk van het type water (percolaat, effluent zuivering) frequenter dan de leidingen zelf vervangen moeten worden.

In de tabel 4.2 zijn enkele kengetallen opgenomen voor gebruikelijke voorzieningen bij een stortplaats. In Deelonderzoek A3 (Boerboom & Meijden, Deelonderzoek A3, 2002) is een uitgebreider overzicht beschikbaar. Vervangingsfrequenties zijn vaak afhankelijk van materiaal en toepassingsgebied, de standaard frequenties zijn aannamen gebaseerd op ervaringsgegevens en/of onderhoudshandboeken.

Tabel 4.2: kengetallen vervanging overige objecten

Object	Periode (na aanleg)	Frequentie ¹
Gebouwen	Eeuwigdurend of gedurende verwachte functieduur	
Hekwerk (harmonicagaas) en poorten	Eeuwigdurend of gedurende verwachte functieduur	1 keer per 30 jaar
Afrastering (punt)draad met palen <i>Afhankelijk van kwaliteit palen en puntdraad. Standaard frequentie afgestemd op houten palen.</i>	Eeuwigdurend of gedurende verwachte functieduur	1 keer per 15 jaar
Hekwerken en poorten	Eeuwigdurend	1 keer per 30 jaar
Werktuigbouwkundige installaties	Eeuwigdurend of gedurende verwachte functieduur	1 keer per 15 jaar
Pompen en gemalen <i>Dit betreft werktuigbouwkundige en elektromechanische installaties. De vervangingstermijn is mede afhankelijk van de te verwachten mate van aantasting van pompen in relatie tot de kwaliteit van de toegepaste pomp. De periode van vervanging</i>	Eeuwigdurend of gedurende verwachte functieduur	1 keer per 10 jaar

Object	Periode (na aanleg)	Frequentie ¹
<i>wordt bepaald door de functie (bijvoorbeeld voor percolaat: relatie met leeglooptijd en levensduur drainage zie § 2.1.3 en § 3.1.3). Dit is ook van toepassing voor debietmeters</i>		
Putten en leidingen voor de drainagesystemen	Afhankelijk van type drainagesysteem	1 keer per 50 of 75 jaar
Kabels en communicatieleidingen	Eeuwigdurend	1 keer per 50 jaar
Lekdetectiesysteem <i>Bovengronds onderdelen van het lekdetectiesysteem worden regelmatig vervangen, zoals bijvoorbeeld PC of communicatieapparatuur (vaak na 5 tot 10 jaar vervangen) of elektrotechnische installaties en elektrakasten (tenminste 1 keer per 25 jaar). Noot: grondgebonden onderdelen worden vervangen als onderdeel van vervanging van de bovenafdichting.</i>	Eeuwigdurend	Afhankelijk van levensduur bovenafdichting
Telemetrie systeem <i>Onderdelen van het telemetriesysteem hebben elk een eigen vervangingsfrequentie, zoals meetapparatuur (niveau- en debietmeters), PC of communicatieapparatuur (vaak na 5 tot 10 jaar vervangen) of elektrotechnische installaties en elektrakasten (1 keer per 25 jaar), kabels en leidingen (1 keer per 50 jaar).</i>	Eeuwigdurend of gedurende verwachte functieduur	PM
Afvoerleidingen en riolering (die geen onderdeel van de drainagevoorzieningen in de bovenafdichting zijn) <i>De vervangingstermijn is afhankelijk van de te verwachten mate van aantasting in relatie tot het toegepaste materiaal. De periode van vervanging wordt bepaald door de functie (bijvoorbeeld voor percolaat: relatie met leeglooptijd en levensduur drainage zie § 2.1.3 en § 3.1.3). Ook van toepassing op delen van de leidingen buiten de nazorglocatie.</i>	Eeuwigdurend of gedurende verwachte functieduur	1 keer per 50 jaar
Afsluiters in afvoerleidingen <i>Afsluiters in leidingen kunnen worden aangetast door bijvoorbeeld percolaat of condensaat (stortgasleidingen). De vervangingstermijn is afhankelijk van de te verwachten mate van aantasting in relatie tot het toegepaste materiaal. De periode van vervanging wordt bepaald door de functie (bijvoorbeeld voor percolaat: relatie met leeglooptijd en levensduur drainage zie § 2.1.3 en § 3.1.3).</i>	Eeuwigdurend of gedurende verwachte functieduur	PM
Damwanden en cementbentonietwanden	Eeuwigdurend	1 keer per 100 jaar
Infrastructurele werken	Eeuwigdurend	1 keer per 50 jaar

¹ Tenzij is aangetoond dat de levensduur afwijkend is De vervanging van een gebouw is bijvoorbeeld afhankelijk van het soort bouwwerk en plaats in nazorggebied. Dit dient in het nazorgplan inzichtelijk beschreven te worden

4.2 Amoveringen

Op een stortplaats kunnen zich diverse objecten bevinden. Een aantal van deze objecten zal in de nazorgfase geen functie meer hebben. Hierbij valt te denken aan gebouwen, stortbordes, weegbrug, etc. Daarnaast zijn er objecten die in de nazorgfase hun functie behouden, maar op termijn verliezen. Hierbij valt te denken aan zuiveringen, afzuig- en fakkelininstallaties, e.d. Verder zullen er objecten zijn die in de (pre-)nazorgfase een ander functie krijgen of behouden.

Voor fakkels met (van nature) radio actief materiaal moet een speciale procedure worden gevolgd voor verwijdering en afvoer (in ieder geval fakkels van het type Hofstetter EGH 06F-500EST en Hofstetter EGH 06F-500/0,3 s EST). Dit omvat een stralingsonderzoek, sloop onder begeleiding van een stralingsdeskundige, sloop onder asbestcondities en stortkosten radioactief materiaal.

Voor zover objecten zich niet op de stortplaats bevinden, wordt er in principe van uitgegaan dat deze objecten de uitvoering van de nazorg niet beïnvloeden. Objecten binnen de nazorglocatie vallen onder verantwoordelijkheid van de nazorgorganisatie en dienen derhalve in het nazorgplan te worden opgenomen. Er kunnen zich echter ook nazorgvoorzieningen buiten het stortterrein bevinden, zoals afvoerleidingen, afvoersloten, (pomp)putten, lozingspunten, stortgasverwerking etc. De functie van deze voorzieningen kan in de nazorgperiode vervallen. Dergelijke voorzieningen worden in het nazorgplan ook onder amovering opgenomen wanneer van toepassing.

Bovengrondse installaties, zoals een fakkel of PWZI, worden verwijderd zodra ze met zekerheid niet meer nodig zijn. Dit voorkomt vandalisme en blijvende zorg. Moeilijk toegankelijke en niet storende elementen zoals een pompput kunnen blijven. Vooral diepe putten die niet meer nodig zijn kunnen beter worden gevuld met grond en afgewerkt onder maaiveld op vrij toegankelijke terreinen. Ze mogen geen risico voor een andere voorzieningen of mens/dier geven. Ook peilbuizen die niet meer functioneel zijn kunnen onder maaiveld worden afgewerkt. Het zelfde geldt voor zakbaken. Van tunnels die niet meer gebruikt worden dient te worden aangegeven op welke wijze deze worden afgesloten, hoe afsluiting gewaarborgd blijft, en op welke wijze drainagesystemen die uitkomen in de tunnel worden geconserveerd of aangepast. In het nazorgplan wordt beschreven welke van deze maatregelen vóór sluiting worden uitgevoerd.

5 Risico-evaluatie

Risico's in de nazorg en de noodzaak tot aanvullende (sanerings)maatregelen worden in het nazorgplan beschreven. Dit zijn vooral (milieu)technische risico's van gebeurtenissen die voorzienbaar en beïnvloedbaar zijn. Onvoorzienbare risico's worden hier buiten beschouwing gelaten. Ofwel omdat de hiermee gepaard gaande kosten onder een ander regime (bijvoorbeeld aansprakelijkheid) kunnen worden verhaald, ofwel omdat de betreffende gebeurtenissen niet thuishoren bij het inschatten van het risicobedrag en onder de post toeslag onvoorzien vallen.

Naast milieutechnische risico's kunnen er andersoortige nazorg risico's zijn. Bijvoorbeeld als nazorgkosten voor rekening van een andere partij contractueel zijn geregeld en die andere partij failliet gaat. Dat kan bijvoorbeeld een golfbaan zijn die terreinbeheerkosten voor haar rekening nam. Of als de looptijd van een contractuele verplichting eindigt en niet wordt verlengd. Als bijvoorbeeld gestopt wordt met begrazing en weer moet worden gemaaid. Of als contractverplichtingen niet worden nagekomen. Bijvoorbeeld als een zonnepark bij einde exploitatie niet wordt geamoveerd. Een zonnepark kan van eigenaar wisselen waardoor er ineens een buitenlandse eigenaar is die uit beeld verdwijnt bij einde van de exploitatie van het zonnepark. Het zelfde geldt voor windmolens op een stort.

Risico's worden bepaald door kans dat een ongewenste gebeurtenis optreedt en de gevolgen van de gebeurtenis. Het optreden van een ongewenste gebeurtenis kan namelijk leiden tot andere activiteiten dan de verwachte nazorgactiviteiten zoals die in een nazorgplan zijn beschreven en dus begroot.

Het gaat dus niet om de normale bandbreedte in nazorgkosten. Het gaat om gebeurtenissen die wel worden onderkend, maar waarvan het zodanig onzeker is of hiervoor ook maatregelen of voorzieningen getroffen moeten worden, dat er in een nazorgplan geen rekening mee kan worden gehouden. Dit wordt ondervangen door op basis van een risico analyse een risico opslag te berekenen die in Rinas wordt opgeteld in het doelvermogen.

In het nazorgplan wordt aangegeven hoe de voorzienbare risico's beheersbaar gemaakt kunnen worden, en hoeveel dat zal kosten. Een goede risicoanalyse is van belang om een schatting te kunnen maken van de hoogte van deze kosten en is altijd onderdeel van het nazorgplan.

De risico opslag voor het doelvermogen kan op 3 verschillende manieren worden berekend:

1. Voor het vaststellen van de reserveringen voor risico's is in opdracht van IPO in 2003 een risicomodel ontwikkeld (gebaseerd op de probabilistische faalkansbenadering) die door meerdere provincies als standaard wordt toegepast. Deze methode is relatief bewerkelijk en vereist milieutechnische expert judgement. Vanwege het probabilistische aspect volgt uit elke modelberekening een ander risico bedrag. Door het model een aantal malen het risicobedrag te laten berekenen wordt een bandbreedte verkregen voor het risico bedrag waarbinnen een keuze moet worden gemaakt voor invoer in Rinas.
2. Risicoscenario's worden geïdentificeerd waarbij herstelkosten worden geschat. Deze kosten worden gewogen op basis van de aanname van de kans dat een scenario zich voltrekt. Ook wordt daarbij een moment van optreden bepaald. Voor elk scenario worden op basis van het moment van optreden de gewogen herstelkosten berekend als netto contante waarde (ncw) bij de start van de nazorg. De ncw's bij elkaar opgeteld leveren het risico bedrag voor invoer in Rinas. Deze methodiek vereist eveneens milieutechnisch expert judgement maar is minder bewerkelijk.
3. Met rinas wordt een doelvermogen exclusief risico bedrag berekend. Hiervan wordt een vooraf vastgesteld percentage als risico bedrag toegevoegd aan het doelvermogen. Deze methode vergt geen milieutechnisch expert judgement en is niet bewerkelijk.

N.B. Als er sprake is van een historische bodemverontreiniging op de locatie, dan dienen de saneringsaanpak en het wettelijk kader hiervan duidelijk te zijn. Risico's voor de nazorg zijn duidelijker in te schatten als de "sanering" al door exploitant in gang is gezet, dat wil zeggen als de sanering al een paar jaar loopt. Voor het nazorgplan is het van belang onder welke regelgeving de bodemverontreiniging wordt behandeld, en waar de raakvlakken met de Wm-nazorg van de stortplaats zijn.

6 Organisatie

6.1 Rapportage/evaluatie

De nazorgorganisatie stelt per stortplaats een jaarrapport op. Het nazorgplan geeft de opzet van de rapportage in hoofdlijnen. In het jaarrapport worden de afzonderlijke activiteiten zoals bijvoorbeeld grondwateranalyses, stijghoogtegegevens, zettingen en inspecties integraal gerapporteerd. In het rapport worden deze gegevens met elkaar in verband gebracht en geëvalueerd.

Daarnaast worden in het jaarrapport relevante wijzigingen ten opzichte van eerdere jaarrapporten beschouwd. De evaluatie heeft als doel om duidelijk te maken of de nazorg op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze verloopt.

Verder worden per stortplaats de volgende rapportages opgesteld:

- jaarplan van uit te voeren nazorgactiviteiten;
- jaarverslag uitgevoerde nazorgactiviteiten;
- financieel jaarverslag, inclusief begroting.

6.2 Communicatie

Communicatie heeft als doel om alle partijen die bij de nazorg zijn betrokken zo goed mogelijk van informatie te voorzien. Ook moeten deze partijen tevreden zijn over de wijze van informatieverstrekking. Een goede terugkoppeling is hierbij van cruciaal belang. Het informeren en het terugkoppelen van de informatie en reacties over de nazorgactiviteiten zorgen voor een open proces, hetgeen resulteert in een groot draagvlak. De communicatie richt zich verder ook op het behouden van vertrouwen in de nazorgorganisatie over de aanpak van de nazorg. Om hier invulling aan te geven kan de nazorgorganisatie een (algemeen) communicatieplan opstellen.

In het nazorgplan dient voor de locatiespecifieke invulling van de communicatie een analyse te worden gemaakt van alle actoren en factoren op locatieniveau. De actoren zijn alle doelgroepen, publieksgroepen en intermediaire kaders die voor de communicatie van belang zijn. Factoren zijn feiten en omstandigheden die voor de communicatie van belang zijn.

Actoren zijn (niet limitatief):

- overig bevoegd gezag (gemeente, waterschap);
- huidige exploitant en toekomstige beheerder/exploitant;
- eigenaren en gebruikers/jagers;
- omwonenden (of vertegenwoordigers van de omwonenden);
- uitvoerende instantie(s) (aannemers, adviesbureaus, hoveniers e.d.);
- adviserende instanties (juridisch, financieel, milieuhygiënisch, civieltechnisch e.d.).

Factoren zijn (niet limitatief):

- beschermingsniveau dat de nazorgorganisatie nastreeft;
- daarvoor noodzakelijke werkzaamheden (inspectie, monitoring, onderhoud, vervanging en herstel);
- resultaten van de nazorgactiviteiten, beschreven in:
 - jaarplan uit te voeren nazorgactiviteiten;
 - jaarrapportage uitgevoerde nazorgactiviteiten.
- toekomstige plannen en activiteiten (gebruik, bestemming, etc.).

Een algemeen communicatieplan kan voor meerdere stortplaatsen (eenmalig) worden gemaakt, waarbij nadere detaillering op locatieniveau kan plaatsvinden.

De kosten nemen toe bij een groter aantal actoren/factoren. Bijvoorbeeld veel omwonenden of ingrijpende nazorgwerkzaamheden die (tijdelijk) tot overlast kunnen leiden. De gemiddelde jaarlijkse kosten dienen te worden geraamd.

Voor locaties met een gering aantal actoren (bijvoorbeeld weinig omwonenden) kan gekozen worden om geen communicatieplan op te stellen. Zonder communicatieplan kunnen er ook communicatie kosten worden geraamd.

In het geval van herontwikkeling en nabestemming moet er rekening worden gehouden met daardoor te maken communicatiekosten. Deze kosten zouden moeten worden toegerekend aan de betreffende herontwikkeling of nabestemming.

6.3 Contracten

In het nazorgplan wordt aangegeven of er contracten worden voorbereid die effect hebben op de nazorg. In contracten kan geregeld worden dat de gebruiker of een derde (een deel van de) onderhoudsactiviteiten verzorgd tegen een afgesproken vergoeding. Dat betreft bijvoorbeeld terreinbeheer, maar ook percolaatopvang en –zuivering en stortgasopvang en -verwerking. De vergoeding kan eenmalig zijn (afkoopsom) of via een jaarlijks terugkeren in de nazorgperiode. Is de afspraak gemaakt met een private gebruiker, dan is het aannemelijk dat het contract eindig is en/of door omstandigheden voor het einde van de contractdatum wordt beëindigd. De nazorgorganisatie maakt daarom in het doelvermogen een reservering voor de kosten van (reguliere of vroegtijdige) beëindiging van contractuele afspraken.

Uitbesteding van stortgasonttrekking behoort daarmee ook tot de mogelijkheden. Contractueel dient geborgd te zijn dat de afspraken over beheer en onderhoud effectief blijven tot benutting van stortgas niet meer rendabel is. Het beheer en onderhoud van de stortgasverwerking kan contractueel (met bankgarantie) geborgd worden. Provincies hanteren het beginsel dat eerst de overdracht van de nazorg (dus ook stortgasonttrekking) plaatsvindt, en dat dan GS verantwoordelijk is voor uitbesteding. Is er al een partij betrokken bij stortgasbenutting, dan dienen daarover contractuele afspraken gemaakt te worden. Het moment van overgang van benutting naar passieve stortgasonttrekking dient vooraf goed vastgelegd te worden.

Een optie is om het bedrag dat gereserveerd is voor nazorgactiviteiten (bijvoorbeeld terreinbeheer) aan de uitvoerder (bijvoorbeeld exploitant of terreinbeheerder) ter beschikking te stellen, zolang deze de contractuele afspraken nakomt en de doelstellingen behaalt.

7 Kosten

In hoofdstuk 7 van het nazorgplan worden de uitgangspunten voor de kostenraming beschreven, te weten:

- de kosten van het nazorgprogramma;
- procentuele toeslagen;
- de apparaatskosten (kosten voor administratieve werkzaamheden);
- de vervangingskosten van diverse voorzieningen;
- de eventuele toeslag voor nazorgisico's.

De kosten en eenheidsprijzen hoeven niet in het nazorgplan te worden vermeld. Het nazorgplan wordt namelijk vastgesteld door GS van de provincie, met uitzondering van de eenheidsprijzen en het doelvermogen. Het doelvermogen wordt separaat door de provincie vastgesteld. Het ligt voor de hand om de kosten wel in de checklist te vermelden van posten die niet in de checklist zijn opgenomen of waarvan onderbouwd wordt dat de kosten niet binnen de bandbreedte van de checklist vallen.

Bijlage 2 bij deze checklist geeft een onderbouwing van de eenheidsprijzen en kostenfactoren. De ervaring leert dat de bandbreedte in eenheidsprijzen regelmatig tot discussie leidt. Het gemiddelde van de bandbreedte wordt vaak toegepast als de stortplaats nog (lang) niet gesloten wordt. Het is echter niet per definitie nodig om het gemiddelde van de bandbreedte te hanteren. Echter als al ver voor sluiting van de stortplaats wordt uitgegaan van minimum prijzen kan dat leiden tot de constatering dat bij sluiting niet voldoende doelvermogen is gereserveerd. Het is daarom voor alle partijen van belang dat er bij de sluitingsverklaring, als er geen inkomsten meer zijn, geen tekort aan doelvermogen is.

Inspecties en lichte onderhoudswerkzaamheden (bijvoorbeeld eenvoudig/tijdelijk herstel van beschadigde afrastering) kunnen worden gecombineerd in één dagtarief van een inspecteur. Wordt daarvoor gekozen, dan zal een inschatting gemaakt moeten worden van de tijdsbesteding voor de combinatie van deze werkzaamheden. Verwezen wordt naar het onderdeel 'combinatie van inspecties' in § 2.2.4.

Voor de bepaling van het doelvermogen wordt in het nazorgplan ook vermeld of er voor de locatie nog andere kostenposten zijn, zoals:

- onroerend zaak belasting (OZB indien een waarde wordt toegekend aan de stortplaats);
- verontreinigingsheffing (rioolrecht);
- waterschapsomslagen gebouwd en ongebouwd (eeuwigdurend). De heffing kan worden opgelegd aan gebruiker of eigenaar;
- monstername apparatuur en debietmeter (conform Waterwetvergunning);
- verzekeringen;
- nutsvoorzieningen (drinkwater, elektriciteit, dataverbindingen) en jaarlijkse kosten (denk aan lekdetectie, pompen, gemalen, verlichting en gebouwen die als gebruikruimte dienen);
- kosten afvoer afval en zwerfvuil.

Voor afvoerleidingen/persleidingen en voorzieningen als bijvoorbeeld peilbuizen buiten de stortplaats dient in het nazorgplan rekening te worden gehouden met de kosten van zakelijk recht. De kosten voor zakelijke rechten van peilbuizen, leidingen en overige objecten op percelen van derden worden opgenomen in het doelvermogen.

De nazorgorganisatie maakt in het doelvermogen waar nodig ook een reservering voor de kosten van (reguliere of vroegtijdige) beëindiging van contractuele afspraken met derde partijen (bijvoorbeeld onderhoudsafspraken met private terreingebruikers). Te denken valt aan het vervroegd beëindigen van

een stortgasbenutting of terreingebruik. In dat geval komen kosten alsnog ten laste van de nazorgorganisatie, die eerst door middel van contractuele afspraken werden afgedekt.

Rente en inflatie

In de basisgegevens van de doelvermogenberekening worden de rente en inflatie ingevuld. Het in te vullen rentepercentage wordt bepaald door het gevoerde beleid van de provincie waar de betreffende stortplaats zich bevindt. Iedere provincie bepaalt welke rente voor zijn provincie van toepassing is. Dit percentage is afhankelijk van het beleggingsbeleid dat de provincie hanteert. Dit beleid uit zich primair in de mix aandelen/vastrentend en eventueel overige vermogensbestanddelen. Voor de inflatie wordt standaard de defaultwaarde van 2% ingevuld. Iedere provincie bepaalt zelf of er een andere waarde dan de default waarde van 2% wordt gehanteerd.

8 Nazorgdossier

Het provinciaal nazorgdossier dient alle relevante stukken te bevatten die noodzakelijk zijn voor het doorlopen van de sluitingsfase en de toekomstige provinciale uitvoering van de nazorgactiviteiten. In dit hoofdstuk moet worden aangegeven welke documenten voor het nazorgdossier relevant (en bij de exploitant beschikbaar) zijn, onderverdeeld in:

- vergunningen;
- ontwerp en aanleg;
- exploitatie, inclusief wijzigingen na aanleg;
- keuring en inspectie;
- monitoring en metingen;
- nazorgplan;
- juridisch dossier.

In bijlage 3 van de Handreiking sluitingsfase stortplaatsen en baggerdepots (IPO, 2017) is een voorbeeld opgenomen van gegevens die voor de nazorg relevant (kunnen) zijn.

Het is raadzaam om tijdens de exploitatiefase het nazorgdossier te vormen, en zeker ook bij de overdracht van archieven ingeval de exploitatie van een stortplaats door een andere partij wordt overgenomen. Circa vijf jaar voor sluiting wordt in overleg met het bevoegd gezag gestart met het samenstellen van het nazorgdossier. In deze periode worden alle nog ontbrekende en benodigde archiefstukken verzameld en gerubriceerd. Denk hierbij ook aan geohydrologische rapporten, hydrologische beheersingsmaatregelen, geactualiseerd monitoringsplan, en het onderhouds- en controleplan). De ervaring leert dat grondwatermodelleringen niet meer beschikbaar kunnen zijn (ervaring van de provincie Noord-Holland). Het is daarom beter vroegtijdig deze modellen veilig te stellen en niet te wachten tot de laatste vijf jaar voor sluiting.

9 Bronnen

- Advieskamer Stortbesluit. (2014). Duurzaamheid GSE FabriNet HF-E B120 drainagemat, Aanvulling ENBB-advies 015. Advieskamer Stortbesluit.
- Wageningen Environmental Research (2020). Normenboek Natuur, Bos en Landschap.
- Bakker, H. d., & Schelling, J. (1989). Systeem van bodemclassificatie voor Nederland. De hogere niveaus. Wageningen: Winand Staring Centre.
- Boels, D., & Breen, J. (2001). Functionele levensduur van minerale afdichtingmaterialen en kunststoffen in vloeistofdichte eindafwerking van stortplaatsen. Alterra.
- Boels, D., & Bril, D. (2006). Onderbouwing kwaliteitsborging HYDROSTAB: aanvullend veld-, laboratorium- en modelonderzoek. Wageningen.
- Boels, D., Beest, H. t., Zweers, H., & Groeneveld, P. (2003). Investigation of the functional lifetime of Trisoplast in relation to chemical compositions of pore water solutions in barriers. Alterra.
- Boels, D., Breen, J., Ommeren, C. v., & Zon, W. v. (2007). Beoordeling Enkadrain op stortplaatsen in relatie tot levensduur van 100 jaar. Alterra. ENBB.
- Boels, D., Bril, D., Hummelink, E., & Boersma, O. (2005). Duurzaamheid Hydrostab; een veldonderzoek en een prognose. Alterra.
- Boels, D., Melchior, S., & Steinert, B. (2003). Are Trisoplast barriers sustainable? An evaluation of old barriers in landfill caps Wageningen. Alterra.
- Boerboom, A. (2009). Berekening risicobedrag voor stortplaatsen. Nijmegen: Royal HaskoningDHV.
- Boerboom, A., & Meijden, H. v. (2002). Deelonderzoek A1 Aanpassing IPO-checklist beoordeling nazorgplannen. Haskoning, Nijmegen.
- Boerboom, A., & Meijden, H. v. (2002). Deelonderzoek A3 Aanpassing IPO-checklist beoordeling nazorgplannen. Haskoning, Nijmegen.
- Boerboom, A., Zegers, H., & Oonk, H. (2014). Methaanreductie bij PDS locaties. Royal HaskoningDHV.
- Boerboom, A., Zegers, H., & Oonk, H. (2014). Methaanreductie bij PDS locaties Fase 2 potentiële aanvullende reductiemaatregelen. Nijmegen: Royal Haskoning DHV.
- Bouma, J., Maasbommel, M., & Schuurman, I. (2012). Handboek meten van grondwaterstanden in peilbuizen. Stowa.
- Breen, J. (2014, april 28). Emailbericht. kwaliteitscontrole afdichtingslagen. Rijswijk.
- CBS. (2022, mei). Cao-lonen, contractuele loonkosten en arbeidsduur; indexcijfers. Opgehaald van CBS Statline: <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/82838NED/table?ts=1652861665868>
- CBS. (2022, mei). Pompprijzen motorbrandstoffen; brandstofsoort, per dag. Opgehaald van CBS Statline: <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/80416ned/table?ts=1652861993567>
- CBS. (2022, mei). Consumentenprijzen (CPI), Opgehaald van CBS Statline: <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/83131NED/table?ts=1652864824305>
- CBS. (2022, mei). Aardgas en elektriciteit, gemiddelde prijzen eindverbruikers. Opgehaald van CBS Statline: <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/81309NED/table?ts=1652862244757>
- CBS. (2022, mei). Waterschappen: tarieven en heffingen. Opgeroepen ovan CBS Statline: <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/80892ned/table?ts=1652864772079>
- DHV. (2001). Berekening risicoreservering nazorg Leemtewet stortplaatsen.
- IPO. (2014). Checklist nazorg stortplaatsen en checklist nazorg baggerdepots. <https://www.hwbp.nl/documenten/formulieren/2020/12/21/rekenmodel-ssk2018-versie-2.2.000CROW>.
- CROW. (2019). Opgeroepen op 2014, van www.crow.nl: <http://www.crow.nl/vakgebieden/openbare-ruimte/beheer-en-onderhoud/beeldkwaliteit>
- CUR. (2012, 2013, 2014, 2021). Damwandconstructies plus errata. CUR.

- Wageningen Environmental Research (2020). Normenboek Natuur, Bos en Landschap.
- CUR. (2014). Quay Walls – Second edition. CUR.
- CUR B&I. (2012,2013). Handboek Diepwanden met erratum. COB/CUR-commissie T114/C174 Diepwanden.
- DHV. (2001). Berekening risicoreservering nazorg Leemtetwet stortplaatsen.
- Dijk, E. v. (2010). Erosiebestendigheid en natuurwaarde van dijkgraslanden. H2O, 2012(19).
- Düllmann, H., & Obernosterer, I. (2010). Langzeitbeständigkeit mineralischer Deponieabdichtungen. Landesamt für Natur, Umwelt und Verbraucherschutz Nordrhein-Westfalen.
- ECN. (2006). Second opinion Duurzaamheid integrale afdichtingsconstructie met Hydrostab op stortplaatsen.
- Egloffstein, T., & Steerenberg, A. (2005). Eigenschappen bentonietmat op avi-bodemas blijven zeer langdurig stabiel. Geotechniek/Geokunststoffen, 2005(4).
- ENBB. (2008). ENBB technische gelijkwaardigheidstoets en duurzaamheid Geologger. Wageningen: Alterra.
- EU. (1999, juli 16). Richtlijn Storten. Richtlijn 1999/31/EG van de Raad van 26 april 1999 betreffende het storten van afvalstoffen. Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen L182.
- Geck, C., Gebert, J., Röwer, I., Scharff, H., & Pfeiffer, E.-M. (2013). Assessment of the efficiency of a methane oxidation biocover test field. Proceedings Sardinia 2013, 14th International Waste Management and Landfill Symposium. Cagliari: CISA, Environmental Sanitary Engineering Centre.
- Greenwood, J., Schroeder, H., & Voskamp, W. (2016). Durability of geosynthetics revised edition. CUR Building & Infrastructure. CUR Building & Infrastructure.
- Heidemij. (1993). Richtlijn drainagesystemen en controlesystemen grondwater voor stort- en opslagplaatsen. Heidemij Adviesbureau.
- Heidemij. (1993). Richtlijn onderafdichtingsconstructies voor stort- en opslagplaatsen. Heidemij Adviesbureau.
- Heike, K. (2010). Entwicklung der Sickerwassermengen bei abgedichteten Deponien im Freistaat Sachsen. 6. Leipziger Deponiefachtagung.
- Henken-Mellies, U. (2012). Entwicklung von Sickerwassermenge und –qualität nach dem Aufbringen von Oberflächenabdichtungen. TÜV Rheinland, LGA Bautechnik GmbH, Nürnberg.
- Henken-Mellies, U. (2013). Entwicklung von Sickerwassermenge und –Qualität nach dem Aufbringen von Oberflächenabdichtungen. DWA Deponietage 2013 Betrieb, Stilllegung und Nachsorge. Münster.
- IPO. (2008). IPO-checklist 2008 baggerdepots. Nijmegen: Royal Haskoning.
- IPO. (2009). IPO-checklist 2008 stortplaatsen. Nijmegen: Royal Haskoning.
- IPO. (2017). Handreiking sluitingsfase stortplaatsen en baggerdepots. IPO.
- Kiwa / Oasen. (2006). Voorkomen en verwijderen van putverstopping door deeltjes op de boorgatwand, Richtlijnen voor ontwerp, realisatie, bedrijfsvoering en regeneratie van pompputten.
- Krekels, R., Peeters, G., & Brouwer, T. (2002). Handboek Streefbeelden voor Natuur en Water in Limburg, 2e gewijzigde druk. Provincie Limburg.
- Linckens, A., & Kessel, S. v. (2010). Beheer en onderhoud van drainage. Riolering, 2010(17), 40-41.
- Ministerie I&M. (2011). Criteria voor duurzaam inkopen van Reiniging openbare ruimte, versie: 1.5. Ministerie I&M.
- Müller, W. (2007). HDPE Geomembranes in Geotechnics.
- Müller, W., Tatzky-Gerth, R., Jakob, I., & Li, C. (2007). Funktionsdauer von Kunststoff-Dränelementen für Oberflächenabdichtungen von Deponien und Altlasten. SKZ Fachtagung Die Sichere Deponie. Würzburg.

- NEN. (2010). NTA 8888, Milieu-aspecten van bouw-, rest-, en afvalstoffen. Bepaling van de doorlatendheidscoëfficiënt na maximale aantasting van zouten op bentoniethoudende afdichtingen in IBC-werken. Measuring hydraulic permeability and assessment of potential deterio. Delft: Normcommissie 390 017.
- NMI en Louis Bolk Instituut. (2008). Van schraal naar rijk zand.
- Pereboom, D., Knoeff, H., Thijssen, R., & Meesters, G. (2010). Enabling landfill redevelopment. Geotechniek.
- Praktijkonderzoek Veehouderij. (2002). Handboek schapenhouderij. Wageningen.
- Prechtl, S., Scholz, R., Faulstich, M., & Huber, W. (2007). Behandlung von Deponierestgasen durch passiv betriebene Biofilter. Müll & Abfall, 2007(10).
- Ramke, H.-G., Witt, K., Tiedt, W., Düllmann, W., & Melchior, S. (sd). Ergebnisse des Status-Workshops Anforderungen an Deponie-Oberflächenabdichtungssysteme. Opgehaald van www.deponie-stief.de
- ReneBoerboom Advies. (2014). Achtergronden bij aanvulling checklist nazorg stortplaatsen met lekdetectiesystemen. Didam.
- Rowe, R. (2012). Short and long-term leakage through composite liners, The 7th Arthur Casagrande Lecture. Canadian Geotechnical Journal, 49(2), 141-169.
- Röwer, I., Gebert, J., Streese-Kleeberg, J., Gröngröft, A., Melchior, S., Steinert, B., & Pfeiffer, E. (2011). Design, Implementation and operation of soil-based methane oxidation windows for the remediation of gas emission hot-spots in landfill cover soils. Proceedings Sardinia 2011, Thirteenth International Waste Management and Landfill Symposium. Cagliari.
- RWS Dienst Infrastructuur. (2011). Richtlijn Ontwerp Kunstwerken. Rijkswaterstaat Dienst Infrastructuur.
- SenterNovem. (2007). Handreiking methaanreductie stortplaatsen. SenterNovem.
- Seyfert, A. (2014). Einsatz von Stirlingmotoren - eine wirtschaftliche Variante zur Verwertung von Restgasmengen in der Deponienachsorgephase. 10. Leipziger Deponiefachtagung, Planung, Bau, Betrieb, Stilllegung, Nachsorge, und Nachnutzung von Deponien.
- Sloot, H. v. (2002). Second opinion op deelonderzoek A2, "Functionele levensduur van minerale afdichtingsmaterialen en kunststoffen in vloedichte eindafwerking van stortplaatsen". ECN.
- TNO. (1999). Protocollen voor het toepassen van kunststof geomembranen ten behoeve van bodembescherming, deel 2, Aanleg en Acceptatie. TNO.
- TNO. (2018). Protocollen voor het toepassen van kunststof geomembranen ten behoeve van bodembescherming, deel 2, Aanleg en Acceptatie. TNO.
- Vettenburg, N., Tylleman, A., & Calus, A. (2012). Terreinbegrazing met schapen. Vlaamse overheid, departement landbouw en visserij.
- VNG. (2012). Het gemeentelijk belastinggebied in vraag en antwoord. Vereniging van Nederlandse Gemeenten.
- VROM. (1991). Richtlijnen voor dichte eindafwerking op afval- en reststofberging. Publicatiereeks bodembescherming nr. 1991/2.
- VROM. (1992). Kostenstructuur stortplaatsen.
- VROM. (1993). Leidraad Storten. Ministerie van VROM.
- VROM. (1993). Stortbesluit bodembescherming.
- VROM. (2003). Circulaire Bouwstoffenbesluit: afdichtingsconstructies bij werken met AVI-bodemas.
- VVAV. (1995). Ontwerpprocedure Grondwatermonitoring Stortplaatsen. Vereniging van Afvalverwerkers.
- VVAV. (1997). Richtlijn geohydrologische isolatie van bestaande stortplaatsen. Vereniging van Afvalverwerkers.

- Zanzinger, H. (2007). Evaluation of Clay Geosynthetic Barriers in Landfill Cover Systems. seminar Lifetime of Geosynthetics. Würzburg.
- Zanzinger, H. (2007). Evaluation of Drainage-Geocomposites in Landfill Cover Systems. Seminar Lifetime of Geosynthetics. Würzburg.
- Zegers, H., & Boerboom, A. (2009). Potentiële maatregelen voor de reductie van methaanemissies uit stortplaatsen. Royal Haskoning, Nijmegen.
- Zeijts, T. v., & Ven, F. v. (2001). Effect van doorspuiten op werking en levensduur. Land + Water, 2001(4).

Bijlage 2: Eenheidsprijzen en frequenties

Inhoud

1	Algemeen	1
2	Opbouw overzicht	2
3	Methode	3
4	Bandbreedte	4
5	Prijzen	5
6	Analysekosten	6
7	Heffingen	8
8	Opbouw doelvermogen	9
8.1	Algemeen	9
8.2	Toeslag “onvoorzien”	10
8.3	Toeslag “ontwerp en directie”	11
9	Algemene nazorgkosten	14
9.1	Apparaatskosten	14
9.2	Overige algemene kosten	15
10	Hulpmiddelen bij kostenraming	16
11	Ontwikkelingen	17
12	Bronnen	18
13	Frequenties en eenheidsprijzen	19

Tabellen

<i>Tabel 3-1: Bepaling indexcijfer 2014-2022</i>	3
<i>Tabel 6-1: Pakketprijzen op basis van laagste bruto tarieven* (prijspeil 1-1-2022), exclusief pH en EC, inclusief AS3000 toeslag</i>	7
<i>Tabel 6-2: Samenstelling pakketten</i>	7
<i>Tabel 7-1: Verontreinigingsheffing in Nederland (voorlopig) (CBS, 2022)</i>	8
<i>Tabel 8-1: Post "ontwerp" bij vervanging bovenafdichting</i>	12
<i>Tabel 8-2: Post "directievoering en toezicht" bij vervanging volledige bovenafdichting</i>	13

1 Algemeen

De nazorgkosten die in deze bijlage zijn opgenomen zijn onder te verdelen in:

- de kosten van het nazorgprogramma (inspectie, onderhoud);
- de vervangingskosten van diverse voorzieningen (inclusief toeslagen);
- de apparaatskosten (kosten voor administratieve werkzaamheden);
- de toeslag voor nazorgrisico's.

2 Opbouw overzicht

De eenheidsprijzen voor het uitvoeren van de nazorgactiviteiten zijn als kengetallen opgenomen achter deze bijlage. De tabel is als volgt ingedeeld:

- instandhouden;
- controlemetingen;
- inspecties;
- onderhoud;
- vervanging;
- overige activiteiten (o.a. rapportages).

In de tabel zijn de werkzaamheden beschreven met de uitvoeringsfrequenties en de bijbehorende eenheidsprijzen (minimum en maximum eenheidsprijzen). Waar nodig is de opbouw van de eenheidsprijzen toegelicht.

Het is mogelijk om inspecties en lichte onderhoudswerkzaamheden (bijvoorbeeld reparatie van beschadigde afrastering, verwijderen zwerfvuil) te combineren in één dagtarief van een inspecteur. In dit geval zal een inschatting gemaakt worden van de tijdsbesteding voor de combinatie van deze werkzaamheden. Zie 'combinatie van inspecties' in § 2.2.4 van de checklist.

3 Methode

De eenheidsprijzen van de checklist 2014 zijn vervangen door actuele prijzen (prijspeil 1 januari 2022). Daar waar geen actuele prijzen beschikbaar zijn, is de prijs aangepast met behulp van indexering en ervaringsgegevens die zijn besproken in de begeleidingscommissie. Hierbij is een gewogen indexcijfer voor de periode 2014-2022 bepaald. Hiervoor is gekozen, omdat er alleen voor enkele eenheidsprijzen een uitgebreide onderbouwing beschikbaar is, welke geactualiseerd dan wel geïndexeerd kon worden. Hierbij is besproken om het indexcijfer als volgt te bepalen:

- 70% indexatie loonkosten, op basis van de CBS, cao-lonen, contractuele loonkosten per maand, sector particuliere bedrijven;
- 20% indexatie op brandstofkosten, op basis van de CBS, pomprijzen motorbrandstoffen, brandstofsoort per dag, peildatum 15 december;
- 10% indexatie op materiaalkosten, op basis van de CBS, consumentenprijsindex (CPI), CPI afgeleid.

Tabel 3-1: Bepaling indexcijfer 2014-2022

Jaartal	Loonindex (2010=100)	Percentage	Brandstofkosten (diesel per liter)	Percentage	CPI afgeleid (2015=100)	Percentage	
2014	105,5		€ 1,271		99,6		
2015	107	1,4%	€ 1,122	-12%	100,0	0,6%	
2016	108,5	1,4%	€ 1,244	11%	100,25	0,3%	
2017	110,1	1,5%	€ 1,271	2%	101,62	1,4%	
2018	112,1	1,8%	€ 1,295	2%	103,01	1,7%	
2019	115	2,6%	€ 1,380	7%	104,64	2,6%	
2020	118	2,6%	€ 1,235	-11%	105,94	1,3%	
2021	120,4	2,0%	€ 1,604	30%	108,55	2,7%	
Totaal 2014-2021		14,1%		26,2%		9,0%	
Factor		0,7		0,2		0,1	
Indexcijfer		9,88%		5,24%		0,9%	16,02%

Bovenstaand heeft geresulteerd in een gewogen indexcijfer van 16,02%.

¹ Als gevolg van de macro-economische omstandigheden is voor het merendeel van de kosten december 2021 als peildatum aangehouden. In het eerste kwartaal van 2022 zijn de kosten sterk gestegen, maar deze zullen naar verwachting gedurende het jaar weer enigszins stabiliseren.

4 Bandbreedte

Voor het prijsniveau van de in de checklist beschreven nazorgactiviteiten is uitgegaan van een “model” stortplaats (ingericht overeenkomstig de richtlijnen van het stortbesluit). Als basis voor de ramingen wordt als ‘standaard’ een locatie van 10 hectare aangehouden, zie (Hoofdstuk hoofdstuk 3).

De meeste eenheidsprijzen zijn uitgedrukt in een minimum en maximum bedrag, en vormen de zogenaamde bandbreedte. Deze bandbreedte is gebaseerd op ervaringen bij provincies, adviesbureaus, stortplaatsbeheerders en aannemers. Voor de provincie is deze bandbreedte een hulpmiddel bij het bepalen van het doelvermogen.

De omvang van locaties kan gevolgen hebben voor de eenheidsprijzen. Bij grote locaties kunnen inspecties, etc. mogelijk 20-30% goedkoper zijn door de schaalgrootte en daarmee verkregen efficiency. Bij kleine locaties kunnen eenheidsprijzen juist iets hoger dan de bandbreedte zijn. Voor locaties kleiner dan 10 hectare zijn geen standaardprijzen in het overzicht opgenomen. Deze kunnen worden berekend door locatiespecifieke uitgangspunten te hanteren. Uit de informatie in het nazorgplan dient duidelijk te worden of de stortplaats (op onderdelen) beschouwd kan worden als een “model” stortplaats, of de activiteiten standaard zijn en behoren tot een normale “model” stortplaats, en of daarbij een passend kostenniveau is gehanteerd.

Toepassen van gemiddelde bedragen of locatiespecifieke ramingen?

In het nazorgplan worden de nazorgactiviteiten locatiespecifiek beschreven, vaak met daarbij de te verwachten kosten. Bij deze kosten wordt voor iedere individuele activiteit uitgegaan van het gemiddelde van het minimale en maximale bedrag voor die betreffende activiteit wanneer er sprake is van een “model” stortplaats of wanneer er sprake is van een standaard activiteit zoals die normaal behoort tot een “model” stortplaats. Dit gemiddelde is vooral zinvol als de overdracht van de nazorg pas over enkele decennia plaatsvindt, en er aannamen worden gedaan voor de opbouw van nog aan te leggen voorzieningen.

Het toepassen van minimale eenheidsprijzen voor het hele spectrum van nazorgactiviteiten wordt afgeraden om te vermijden dat op het einde van de exploitatieperiode een tekort van doelvermogen is opgebouwd. Anderzijds leidt een continue overschatting van de kosten tot een te hoge reservering van het doelvermogen.

Als er bij het einde van de exploitatie inzicht is in locatiespecifieke aspecten die van invloed zijn op de kosten, dan wordt aangeraden hiermee rekening te houden en daar waar mogelijk geen gemiddelde bedragen meer toe te passen. Daarvoor dienen uiterlijk in het definitieve nazorgplan door de exploitant de werkelijke kosten worden opgenomen en de onderbouwingen daarvan zijn aangeleverd. De ervaringen op desbetreffende de nazorglocatie worden meegenomen in de overwegingen, zowel voor de nazorginspanning als de nazorgkosten. Deze locatiespecifieke eenheidsprijzen vallen niet per definitie binnen de bandbreedte, en kunnen ook lager of hoger zijn dan de in deze bijlage opgegeven minimum en maximumprijzen.

5 Prijzen

De prijzen zijn exclusief btw, prijspeildatum 1 januari 2022, en inclusief kosten voor arbeid, materialen en materieel. De eenheidsprijzen zijn toekomstbesteding; tijdelijke voordelen of kortingen zijn niet in de prijzen verrekend.

Overheadkosten van derden bij uitvoering door derden (bedrijfsvoering, administratie, risico) zijn in de eenheidsprijzen opgenomen

6 Analysekosten

De analysekosten variëren sterk door de korting die laboratoria bieden bij langdurige contracten en/of bij een omvangrijke omzet van een bedrijf/instantie bij het laboratorium. Met name de frequentie en de aantallen monsters zijn voor een laboratorium van belang bij het bepalen van de prijsstelling. Voor de nazorg is van belang dat er provincies met weinig nazorglocaties zijn, dat de monitoringsinspanning op langere termijn kan verminderen, en dat voordelen van schaalgrootte daarmee afnemen.

Gelet op de langdurige periode dat er al kortingen op de standaard tarievenlijsten worden gegeven, kan ervan uit worden gegaan dat kortingen op langere termijn ook gangbaar zullen zijn, of deze in de tarieven worden verwerkt. In de checklist 2008 is de verwachting uitgesproken dat de kortingen zullen variëren van 25% (één locatie) tot 45% (hoge omzet door gelijktijdige aanbesteding van veel locaties en/of meerjarige contracten). Hoge kortingen zijn mogelijk indien, naast een hoge omzet, de gehele administratie (analyseopdrachten) digitaal verloopt. Bij prijsafspraken in relatie tot omzetverwachtingen zijn pakketkortingen en omzetbonussen mogelijk, die kunnen leiden tot nog hogere kortingspercentages.

Ondanks de huidige kortingspercentages bij een hoge omzet, zijn er voldoende argumenten om niet met volledige korting in de gehele nazorgperiode te rekenen:

- Afnemende concurrentie kan leiden tot verlaging van momenteel toegepaste kortingen;
- Toenemende kwaliteitseisen (Kwalibo) worden nu specifiek in rekening gebracht. Mogelijk leidt dit in komende jaren tot verder toenemende kosten die dan tot uiting kunnen komen in hogere tarieven;
- In de nazorgperiode vindt een afname van de omzet (per locatie) plaats: de bemonstering van controledrains komt na verloop van tijd te vervallen. Dit geldt ook voor percolaat en analyses in kader van lozing/zuivering. Deze afname van omzet verzwakt de onderhandelingspositie;
- De nazorgactiviteiten kunnen niet zondermeer samengevoegd worden met andere activiteiten van de provincie. Zodoende kan niet per definitie van een hoog (aan de omzet gekoppeld) kortingspercentage worden uitgegaan.

Als standaard werd in de IPO-checklist 2008 derhalve een kortingspercentage van 35% op de tarieven van analyses die samen een pakket vormen gehanteerd. Voor de checklist zijn in het voorjaar van 2014 pakketprijzen opgevraagd bij drie grote laboratoria in Nederland (pakketprijzen zijn per definitie lager dan de som van de afzonderlijke tarieven). Bij de aanvraag in 2014 is aangegeven dat het richtprijzen betreft die in 2014 toegepast worden maar ook in de toekomst 'houdbaar' zijn, dat wil zeggen dat in de nazorgberekeningen gerekend wordt met een effectieve rente om te compenseren voor rente en inflatie.

Voor de actualisatie van 2022 zijn de pakketten van de checklist 2014 gehandhaafd. Voor veel locaties zullen afwijkende analyse pakketten worden gehanteerd. Het voert te ver in detail om in deze checklist analyse pakketten locatie specifiek te differentiëren. Bij 2 van de grote laboratoria zijn pakketprijzen opgevraagd op basis van fictieve hoeveelheden, echter de labs konden deze niet afgeven, omdat de tarieven te sterk afhankelijk zijn van hoeveelheden, frequentie etc. Wel hebben beide laboratoria brutoprijzen opgegeven voor pakketten en individuele parameters. Er is uitgegaan van de laagste prijsopgave. Voor de checklistpakketten is de laagste bruto prijs bepaald door de goedkoopste combinatie van standaard pakket en losse parameters.

Voor de prijsbandbreedtes is uitgegaan van een basis korting range van 65% tot 75%. De laboratorium tarieven zijn inclusief de kosten van glaswerk en koerier. Het aansturen van veldwerk en laboratorium wordt verrekend met een toeslag van 5% op de prijzen die na korting (65%-75%) resulteren.

De in de praktijk te realiseren korting is afhankelijk van looptijd contract, omzetomvang van de klant (provincie/exploitant/adviesbureau) en de frequentie van aanleveren van monsters. In tegenstelling tot de

eerdere checklists is er dan ook voor gekozen om wel een minimaal en maximaal tarief voor analyses op te nemen.

In tabel 6-1 zijn de prijzen samengevat. pH en EC worden standaard bij bemonstering in het veld gemeten en daarom niet in de pakketprijs opgenomen (prijverschil €5 tot €9). De samenstelling van de pakketten staat in tabel 6-2.

Tabel 6-1: Pakketprijzen op basis van laagste bruto tarieven* (prijspeil 1-1-2022), exclusief pH en EC, inclusief AS3000 toeslag

Pakket	Percolaat, lozing	Oppervlakte water, beperkt	Grondwater bron	Grondwater selectie	Grondwater mobiel	Grondwater mobiel selectie	Hemelwater
Bruto tarief	€ 609,96	€ 186,43	€ 737,09	€ 247,35	€ 393,96	€ 202,05	€ 141,13
75% korting	€ 152,49	€ 46,61	€ 184,27	€ 61,84	€ 98,49	€ 50,51	€ 35,28
65% korting	€ 213,49	€ 62,25	€ 257,98	€ 86,57	€ 137,89	€ 70,72	€ 49,40
IPO-minimaal**	€ 160,11	€ 48,94	€ 193,49	€ 64,93	€ 103,41	€ 53,04	€ 37,05
IPO-maximaal***	€ 224,16	€ 68,51	€ 270,88	€ 90,90	€ 144,78	€ 74,25	€ 51,87

* Betreft de tarieven van het laboratorium met de laagste bruto prijslijst.

** Betreft bruto tarief met 75% korting, aangevuld met de toeslag van 5% (na korting) voor aansturen laboratorium en veldwerk.

*** Betreft bruto tarief met 65% korting, aangevuld met de toeslag van 5% (na korting) voor aansturen laboratorium en veldwerk.

Tabel 6-2: Samenstelling pakketten

Parameters/ analysepakket	Percolaat, lozing	Oppervlakte water, beperkt	Grondwater bron	Grondwater selectie	Grondwater mobiel	Grondwater mobiel selectie	Hemelwater
<i>Macroparameters</i>							
CZV	x	x	x	x			x
Ammonium			x		x		
Stikstof (Kjeldahl)	x	x	x	x	x	x	
Sulfaat	x	x	x		x		
Chloride	x	x	x	x	x	x	x
<i>Overige parameters</i>							
Zware metalen (8-NEN5740)	x		x**				
BTEXN	x*		x**	x	x***	x	
VOC			x**		x***		
EOX			x				
Fenolindex			x				
Minerale olie (GC)	x*		x**				
Cyanide			x				
PAK (10-VROM)	x						
Kwalibo AS3000			x	x	x	x	

* Analyse als pakket minerale olie/BTEXN

** Analyse als NEN5740 grondwaterpakket

*** Analyse als pakket BTEXN/VOC

7 Heffingen

Lozingsheffing

Het tarief voor de verontreinigingsheffing wordt door ieder waterschap zelf bepaald en bedraagt in 2022 gemiddeld € 61,97 per vervuilingseenheid. Tabel 7-1 geeft een overzicht van heffingen.

Tabel 7-1: Verontreinigingsheffing in Nederland (voorlopig) (CBS, 2022)

Verontreinigingsheffing	2022
Maximaal	€ 83,75
Minimaal	€ 51,00
Gemiddeld	€ 61,96

Precario

Sinds 1 juli 2017 mogen gemeenten geen precariobelasting meer heffen over netwerken die nutsbedrijven in, op of boven gemeentegrond. Gemeenten die op 10 februari 2016 in hun belastingverordening een tarief hadden voor nutsnetwerken, mogen uiterlijk tot 1 januari 2022 nog precariobelasting op nutsnetwerken blijven heffen. Onder de overgangsregeling kan een gemeente maximaal het tarief in rekening brengen dat op 10 februari 2016 gold.

Gemeenten die onder de overgangsregeling vallen, maar na 10 februari 2016 het tarief hebben verhoogd, moeten vanaf 1 juli 2017 hun tarief verlagen naar maximaal het tarief dat gold op 10 februari 2016.

Gezien bovenstaande zijn de kosten voor precario in de checklist op € 0,- gezet.

Gemeenten kunnen nog wel riool heffing opleggen. Lozing van percolaat wordt afwijkend beoordeeld ten opzichte van lozing door huishoudens hetgeen resulteert tot een hogere heffing bij dezelfde vuillast.

8 Opbouw doelvermogen

8.1 Algemeen

Het doelvermogen bestaat uit de onderdelen A, B, C en D (zie figuur 8.1):

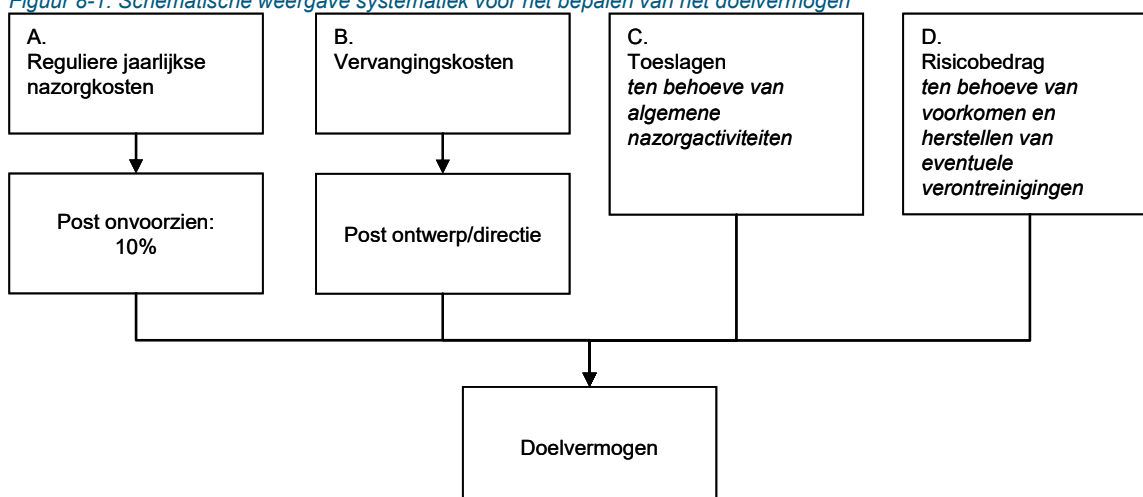
- A. Reguliere nazorgkosten: kosten voor het uitvoeren van nazorgactiviteiten, zoals monitoring, inmetingen en onderhoudswerkzaamheden. Hierbij wordt rekening gehouden met een post voor *onvoorziene kosten* als percentage van de totale reguliere nazorgkosten.
- B. Vervangingskosten: kosten voor het vervangen van voorzieningen op en rond de stortplaats, wanneer de technische levensduur is verstreken. Hierbij wordt rekening gehouden met een post voor *ontwerp en directie* bij de uitvoering van de vervangingswerkzaamheden.
- C. Algemene nazorgkosten: deze kosten worden opgeteld bij A en B en bestaan uit rapportage/evaluatiekosten, kosten gerelateerd aan communicatie en apparaatskosten (zie ook de volgende paragrafen).
- D. Het risicobedrag wordt opgeteld bij A,B en C. Het risicobedrag is een reservering voor eventueel optredende verontreinigingen in de nazorgperiode, als gevolg van falende voorzieningen.

Wellicht ten overvloede wordt opgemerkt:

- Dat er geen overlap is tussen de toeslag op de jaarlijkse kosten A en de toeslag op de periodieke vervangingen B.
- Dat er geen overlap tussen de onderdelen A en B en de algemene kosten rapportage/evaluatiekosten en communicatiekosten. Evaluatie/rapportage werkzaamheden en communicatie werkzaamheden zijn niet voorzien in de onderdelen A en B.
- Dat er alleen een overlap met de toeslagen van A en B en de Algemene kosten van C met het risicobedrag is indien het risicobedrag wordt berekend als percentage van het totaal van A,B en C.
- Dat de toeslag Onvoorzien is bedoeld om onzekerheden (prijs, kennis- en meetonzekerheden) te dekken en geen relatie heeft met het risicobedrag, dat een reservering is voor kosten van eventueel optredende verontreinigingen in de nazorgperiode.

Het bovenstaande is weergegeven in figuur 8.1 De toeslagen “onvoorzien” en “ontwerp en directie” en de algemene nazorgkosten worden in de volgende paragrafen nader toegelicht.

Figuur 8-1: Schematische weergave systematiek voor het bepalen van het doelvermogen

8.2 Toeslag “onvoorzien”

De post “onvoorzien” die als toeslag op de reguliere jaarlijkse nazorgkosten wordt berekend, is gebaseerd op de in de GWW-sector (Grond-, Weg- en Waterbouw sector) gestandaardiseerde methodiek voor kostenramingen. Dit blijkt uit het rapport “Berekening risicoreservering nazorg Leemtewet stortplaatsen” van IPO werkgroep AF4a (DHV, 2001), waar het standaard percentage van 10% voor onvoorzien is gerelateerd aan de publicatie 137 “Standardsystematiek voor kostenramingen in de GWW-sector” (CROW, 2002). Dit is in het DHV-rapport als volgt beschreven:

“In de GWW-systematiek wordt het benodigde budget eveneens berekend door aan de geraamde kosten een marge of reserve toe te voegen voor onzekerheden. In GWW-budget berekeningen neemt de marge of reserve voor onzekerheden toe naarmate er meer tijd ligt tussen raming en uitvoering. De termijn waarop de onzekerheden spelen voor de nazorg is oneindig langer. Op grond hiervan is de 10% Onvoorzien in het IPO-nazorgkostenmodel zeker niet te hoog vergeleken met een opslag van 10% op een raming voor een GWW-werk met vergelijkbare onzekerheden en een beperkte tijdshorizon”.

Bij het genoemde begrip van “onvoorzien” en het standaard percentage kan als kanttekening worden opgemerkt dat de waarde van 10% niet genoemd wordt in de GWW-systematiek. Echter, wanneer een vergelijking gemaakt wordt met praktijkwaarden die in kostenramingen worden gehanteerd in de voorontwerpfase van het bouwproces, dan zijn waarden van 10% zeker niet ongebruikelijk voor minder complexe werken (bijvoorbeeld grondwerken, kleinere civiele werken, maar ook monitoringswerkzaamheden en inmeetwerkzaamheden). Verder wordt de waarde van 10% voor “onvoorzien” al in 1992 genoemd in het rapport “Kostenstructuur stortplaatsen” ((VROM, 1992) pagina 9, § 3.3.3). Ondanks de gedateerdheid van deze informatie, is de aard van werkzaamheden en de manier van uitvoeren in de tijd niet wezenlijk veranderd en blijken de gehanteerde waarden nog goed aan te sluiten bij de bovengenoemde hedendaagse praktijkwaarden. De huidige GWW-systematiek maakt gebruik van de SSK2018. Een SSK2018 raming gaat gepaard met een goede risicoanalyse van kostenrisico's volgens de RISMAN versie2.2.

Daarnaast wordt analoog aan het risicobedrag voor de nazorg een procentuele post op voor Niet Benoemde risicoreserveringen gehanteerd, enigszins vergelijkbaar met het Risico bedrag voor de nazorg. Afhankelijk van de gedetailleerdheid van de directe (bouw)kosten zijn percentages voor Niet Benoemde risico's van 5-10% in de praktijk gebruikelijk. In het geval van een te sluiten stortplaats is de levensduur/doorlooptijd bij de ramingen voor het “eeuwigdurend” nazorgtraject een risicofactor bij de prijsbepaling.

In de komende decennia zal ervaring worden opgedaan met het herstel en vervangen van bovenafdichtingen, en kan een betere inschatting worden gemaakt van risico's bij eenheidsprijzen en hoeveelheden. Aspecten die daarbij een rol spelen zijn de manier waarop ervaringen worden gedeeld met andere partijen, en het feit dat de lokale situatie en weersinvloeden sterke invloed hebben op de voortgang van de aanleg van een bovenafdichting (folie niet lassen onder bepaalde weercondities).

Gezien de in de praktijk gangbare waarden voor toeslagen voor onvoorziene omstandigheden en bovengenoemde toelichting wordt een initiële standaardwaarde van 10% onvoorzien als reëel en actueel beschouwd.

De toeslag onvoorzien betreft uitsluitend de jaarlijkse kosten A ter dekking van onzekerheden van de provincies over de omvang van de werkzaamheden en de prijzen van de werkzaamheden in de nazorg.

8.3 Toeslag “ontwerp en directie”

Directievoering en toezicht (inclusief keuringen namens de opdrachtgever) zijn bij het vervangen van voorzieningen in de nazorgperiode van een stortplaats altijd noodzakelijk in het kader van kwaliteitsborging. Gelet op de kwaliteitscriteria in relatie tot de levensduur van de bovenafdichting, zal intensief en kwalitatief goed toezicht moeten plaatsvinden.

Bij eerdere checklisten werd opgemerkt dat vanwege het vervangen van voorzieningen op toezichtkosten bespaard kan worden omdat sprake is van herhaling van werkzaamheden. Om twee redenen is dit “repetitie-effect” niet van toepassing bij directievoering en toezicht op het vervangen van voorzieningen. Enerzijds door de grote tijdsperiode tussen de sluiting van de stortplaats en het vervangingsmoment. Anderzijds door de beperkte ervaring met het aanbrengen van afdichtingslagen in de toekomst (door afname van het stortaanbod).

Omdat ontwerpwerkzaamheden bij vervangingswerkzaamheden in de nazorgfase van een stortplaats in de meeste gevallen niet significant afwijken van werken ten behoeve van de inrichting/afsluiting van een stortplaats, is het reëel om ook vergelijkbare (locatiespecifieke) ramingen te hanteren. Bij de vervanging van een bovenafdichting kunnen in het kader van ontwerp en bestek de volgende activiteiten worden onderscheiden:

1. Voorbereidende activiteiten
 - Inmeting van de stortplaats (digitaal terreinmodel voor ontwerptekeningen en hoeveelheidsbepalingen);
 - Vaststellen ontwerpuitgangspunten met een ontwerpnotitie / programma van eisen;
 - Vergunningtraject;
2. Definitief ontwerp en bestek (inclusief hoeveelheidsbepaling, besteksraming, V&G-plan, uitvoeringsplanning);
3. Nazorgorganisatie: initiatie, aansturing, aanbesteding en begeleiding vanuit de nazorgorganisatie en dossiervorming.

De kosten van ontwerp en bestek zijn niet strikt afhankelijk van de locatiegrootte. De tijdsbesteding voor het verzorgen van ontwerp, tekeningen en bestek kent een ondergrens, en neemt daarna toe, vooral afhankelijk van de aanwezige voorzieningen (drainage, leidingen, pompen en putten, etc.) en complexiteit. Voor een stortplaats van bijvoorbeeld 20 hectare worden de kosten als volgt geraamd:

Vorbereidende activiteiten:	€ 12.500
Definitief ontwerp en bestek:	€ 119.250
Nazorgorganisatie:	€ 31.250
Totaal:	€ 163.000

Bij een stortplaats van bijvoorbeeld 40 hectare nemen de kosten voorbereiding (o.a. inmeting) toe, en zal het ontwerp iets meer inspanning vergen (hoeveelheidsbepaling, tekenwerk, details, begeleiding). Dit leidt niet tot een verdubbeling van kosten, maar tot een bedrag dat wordt geraamd op €188.250.

In onderstaande tabel wordt een raming van ontwerpkosten gegeven, afhankelijk van de oppervlakte van de af te dichten stort(fase). Ontwerpkosten voor locaties < 10 ha het bedrag van een stortplaats van 10 hectare aanhouden. Bij locaties > 50 hectare het bedrag van 50 ha aanhouden.

Tabel 8-1: Post "ontwerp" bij vervanging bovenafdichting

Oppervlakte af te dichten stort(fase) in ha	Kosten per bestek (Euro)
10	138.000
15	150.500
20	163.000
25	169.500
30	175.500
35	182.000
40	188.250
45	194.500
50	200.750

De directievoering en het toezicht² bestaan uit de volgende werkzaamheden:

- dagelijks toezicht door civieltechnisch toezichthouder, tot de taken behoren naast toezicht ook de administratieve werkzaamheden (besteksadministratie, meer- en minderwerk, bouwvergaderingen);
- toezicht en keuringen van afdichtingslagen: specialistisch toezicht en keuringen (namens opdrachtgever) van minerale afdichtingen, folies en geotextielen;
- directievoering (projectleiding, goedkeuring meer- en minderwerk, bouwvergaderingen, oplossen van problemen);
- projectleiding door de opdrachtgever.

Het proces van vervanging van een bovenafdichting is kortweg als volgt te beschrijven:

- na verwijdering van de vegetatie wordt gestart met het verwijderen een deel van de bovengrond en drainagezand. Dit wordt in depot gezet op een oud deel van het stort of er naast;
- de oude folie wordt verwijderd, de oude minerale afdichting blijft aanwezig, en een nieuwe combinatieafdichting wordt aangelegd;
- daarna worden drainagezand en de bovenlaag weer teruggeplaatst, direct vanuit het werk (dus in principe zonder tussendepot). Bij toepassing van een drainagemat wordt deze eveneens verwijderd en vervangen door een nieuwe drainagemat;
- op het einde wordt de aanvulling van het resterend deel vanuit het depot gedaan, en wordt de vegetatie aangebracht (zaaien/planten).

Op bovengenoemde wijze kan efficiënt met materieel worden gewerkt en kan de uitvoeringssnelheid ten minste 1000 m² per dag bedragen, na enige voorbereidingstijd (verwijderen vegetatie, grond in depot zetten, etc.). De uitvoeringssnelheid is overigens afhankelijk van weersomstandigheden, de grootte van het compartiment of stortdeel, de inzet van een of meerdere ploegen (shifts), het aantal werkuren, de complexiteit van de constructie, en de aanwezigheid van taluds, randconstructies, doorvoeringen. De inzet van één toezichthouder is, gelet op de omvang van de werkzaamheden, minimaal. Het verdient sterk de voorkeur om toezicht, inclusief de onder punt 2 genoemde specialistische toezichthouder, door twee ervaren personen te laten uitvoeren.

² Door het maken van bestekken onder Design en Construct (en zelfs Maintain en soms ook Finance) kan ook de directievoering en toezicht (veel) minder noodzakelijk zijn dan bij de (conventionele) RAW aanbestedingsvorm. Zeker als ook de factor Maintain ingebracht wordt. Deze wijze van bestekken wordt bij stortplaatsen nog niet toegepast.

In tabel 8.2 is het toe te passen percentage van investeringskosten gegeven voor het onderdeel directie (directievoering en toezicht), gebaseerd op de volgende uitgangspunten:

- voorbereiding uitvoering: 10 dagen;
- aanlegsnelheid: gemiddeld 1.000 m² per dag;
- toezicht: 16 uur per dag;
- directievoering: gemiddeld 2 uur per dag;
- projectleiding: gemiddeld 4 uur per dag door nazorgorganisatie;
- all-in tarieven (inclusief reiskosten, directievoorzieningen, etc.).

Tabel 8-2: Post "directievoering en toezicht" bij vervanging volledige bovenafdichting

Oppervlakte af te dichten stort(fase) in ha	Kosten als percentage van investeringskosten
10	6,5%
20	6,3%
30	6,2%
≥40	6%

Grote werken

Bij grote werken die niet nader beschreven zijn in de -checklist (zoals bv herplaatsen van waterzuivering, damwand, infrastructurele werken e.d.) wordt een bandbreedte van 6 tot 6,5 % voor directievoering en toezicht aangehouden.

Kleine vervangingen

Als bij relatief kleine vervangingen de oorspronkelijke ontwerpuitgangspunten (locatie, materiaalkeuze, etc.) niet wijzigen, kan als standaard een toeslagpercentage van 5% voor voorbereiding, begeleiding en toezicht worden gehanteerd. Dit betreft onder andere:

- peilbuizen;
- pompen;
- afrastering (punddraad, harmonicagaas) en poorten.

9 Algemene nazorgkosten

9.1 Apparaatskosten

Artikel 15.47 van de Wet milieubeheer geeft aan dat kosten verband houdend met de nazorg van stortplaatsen vanuit het nazorgfonds worden bestreden. Onder de kosten worden niet de kosten begrepen die worden gemaakt ten behoeve van het bestuurlijk apparaat.

In de toelichting van de Wet milieubeheer (zie Leidraad bodembescherming, afl. 21, maart 1998) is het volgende over de apparaatskosten geschreven:

“De uitzondering in artikel 15.47 is opgenomen omdat voor de apparaatskosten reeds een bijdrage wordt verstrekt op grond van het Bijdragebesluit openbare lichamen milieubeheer. Anders ligt het met de apparaatskosten die gemaakt worden in verband met het nazorgfonds dat door de provincies moet worden opgericht en beheerd. Die kosten worden niet vergoed op basis van het Bijdragebesluit openbare lichamen milieubeheer en kunnen ingevolge artikel 15.47 lid 7 wel uit de heffing worden gefinancierd.”

Op grond van de wettekst kunnen kosten die gemeoid zijn met het beheer van het nazorgfonds direct en volledig ten laste van het fonds worden gebracht. Deze kosten bestaan onder andere uit kosten van provinciaal personeel dat specifiek belast is met de opzet en het beheer van het nazorgfonds inclusief jaarlijkse verantwoording (jaarsverslag nazorgfonds), de accountantsverklaring, administratieve software en kosten voor inhuur van externe deskundigen.

Tevens volgt uit de wettekst dat de kosten die GS maken op grond van hun wettelijke opdracht tot uitvoering van de nazorg, in beginsel niet voor vergoeding uit het fonds in aanmerking komen; denk daarbij aan beleidsvorming, begroting, aanbesteding en verantwoording van uitvoering van de nazorg.

Apparaatskosten die rechtstreeks gemeoid zijn met de uitvoering van de nazorg kunnen worden gedekt uit het nazorgfonds. Bij het beoordelen of kosten in aanmerking komen voor vergoeding uit het fonds en de raming van deze kostenpost zijn de volgende zaken van belang:

- Er wordt een toeslag berekend voor ontwerp, directievoering en toezicht bij diverse vervangingen. Het toeslagpercentage is afhankelijk van de grootte van het werk. Deze kosten zijn opgenomen als specifieke posten in RINAS en worden dus niet toegerekend aan de apparaatskosten.
- Alle kosten van ambtelijke betrokkenheid bij activiteiten die voor sluiting van de stortplaats (heffing en invordering, beoordeling nazorgplannen, activiteiten prenazorgfase en sluitingsfase, etc.) plaatsvinden, kunnen niet beschouwd worden als kosten ten behoeve van de uitvoering van de nazorg. De kosten hiervan kunnen niet worden verrekend in de post apparaatskosten.
- In geval van (beoogde) herontwikkeling van een gesloten stortplaats, zal overleg en afstemming plaatsvinden. De kosten van ambtelijke betrokkenheid bij activiteiten die voor herontwikkeling van de stortplaats (vooroverleg, uitwerking invloed op nazorg, aanpassing nazorgplan, ontheffing, etc.) kunnen niet beschouwd worden als kosten ten behoeve van de uitvoering van de nazorg. De kosten hiervan kunnen niet worden verrekend in de post apparaatskosten.
- De kosten van aanbesteden van uitvoering van de nazorg zijn afhankelijk van het beleid dat GS hanteren inzake de wijze van aanbesteden. Bij de toepassing van regiecontracten zal de omvang van de provinciale aanbestedingskosten relatief gering zijn, maar zitten zijn deze kosten deels opgenomen in de contractkosten. Aanbesteden van individuele nazorgtaken leiden tot hogere aanbestedingskosten bij de provincie.

De apparaatskosten voor deze werkzaamheden zijn niet nauwkeurig vooraf voor een individuele locatie in te schatten en worden in principe jaarlijks verantwoord in de jaarrapportages van het nazorgfonds. In de IPO-checklist 2014 is een bedrag van ca. € 2.850,- tot ca. € 4.400,- gemiddeld per jaar als bandbreedte gehanteerd, en de standaard 3% apparaatskosten die over de jaarlijkse kosten en vervangingskosten

wordt berekend. Indexering van de bandbreedte is uitgevoerd met de loonstijging tussen 1-1-2014 en 1-1-2022 van circa 14,1%.

9.2 Overige algemene kosten

Rapportage/evaluatiekosten

De rapportage/evaluatiekosten betreffen de uitvoering van de nazorgwerkzaamheden en de resultaten van die werkzaamheden. Bij uitbesteding van nazorgwerkzaamheden aan derden worden die nazorgwerkzaamheden door derden gerapporteerd en in rekening gebracht bij de provincies. Het nazorgplan geeft de opzet van de rapportage in hoofdlijnen.

In het jaarrapport worden de afzonderlijke activiteiten zoals bijvoorbeeld grondwateranalyses, stijghoogtegegevens, zettingen en inspecties integraal gerapporteerd. In het rapport worden deze gegevens met elkaar in verband gebracht en geëvalueerd. Ook deze rapportage kan aan derden worden uitbesteed.

Daarnaast worden in het jaarrapport relevante wijzigingen ten opzichte van eerdere jaarrapporten beschouwd. De evaluatie heeft als doel om duidelijk te maken of de nazorg op een milieuhygiënisch verantwoorde wijze verloopt.

In de IPO-checklist 2014 (Rinas) is een bandbreedte gehanteerd voor rapportage en evaluatie per jaar, voor de eerste 10 ha nazorgoppervlak € 4.400,- en daarna €275,- per ha nazorgoppervlak tot een maximumbedrag van €11000,-. Deze bandbreedte is ook geïndexeerd.

Communicatiekosten

Communicatie heeft als doel om alle partijen die bij de nazorg zijn betrokken zo goed mogelijk van informatie te voorzien. Ook moeten deze partijen tevreden zijn over de wijze van informatieverstrekking. Een goede terugkoppeling is hierbij van cruciaal belang. Het informeren en het terugkoppelen van de informatie en reacties over de nazorgactiviteiten zorgen voor een open proces, hetgeen resulteert in een groot draagvlak. De communicatie richt zich verder ook op het behouden van vertrouwen in de nazorgorganisatie over de aanpak van de nazorg. Om hier invulling aan te geven kan de nazorgorganisatie een (algemeen) communicatieplan opstellen (zie de Checklist Bijlage 1). De kosten van de aan de communicatie verbonden werkzaamheden vallen onder de Communicatiekosten en zijn locatiespecifiek.

10 Hulpmiddelen bij kostenraming

De eenheidsprijzen die in de checklist gehanteerd worden zijn afhankelijk van de keuzes die gemaakt worden in het onderhoudsplan (voor zover dit bij een nazorgplan beschikbaar). De discussies over gehanteerde prijzen kunnen worden verminderd door de toepassing van het Normenboek Natuur, Bos en Landschap 2020 (Wageningen Environmental Research, 2020) en bijvoorbeeld de standaard serie 'Bouwkosten' van Expertisecentrum Bouwkosten (www.bouwkosten.nl) van toepassing te verklaren bij onderbouwing van de prijzen. Locatiespecifieke prijzen worden bij de overwegingen meegenomen, voor zover deze volledig en toekomstbestendig zijn. Het is raadzaam om ervaren kostendeskundigen te raadplegen in geval van twijfel of discussie over de juistheid en toepasbaarheid van eenheidsprijzen.

11 Ontwikkelingen

Wij adviseren deze ontwikkelingen op het gebied van kostennormen blijvend te volgen om actualiteit van kostennormen te kunnen waarborgen. Verder kan ook binnen de provinciale organisatie gebruik worden gemaakt van reeds aanwezige kennis, bijvoorbeeld bij afdelingen die zich bezig houden met civiele werken, ecologie, natuur en landschap.

12 Bronnen

- Wageningen Environmental Research (2020). Normenboek Natuur, Bos en Landschap
- CBS. (2022, mei). Cao-lonen, contractuele loonkosten en arbeidsduur; indexcijfers. Opgehaald van CBS Statline: <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/82838NED/table?ts=1652861665868>
- CBS. (2022, mei). Pompprijzen motorbrandstoffen; brandstofsoort, per dag. Opgehaald van CBS Statline: <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/80416ned/table?ts=1652861993567>
- CBS. (2022, mei). Consumentenprijzen (CPI), Opgehaald van CBS Statline: <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/83131NED/table?ts=1652864824305>
- CBS. (2022, mei). Aardgas en elektriciteit, gemiddelde prijzen eindverbruikers. Opgehaald van CBS Statline: <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/81309NED/table?ts=1652862244757>
- CBS. (2022, mei). Waterschappen: tarieven en heffingen. Opgeroepen van CBS Statline: <https://opendata.cbs.nl/#/CBS/nl/dataset/80892ned/table?ts=1652864772079>
- DHV. (2001). Berekening risicoreservering nazorg Leemtewet stortplaatsen.
- IPO. (2014). Checklist nazorg stortplaatsen en checklist nazorg baggerdepots. <https://www.hwbp.nl/documenten/formulieren/2020/12/21/rekenmodel-ssk2018-versie-2.2.000>

Naast bovengenoemde bronnen is gebruik gemaakt van ervaringsgegevens van een geraadpleegde kostendeskundige en uit de infobank van GWWkosten, een uitgave van BIM Media.

13 Frequenties en eenheidsprijzen

In de tabellen op de volgende pagina's zijn de standaard frequenties, de duur van activiteiten en eenheidsprijzen opgenomen. Daar waar 1000 jaar als eindjaar is vermeld wordt eeuwigdurend bedoeld (in andere bronnen soms weergegeven met het "oneindig" teken: ∞). Daar waar werkzaamheden met elkaar gecombineerd kunnen worden of onderdeel zijn van een andere kostenpost (bijvoorbeeld terreininspectie), is het bedrag € 0,00 vermeld.

KENGETALLEN IPO CHECKLIST NAZORG STORTPLAATSEN

Voorziening	Startjaar		Eindjaar	Startjaar	Eindjaar	Periodiciteit = 1 / frequentie (eens per . . . jaar)		Eenhedenprijs in Euro (prijspeil dec-2021)		Eenheid	Toelichting	Combinatie mogelijk (2)	Referentie checklist
	Na aanleg bovenafichting (1)	Na start nazorg				Minimum	Maximum	Minimum 2022	Maximum 2022				
INSTANDHOUDEN Waterzuivering				1	a)	1		€ 0,43	€ 580	m3	Afhankelijk van type zuivering, locatiespecifiek te bepalen		
Stortgasonttrekkingssysteem	1 d)	1	15 d)	1	a)	1		€ 464,00	€ 580,00	mensdag	Inclusief bedrijfsauto en klein materiaal.		
Stortgas, passief systeem	1 d)	1	15 d)	1	a)	1		€ 0,20	€ 0,22	kWh	Zakelijk tarief inclusief belastingen		
Grondwateronttrekkingssysteem	16 d)	b)	16 d)	1	b)	1	1	€ 464,00	€ 580,00	mensdag	Inclusief bedrijfsauto en klein materiaal. (gem. 1 per ha) prijs afhankelijk van type filter		
Lekdetectiesysteem		1		1	1000	1		€ 2.550,00	€ 6.380,00	per ha	Zakelijk tarief inclusief belastingen		
Lozingspunt				1	a)b)c)	1		€ 0,22	€ 0,22	kWh	Zakelijk tarief inclusief belastingen		
Leidings				1	a)b)c)	1		€ 0,20	€ 0,22	kWh	Afhankelijk van type lekdetectiesysteem, onderhoud- en meetfrequentie. Leverancier- en locatiespecifiek.		
Overige jaarlijkse kosten				1	a)	1		€ 2.900,00	€ 13.345,00	jaar	Tarief wordt door waterschap bepaald, gemiddeld volgens CBS in 2022: € 61,97		
CONTROLEMETINGEN								€ 0,00	€ 0,00	meter leiding	Indien gemeente precario heft, deze bij gemeente opvragen		
Procesgerichte monitoring								PM		PW/jaar	overige jaarlijkse kosten, zoals beschreven in hoofdstuk 7		Hoofdstuk 7
Percolaat				1	a)	1		€ 0,00	€ 0,00		continu meting pompen en zuivering, registratie meterstanden	I	\$1.2.4
Onttrekking grondwater				b)	b)	1		€ 0,00	€ 0,00		continu meting bij onttrekking/zuivering, registratie meterstanden	I	\$1.3.2, \$1.3.3
Onttrekking grondwater				b)	b)	1		€ 0,00	€ 0,00		continu meting pompuuren/debiet	I	\$1.3.2
Effluent percolaatzuivering				1	a)	1		€ 0,00	€ 0,00		continu meting bij lozing, registratie meterstanden	I	\$1.2.4
Hemelwater				1	1000	1/2		€ 0,00	€ 0,00		Inschatten debiet tijdens visuele inspectie	I	\$2.2.4
Overige waterstromen				g)	g)	1		€ 0,00	€ 0,00		continu meting debiet/pompuuren	I	\$1.3.4
Percolaat (PWZI aanwezig)				1	a)	1/2		€ 73,00	€ 73,00	monster	eventueel 1 per compartiment en minimaal 1 per lozingspunt, analysepakket percolaat	I	\$2.1.3
Influent percolaatzuivering				1	a)	1/12		€ 160,00	€ 224,00	monster	Influent, analysepakket percolaat		\$2.1.4
Effluent percolaatzuivering				1	a)	1/12		€ 73,00	€ 182,50	monster	1 per zuivering, analysepakket percolaat		\$2.1.4
Percolaat (geen PWZI aanwezig)				a)	a)c)	1/2		€ 160,00	€ 224,00	monster	1 per stortplaats, analysepakket percolaat		\$2.1.3
Onttrekking grondwater				b)	b)	1/2		€ 73,00	€ 182,50	monster	1 per onttrekkingsbron, analysepakket percolaat		\$2.1.7
Onttrekking grondwater, bij lozingspunt				b)	b)	1/12		€ 160,00	€ 224,00	monster	1 per lozingspunt, analysepakket percolaat		\$2.1.7
Overige waterstromen				g)	g)	1/12		€ 73,00	€ 182,50	monster	1 per waterstroom, analysepakket percolaat		\$2.1.4, \$2.1.7
Brongerichte monitoring Grondwater controledrainage				1	c)	1		€ 122,00	€ 243,50	monster	voorpompen door tractor/vacuümwagen analysepakket grondwater bron, afwijkingen bemonstering, pakket en termijn op betrouwbare onderbouwing		\$2.1.1
								€ 193,50	€ 270,00				

KENGETALLEN IPO CHECKLIST NAZORG STORTPLAATSEN

Voorziening	Omschrijving	Startjaar	Eindjaar	Startjaar	Eindjaar	Periodiciteit = 1 / frequentie		Eenheidsprezen in Euro (prijspeil dec-2021)	Eenheid	Toelichting	Combinatie mogelijk (2)	Referentie checklist
		na aanleg bovenaafsluiting (1)	na start nazorg			Minimum	Maximum					
Grondwater controledrainage (beperkt pakket)	voorpompen en monstername	1	c)	1	1000	0	1/2	€ 73,00	monster	voorpompen door tractor/vacuümwaggen frequentie afhankelijk van stroomsnelheid; selectie uit alle strengen (bijv. 50%) selectie van parameters uit analysepakket grondwater bron, afwijkingen bemonstering, termijn en frequentie op betrouwbare onderbouwning		\$2.1.1
Grondwater peilbuizen direct grenzend aan stortplaats	analyse voorpompen en monstername	1		1	1000	1		€ 65,00 € 42,75	monster	analyse voorpompen en monstername		\$2.1.2
Grondwater peilbuizen direct grenzend aan stortplaats (beperkt pakket)	analyse voorpompen en monstername	1		1	1000	0	1/2	€ 193,50 € 42,75	monster	analyse voorpompen en monstername		\$2.1.2
	analyse							€ 65,00		analyse		
Grondwater referentiepeilbuizen	voorpompen en monstername	1		1	1000	1		€ 42,75	monster	analysepakket grondwater bron		\$2.1.2
Hemelwater	analyse monstername	h)	h)	1		1	1/12	€ 193,50 € 0,00	monster	hemelwater pH en EC meting (veldmeting), of analysepakket hemelwater op te bepalen aantal lozingspunten, indien daartoe aanleiding bestaat (b.v. toepassing verontreinigde grond in deklaag)		\$2.1.5
Oppervlaktewater	analyse monstername	1		1	1000	1/2		€ 37,00 € 12,25	monster	Afhankelijk van onderzoeksverplichting tijdens exploitatie, standaard analysepakket percolaat, afwijkingen pakket op betrouwbare onderbouwning (zie beperkt pakket)		\$2.1.6
Oppervlaktewater (beperkt pakket)	analyse monstername	1		1	1000	1/2		€ 160,00 € 12,25	monster	Afhankelijk van onderzoeksverplichting tijdens exploitatie, beperkt pakket (op betrouwbare onderbouwning)		\$2.1.6
Omgingsgerichte monitoring Grondwater peilbuizen op enige afstand van stortplaats	analyse monstername	1		1	1000	1		€ 49,00 € 42,75	monster	analysepakket grondwater mobiel, afwijkingen op betrouwbare onderbouwning		\$2.1.2
Grondwater peilbuizen op enige afstand van stortplaats (beperkt pakket)	analyse monstername	1		1	1000	0	1/2	€ 103,50 € 42,75	monster	frequentie afhankelijk van stroomsnelheid; selectie uit alle filters (bijv. 50%) selectie van parameters uit analysepakket grondwater mobiel, afwijkingen op betrouwbare onderbouwning		\$2.1.2
Overige metingen Zettingen ondergrond	analyse Niveaumetingen	1	5	1		1		€ 53,00 € 3.850,00	meetrunde	Bij zettingsgevoelige ondergrond Prijs afhankelijk van aantal metingen, registratie en verwerking resultaten Periode kan worden bekort als hiertoe aanleiding is.		\$2.2.1
Klink stortlichaam	Hoogtemeting, vaste meetpunten	1	5	1		1	1/2	€ 75,50	ha*meetrunde	Indien tijdens meting kwaliteit folie en afdichtingslaag: kosten nihil.		\$2.2.2
Laagdikte afdelaag	diktemeting	10	1000	15		15	10	€ 60,50	ha*meetrunde	Te bepalen op basis van b.v. tweejaarlijkse keuringen en eindinspectie		\$2.2.2
Laagdikte afdelaag kwetsbare laag en	diktemeting	15	1000	1		10	3	€ 60,50	ha*meetrunde	Aanname als standaard: gemiddeld 1x/5jaar 1 meting na visuele inspectie		\$2.2.2
Laagdikte afdelaag incidenteel n.a.v. visuele inspectie	diktemeting	5	1000	5		5		€ 46,50	ha*meetrunde	In zettingsgevoelige gebieden, handmatige meting		\$2.2.3
Grondwaterstand	peilen	1	5	1		1/24		€ 203,50	meetrunde			

KENGETALLEN IPO CHECKLIST NAZORG STORTPLAATSEN

Voorziening	Omschrijving	Startjaar na aanleg	Eindjaar bovenafdichting (1)	Startjaar na start nazorg	Eindjaar	Periodiciteit		Eenhedenprijs in Euro		Eenheid	Toelichting	Combinatie mogelijk (2)	Referentie checklist
						Minimum	Maximum	Minimum 2022	Maximum 2022				
Grondwaterstand	peilen			6	1000	1/2		€ 348,00	€ 510,00	meetronde	In zetting gevoelige gebieden, handmatige meting	I	\$2.2.3
Grondwaterstand	peilen			1	1000	1/2		€ 348,00	€ 510,00	meetronde	Overige gebieden, handmatige meting. Ook ter controle automatische registratie	I	\$2.2.3
Grondwaterstand	peilen			1	1000	1/24		€ 203,00	€ 295,00	meetronde	indien onvoldoende regionale meetpunten aanwezig zijn, handmatige meting	I	\$2.2.3
Grondwaterstand	peilen			1	β	1/24		€ 203,00	€ 295,00	meetronde	bij grondwateronttrekkingen, handmatige meting. Gedurende de onttrekkingsperiode.	I	\$2.2.3
Grondwaterstand	automatisch registreren			1	1000	1		€ 600,00	€ 695,00	jaar	In geval van automatische meting 1x per jaar uitlezen / controleren.	I	\$2.2.3
Bovenafdichting	gasmeting		30 d)	1		1/2		€ 960,00	€ 1.530,00	meetronde	Tijd en huur meetapparatuur, tijdens inspectie hemelwaterdrainage gedurende periode gasvorming	I	\$2.2.5
Bovenafdichting	gasmeting		30 d)			5	3	€ 1.740,00	€ 2.090,00	dag	Tijd en huur meetapparatuur, meting op basis van raster, 2 medewerkers	I	\$2.2.5
Stortgasonttrekkingssysteem	gasmeting/analyse gas (+ inregeling)		3 d)			1/12		€ 535,00	€ 695,00	per dag	Uurkosten en huur meetapparatuur	I	\$2.2.5
Stortgasonttrekkingssysteem	gasmeting/analyse gas (+ inregeling)		15 d)			1/6		€ 535,00	€ 695,00	per dag	Uurkosten en huur meetapparatuur	I	\$2.2.5
Stortgasmotor	NOx analyses en metingen		15 d)			3		€ 535,00	€ 695,00	per dag	Uurkosten en huur meetapparatuur		\$2.2.5
Stortgas, passief systeem	16 d)		30 d)			1/2		€ 255,00	€ 895,00	ha* meetronde	Filters, 1 meetpunt per ha		\$2.2.5
Bovenafdichting	Meting kwaliteit afdichting, visuele inspectie		10 15 1000			15	10	€ 4.000,00	€ 5.000,00	gat	Visuele inspectie van 2x1 extrusielas en 2x1 kanaallas, 1 extrusielas en 1 kanaallas per gat, visueel en met de vacuümklep voor één type folie. Voor de kosten van de minimale onderzoeksinspanning is uitgegaan van 2 gaten per fase.		\$2.2.6
Bovenafdichting	Meting kwaliteit afdichting, destructief onderzoek		10 15 1000			15	10	€ 16.000,00	€ 16.000,00	meetronde	Betreeft de kosten voor levensduuronderzoek bovenop de kosten voor de visuele inspectie. Uitgaande van levensduuronderzoek van 2 extrusielassen, 2 kanaallassen en 1 foliemateriaal. Inclusief herstel van 5 foliegaten.		\$2.2.6
Bovenafdichting	Meting kwaliteit afdichting, uitgebreid destructief onderzoek		10 15 1000			15	10	€ 20.000,00	€ 50.000,00	meetronde	Op basis van het nulonderzoek kan het een overweging zijn om uitgebreider destructief onderzoek uit te laten voeren. Dit onderzoek omvat dan ook de kwaliteit van de minerale laag (k-waarde en samenstelling) en de te verwachten invloed daarop door de steunlaag.		\$2.2.6
Lekdetectiemetingen	automatisch		1			1/24		€ 24,50	€ 28,00	meetronde	Interpretatie meetrapport, 1/4 uur per keer		\$2.2.7
Controle hoogte peilbuis	Inmeting bovenkant peilbuis en maaiveld		1	1	1000	10	5	€ 15,00	€ 25,00	meetpunt	Inmeten maaiveld en bovenkant peilbuis met dGPS (nauwkeurigheid < 2 cm), gelijkijdig met watermonstername of peiling grondwaterstand	I	\$2.2.8
INSPECTIES													
Terreininspectie algemeen	visuele inspectie		1 6 1000 15 d)			1/12 1/4 1/2		€ 23,20	€ 46,50	ha*ronde	prijs afhankelijk van grootte en toegankelijkheid	I	\$2.2.4
Afzug- en fakkelinstallatie stortgas	visuele inspectie					1/2		€ 0,00	€ 0,00		Volgens onderhoudshandleiding (kosten opgenomen in exploitatiekosten installatie)		\$2.2.4
Waterzuiveringsinstallatie	visuele inspectie			1	a)	1/6		€ 0,00	€ 0,00		Volgens onderhoudshandleiding (kosten opgenomen in exploitatiekosten installatie)		\$2.2.4
Bliksembeweging/aarding	visuele inspectie en metingen			1	β)	1		€ 3.830,00	€ 4.465,00	per jaar	Voor zover bliksembeweging/aarding noodzakelijk		\$2.2.4
Controledrainage	visuele inspectie			1	c)	1		€ 0,00	€ 0,00	stuk	Visuele inspectie tijdens terreininspectie	I	\$2.2.4
Controledrainage	camera inspectie			5	c)	5		€ 2,35	€ 2,90	€ 2,90	Steekproefwijze camera-inspectie/doorsteken		\$2.2.4
Percolatdrainage	visuele inspectie putniveaus			1	c)	1		€ 0,00	€ 0,00	stuk	Visuele inspectie tijdens terreininspectie	I	\$2.2.4
Percolatdrainage	camera inspectie			1	a)	5	1	€ 2,35	€ 2,90	€ 2,90	Steekproefwijze camera-inspectie na v		\$2.2.4
								€ 2,35	€ 2,90	€ 2,90	resultaten doorspuiten/-steken: 50% van verzameltrains		\$2.2.4

KENGETALLEN IPO CHECKLIST NAZORG STORTPLAATSEN

Voorziening	Omschrijving	Startjaar na aanleg	Eindjaar bovenafdichting (1)	Startjaar na start nazorg	Eindjaar	Periodiciteit		Eenhedenprijs in Euro		Eenheid	Toelichting	Combinatie mogelijk (2)	Referentie checklist
						Minimum	Maximum	Minimum 2022	Maximum 2022				
Hemelwaterdrainage	doorsteeken	1	1000	1	1000	2		€ 0,00	€ 0,00	€ 0,00	Doorsteeken van enkele maatgevende drains		§2.2.4
Hemelwaterdrainage	rookinspectie	1	1000	1	1000	2		€ 2,35 € 1.025,00	€ 2,90 € 1.115,00	€ 2,90	Onderzoek met rookdetectie, inclusief rookgenerator	I	§2.2.4
Combinatie van inspecties	combinatie van inspecties	1	5 1000	5 1000	1000	1/12 1/4	1/12	€ 695,00	€ 815,00	€ 815,00	Kosten voor inspecteur opnemen, en inschatting maken van gemiddelde tijdsbesteding per maand a.h.v. aantal gecombineerde inspecties		§2.2.4
ONDERHOUD													
Algemeen terreinonderhoud	terreinbeheer extensieve recreatie	1	1000	1	1000	1		€ 1.625,00	€ 2.435,00	ha*1 jaar	Jaarlijks onderhoud vegetatie (extensief) en afrastering, vegen, exclusief onderhoud verhardingen. Zie tabel 3.1 in paragraaf 3.2.3. voor toelichting en details. Onderhoud en 2 maabeurten per jaar, incl. afvoer materiaal.		§3.2.3
Algemeen terreinonderhoud	terreinbeheer extensieve recreatie	1	1000	1	1000	1		€ 812,50	€ 1.625,00	ha*1 jaar	Jaarlijks onderhoud vegetatie (extensief) en afrastering, exclusief verhardingen. Zie tabel 3.1 in paragraaf 3.2.3. voor toelichting en details. Onderhoud en 1 maabeurt per jaar.		§3.2.3
Algemeen terreinonderhoud	(machinaal) maaien greppels / sloten	1	1000	1	1000	1		€ 0,12	€ 0,85	m1	Zonder afvoer van materiaal, goed bereikbaar		§3.2.3
Algemeen terreinonderhoud	Opschonen/uitdiepen slootbodern, na maaien	1	1000	1	1000	5	2	€ 0,75	€ 1,00	m1	Opschonen sloot met graafmachine, bodemspecie machinaal uitscheppen en verspreiden, plaatselijk nawerk met handkracht		§3.2.3
Waterzuivering	exploitatie (inclusief exploitatie (inclusief elektriciteitsverbruik, etc.)	1	15 d)	1	15 d)	1		3%	7%	van investering	Conform gebruiks- en onderhoudshandleiding		§3.2.2
Stortgasonttrekkingssysteem	Beheer stortgasonttrekking met fakkel	1	15 d)	1	15 d)	1		€ 15.000,00	€ 20.000,00	jaar	Maandelijks controle en inregelen bronnen en jaarlijks onderhoud fakkel en blower en periodek SCIOS keruring		§3.2.1
Grondwateronttrekkingssysteem	exploitatie (inclusief elektriciteitsverbruik, etc.)	b)		b)		1		0%		van investering	Conform gebruiks- en onderhoudshandleiding		§3.2.4
Stortgas, passief systeem	regeneratie putten	b)	30 d)	b)		0	i)	€ 2.900,00	€ 8.700,00	put	Afhankelijk van toegepast systeem en prognose stortgas		§3.2.4
Percolatie	onderhouden/vervangen filtermateriaal, etc.	16 d)				5	1	€ 0,00	€ 3.190,00	filter			§3.2.1
Percolatie	doorspuiten	1	1000	1	1000	1		€ 1,20	€ 3,20	m	Alle drains en verzameldrains doorspuiten. Doorspuiten verzameldrains. Maximum eenheidsprijs bij slechte bereikbaarheid of diepe ligging		§3.1.3
Percolatie	1 pomp en 1 debietmeter	1	1000	1	1000	1		€ 1.500,00	€ 5.000,00	jaar	Jaarlijks onderhoud en periodieke kalibratie (monitoring en metingen in andere posten)		§3.2.1
Hemelwaterdrainage	doorspuiten	1	1000	1	1000	2		€ 1,20	€ 3,20	m	25% van drains en 50% van verzameldrains op kwetsbare plaatsen		§3.1.4
Leidings	doorspuiten	1	1000	1	1000	10		€ 1,20	€ 3,20	m	Aanname: doorspuiten van persleidingen		§3.2.4
Gebouwen	schilderen, klein onderhoud	1	1000	1	1000	1		1,5%	2%	van investering	amovering gebouwen/installaties/constructies		§4.2
Amovering van objecten	amovering	1	1000	1	1000	1		pm	pm	€	amovering gebouwen/installaties/constructies		§3.2.4
Installaties in gebouwen	klein onderhoud en preventief onderhoud	1	1000	1	1000	1		2,5%	5%	van investering	Geidt ook voor installaties in tunnels, etc.		§3.2.4
Werktuigbouwkundige installaties (b.v. pompen, debietmeters, ventilatie) en elektrotechnische installaties	klein onderhoud, preventief onderhoud en wettelijk verplichte periodieke keuringen	1	1000	1	1000	1		3%	5%	van investering	Dit kan ook in bedrag per jaar worden uitgedrukt. Zie volgende regel.		§3.2.4
Werktuigbouwkundige installaties (b.v. pompen, debietmeters, ventilatie) en elektrotechnische installaties	klein onderhoud, preventief onderhoud en wettelijk verplichte periodieke keuringen	1	1000	1	1000	1		pm	pm	€	Aantal uren monteur en bedrag voor vervanging van onderdelen (i.p.v. percentage van investering)		§3.2.4
Civiltechnische constructies	klein onderhoud en preventief onderhoud	1	15	1	15	1		pm	pm	€	Jaarlijkse kosten afhankelijk van type constructie (damwand, tunnel, etc.)		§3.2.4
Bovenafdichting	reparatie d.m.v. Trisoplast	5	15	5	15	5		€ 40,00	€ 40,00	m2	Voor herstel van folie, Trisoplast en/of afschuiven van de deklaag.		§3.2.4
Bovenafdichting met lekdetectiesysteem	herstel folie afdichting	5	15	5	15	5		€ 5.800,00	€ 5.800,00	stuk	herstel volgens herstelplan		§3.2.4
Bovenafdichting met lekdetectiesysteem	herstel folie afdichting	25	45	25	45	10		€ 5.800,00	€ 5.800,00	stuk	herstel volgens herstelplan		§3.2.4

KENGETALLEN IPO CHECKLIST NAZORG STORTPLAATSSEN

Voorziening	Omschrijving	Startjaar na aanleg bovenaafdichting (1)	Eindjaar	Startjaar na start nazorg	Eindjaar	Periodiciteit		Eenheden in Euro Maximum 2022		Eenheid	Toelichting	Combinatie mogelijk (2)	Referentie checklist
						Minimum	Maximum	Minimum 2022	Maximum 2022				
Cementbentonietwanden	vervangng			f)	1000	100		€ 64,00	€ 98,50	m2	Prijs afhankelijk van type, diepte, bereikbaarheid		\$4.1.4
	Locatiespecifieke voorzieningen	vervangng		f)	g)	pm	pm	pm	pm	€	Bijvoorbeeld onderdelen van inspectie-/onderhoudsmat, bouwkundige voorzieningen, kades, kunstwerken (waterbouw), onderdelen lekdetectiesysteem, etc.		\$4.1.4
RAPPORTAGE/EVALUATIE				1	1000	1		€ 4.400,00	€ 12.080,00	jaar	0-10 ha: Euro 4.400, elk ha meer Euro 320 tot maximaal Euro 12.080		\$6.1
COMMUNICATIE				1	1000	1		€ 0,00	€ 6.370,00	jaar	Zie de toelichting in checklist \$6.2		\$6.2
APPARAATSKOSTEN ALGEMEEN				1	1000	1		3%+€3.250	3%+ € 5.000	jaar	+ 3% (van de jaarlijkse kosten en vervangingskosten)		\$7
RISICOBEDRAG										eenmalig	Op basis van het door IPO opgestelde rekenmodel 'Berekening risicobedrag voor nazorgstortplaatsen'		\$5

Voetnoten

- (1) Hierbij rekening houden met aanleg van bovenaafdichting in meerdere fasen, invoer geschiedt per fase (met afzonderlijke termijnen, eenheidsprijzen)
 (2) Combineren van activiteiten mogelijk: 1= inspectie (bijvoorbeeld aflezen meetapparatuur, waarnemingen in het terrein, etc.)

a) afhankelijk van leeglooptijd percolaat (voor zuivering van percolaat: afhankelijk van kosten/batenanalyse PWZ)

b) afhankelijk van noodzaak grondwateronttrekking

c) tot einde levensduur, hierbij rekening houden met aanleg van onderafdichting en daaraan gerelateerde voorzieningen in meerdere fasen

d) na aanleg laatste deel van bovenaafdichting

e) vervangingsstermijn bovenaafdichting

f) resterende levensduur bij aanvang nazorg (= jaartal plaatsing - jaartal start nazorg + periodiciteit)

g) afhankelijk van soort voorziening (wel of niet eeuwigdurend noodzakelijk)

h) het is niet vooraf te bepalen wanneer een verhoogde meetwaarde (hemelwater basis pakket) wordt gemeten en wanneer dan moet worden overgegaan op andere parameters. De frequentie is afhankelijk van de opgetreden situatie.

i) Regeneratie frequentie sterk afhankelijk van type verontreiniging en chemische samenstelling van grond en grondwater. In specifieke gevallen (veel organische componenten of ijzer in grondwater) is regeneratie meerdere keren (5-8 keer) per jaar nodig.

j) Afhankelijk van grondsoort en samenstelling telaarndelaag wordt 1 of 2 keer per jaar gemaaid. Zie toelichting in paragraaf 3.2.3

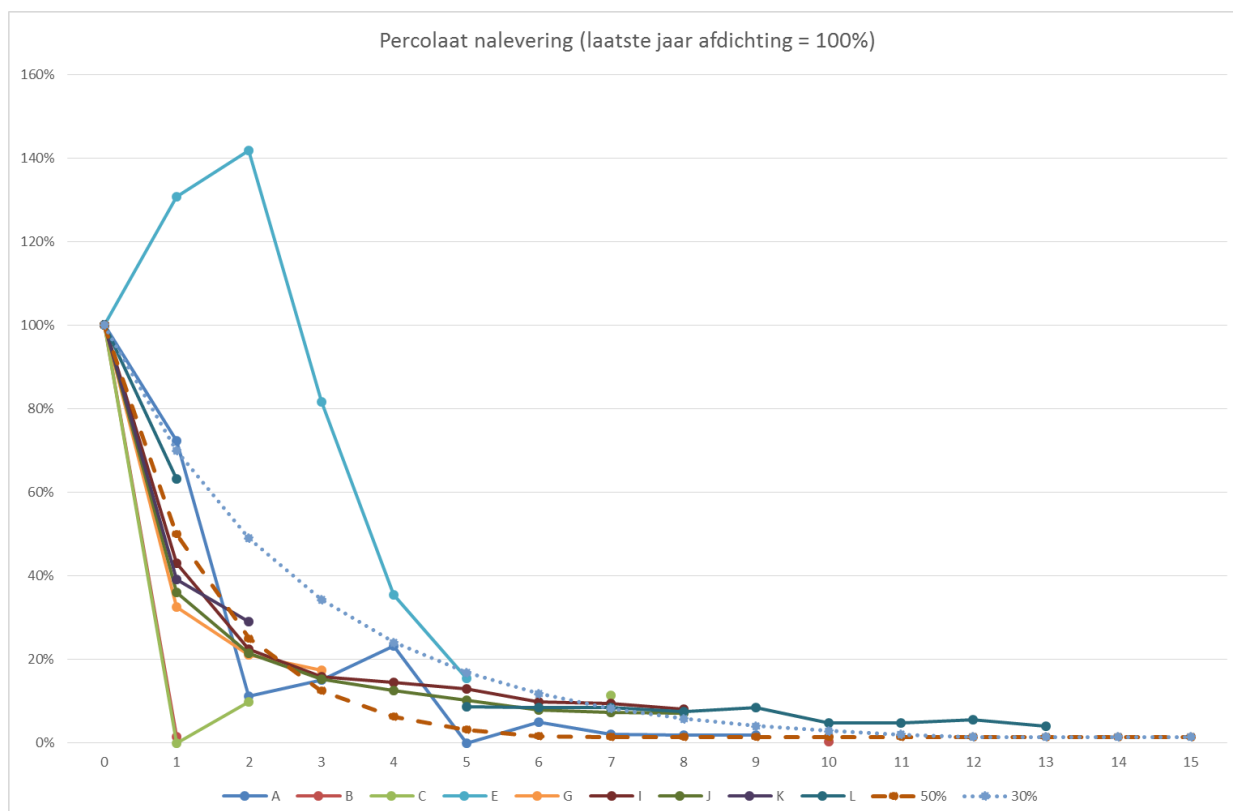
k) Uitgangspunt voor de prijsstelling is dat duurdere afdichtingsmaterialen en/of minder duurzame worden vervangen door de meest optimale (marktconforme) afdichting, momenteel Trisoplast. Na de eerste vervanging wordt uitgegaan van een levensduur van 75 jaar

l) afhankelijk van vervanging door bovenaafdichting van folie met lekdetectiesysteem of afdichting van folie met minerale afdichtingslaag

Bijlage 3: Percolaat leegloop

Leeglooptijd en nalevering percolaat

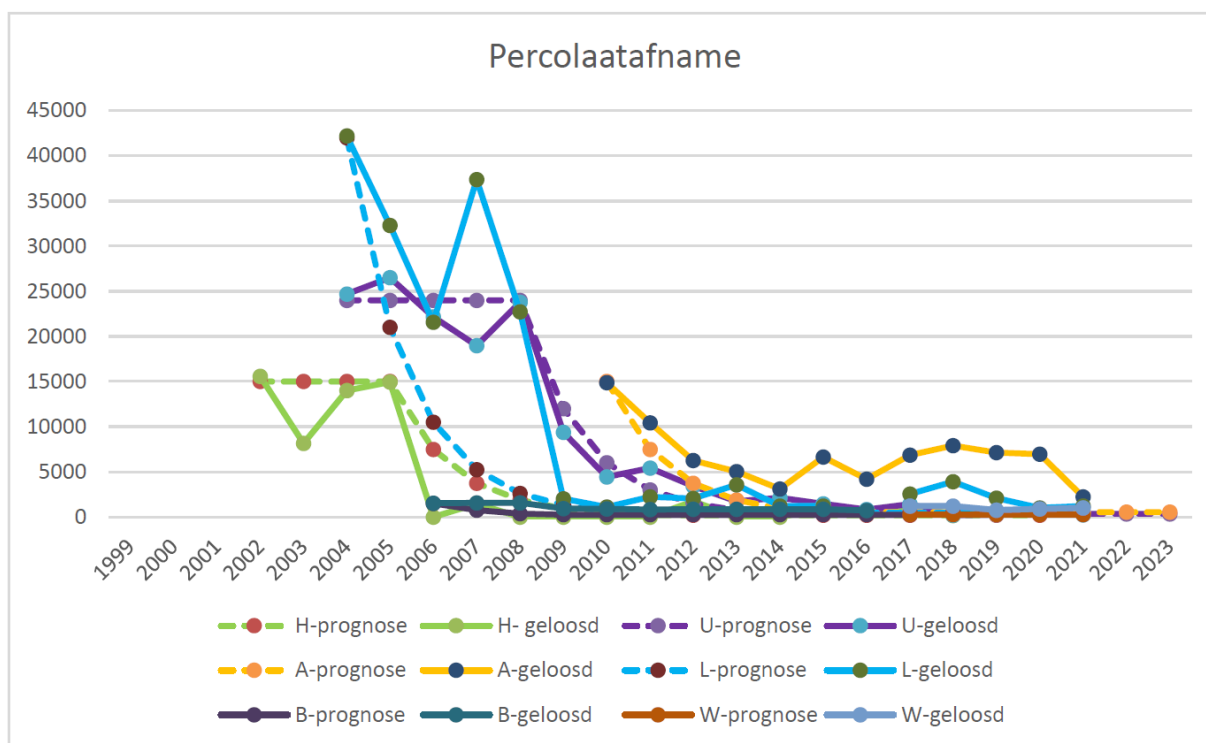
Na het aanbrengen van de bovenafdichting vindt nog een aantal jaren nalevering van percolaat plaats. In de voorgaande versie van de checklist 2014 werden ervaringsgegevens (Figuur 1) opgenomen waaruit bleek dat de leeglooptijd korter kan zijn door een sterke afname van percolaatvorming binnen enkele jaren na het aanbrengen van een bovenafdichting. Ook bleek daaruit dat er daarna nalevering blijft optreden op een lager niveau. Exacte gegevens ontbraken, er was beperkte informatie over afvoer volumes over langere periodes: van 2 locaties een reeks metingen over circa 13 jaar, van een aantal andere locaties reeksen van minder dan 10 jaar.

Figuur 1: Percolaatgegevens 2014 met prognoses jaarlijks 50% en 30% afname.

Uit de gegevens werd afgeleid dat een afname met 50% per jaar leidt tot een lichte overschatting in de jaren 2 en 3, en daarna tot een onderschatting van de percolaatafvoer. Een afname met 30% per jaar zou voor de meeste stortplaatsen leiden tot een overschatting van de percolaatafvoer in de eerste 7 jaar. Vanwege de beperkte informatie is een aanname gedaan voor de nalevering. Die aanname was dat in het nazorgplan een nalevering wordt gehanteerd die na het aanbrengen van de bovenafdichting jaarlijks met 50% afneemt tot een waarde van 5 mm/jaar. Daarna wordt gerekend met een periode van 10 jaar waarin er nog een nalevering van 5 mm/j plaatsvindt.

Sinds 2014 is gebleken dat de nalevering van percolaat de eerste jaren inderdaad snel afneemt maar vervolgens vaak langer duurt en met een grotere jaarlijkse afvoer dan berekend met de aannames van de voorgaande checklist. Van 6 locaties in de provincie Gelderland is de gerealiseerde afvoer van percolaat over langere periodes vergeleken met prognoses conform de aannames van 2014 waaruit dit beeld ook blijkt (Figuur 2).

Figuur 2: Percolaat afvoer vergeleken met prognoses van 6 locaties in de provincie Gelderland

Zowel met deze gegevens als met de gegevens uit 2014 is geen relatie onderzocht met de omvang, samenstelling en ouderdom van het afvalpakket. Op grond van zo'n onderzoek zouden prognoses van leegloop kunnen worden verbeterd. Bekend is dat de percolaatafvoer langer kan duren indien het afvalpakket nog veel vocht bevat bij het aanbrengen van de bovenafdichting. Aspecten die daarbij een rol spelen zijn de omvang, samenstelling, porositeit en veldcapaciteit van het afvalpakket, compartimentering van de stortplaats en eventuele accumulatie van vocht bij langdurig openliggen van het bovenvlak. Water in het afvalpakket wordt voor een deel vastgehouden (de veldcapaciteit). Al het water dat er meer dan de veldcapaciteit in komt migreert naar beneden naar de percolaatdrainage. Hoe meer water(druk), des te sneller de migratie. Omgekeerd, hoe meer water er is des te langzamer de migratie naar percolaatdrainage. Alle hiervoor besproken percolaat gegevens laten dit ook zien.

Gezien de in 2014 geconstateerde onder- en overschattingen met de jaarlijkse afname percentages van 30 en 50% is het beter om uit te gaan van de eerste 3 jaar 50% en daarna 30% tot een niveau van 50 mm per ha per jaar. Dit komt meer overeen met het gegeven dat afvoersnelheid geleidelijk lager wordt naarmate er meer is afgevoerd.

De onzekerheid over de omvang van de leegloop kan worden beperkt met goede (gekalibreerde) meetgegevens van percolaatvorming van open en al afgedekte stortcompartimenten, jaarlijkse hoeveelheden percolaat in de prenazorgfase tot vlak voor de sluitingsverklaring en gemeten neerslag. Dat levert goede informatie voor een onderbouwde en definitieve inschatting van de nazorginspanning.

Als de omvang van de leegloop in de eerste twee jaar na afdichten goed gemeten kan worden voor een afgedicht oppervlak, zijn die hoeveelheden een goede indicatie van respectievelijk 50% en 25% van het totale leegloopvolume voor de aanneming van 50% reductie van het leegloop volume per jaar.

In het rekenvoorbeeld in de checklist van 2014 wordt van één jaar neerslagoverschot uitgegaan (startvolume 3500 m³/ha) plus 10 jaar aanvulling met 50 m³/ha/jaar. Dit gaat uit van een verblijftijd van

geïnfiltreerde neerslag van 1 jaar in het afvalpakket. Gezien de porositeit in een afvalpakket past er in theorie vele malen meer dan één jaar neerslagoverschot in. Twee of 3 jaar neerslagoverschot ligt eerder voor de hand bij dikkere afvalpakketten. De verblijftijden van geïnfiltreerde neerslag zijn dan respectievelijk 2 en 3 jaar. Mogelijk dat meer dan één jaar neerslag overschot dan een betere fit geeft met de werkelijke afvoer. Een bandbreedte van het aantal jaar neerslagoverschot geeft inzicht in wat voor een effect dit heeft op de leegloop, bijvoorbeeld 2x en 3x jaarlijks neerslagoverschot (7000 m³/ha en 10500 m³/ha).

Bijlage 4: Levensduur bovenafdichtingen

Inhoud

1	Levensduur bovenafdichtingsconstructie	1
1.1	Inleiding	1
1.2	Samenvatting Bijlage 4 Levensduur bovenafdichting Checklist 2014	2
1.3	Ontwikkelingen na 2014	4

1 Levensduur bovenafdichtingsconstructie

1.1 Inleiding

Deze bijlage schetst de achtergronden bij het bepalen van de levensduur verwachting van materialen die worden toegepast in een bovenafdichtingsconstructie. De levensduur verwachting voor de individuele onderdelen van de bovenafdichtingsconstructie bepalen de levensduur verwachting van de gehele bovenafdichtingsconstructie. Er is reeds veel kennis aanwezig om een onderbouwing te kunnen geven aan de levensduur verwachting van afdichtingsmaterialen, maar dit is niet voldoende om tot een exacte vervangingstermijn van de gehele bovenafdichtingsconstructie te komen. In deze Checklist worden daarom veiligheidshalve maximale vervangingsfrequenties vastgesteld voor gehele bovenafdichtingsconstructies waarvan voor individuele lagen, zoals bijvoorbeeld een minerale afdichting of folie, een hogere levensduur verwachting is onderbouwd. Deze bijlage moet in samenhang met de Checklist worden gezien en is niet bedoeld als ontwerp- of uitvoeringsdocument.

In 1.2 is een samenvatting opgenomen van Bijlage 4 van de Checklist 2014. In 1.3 wordt kort ingegaan op ontwikkelingen die na 2014 hebben plaatsgevonden en/of nog lopen en mogelijk van invloed gaan zijn op de levensduur verwachtingen van afdichtingsmaterialen in de Checklist.

1.2 Samenvatting Bijlage 4 Levensduur bovenafdichting Checklist 2014

Voor de in 2014 genoemde onderzoeken en bronnen wordt verwezen naar de bijlage van 2014.

Minerale afdichtingen en rek

Uit literatuuronderzoek is gebleken dat de alzijdige rek bij ongelijkmatige zettingen (< 5%) in het algemeen kan worden opgevangen door bentonietmatten, Trisoplast en Hydrostab, omdat die geringer is dan de maximale rek waarbij deze afdichtingen nog blijven functioneren (<10%). Van zandbentoniet is het vervormingsgedrag onder onverzadigde condities nog in onvoldoende mate bekend om deze conclusie te trekken.

Minerale bentoniethoudende afdichtingen en toename doorlatendheid

De levensduur verwachting van bentoniethoudende afdichtingslagen kan nadelig worden beïnvloed door hoge concentraties zouten en tweewaardige ionen in de steunlaag, en door diffusie van deze stoffen vanuit percolaat naar de steunlaag, of door infiltratie vanuit de deklaag (in geval van lekkage van de folie).

Zo wordt de duurzaamheid van bentonietmatten en zandbentoniet beïnvloed door toename van de doorlatendheid als gevolg van ionenuitwisseling in de minerale laag bij AVI-bodemas toepassingen.

Trisoplast en ML-40 zijn beter bestand tegen toename van de doorlatendheid:

- Voor Trisoplast is op basis van onderzoek geconcludeerd dat de verwachting van de functionele levensduur van Trisoplast zelfs onder extreme omstandigheden tenminste 100 jaar bedraagt en dat deze verwachting bij onderzoek naar bestaande Trisoplast afdichtingen is bevestigd;
- ML-40 is een minerale afdichting die bestaat uit een zandbentoniet mengsel dat in een mat met een HDPE-kunststofcoating verwerkt is. ML-40 is eenmalig toegepast met een locatiespecifieke levensduurverwachting van 75 jaar. Bij nieuwe afdichtingsconstructies dient een transmissiviteit en kwaliteit van de verbindingen te worden geëvalueerd.

Indien bentonietmatten niet in combinatie met een folie worden toegepast is uitdroging ook een aandachtspunt.

Rechtstreeks contact van bentoniethoudende minerale afdichtingen kan beter worden vermeden. Of er een te grote beïnvloeding van de levensduur verwachting is door een steunlaag kan ook worden getoetst met een zogenoemde “SAR-waarde bepaling”. Periodiek onderzoek naar toename van doorlatendheid op basis van poriewater onderzoek is ook mogelijk.

Hydrostab

Hydrostab bestaat uit een mengsel van reststoffen en waterglas met eventueel een geogrid ter versterking. De toepassing van Hydrostab is locatiespecifiek omdat het mengsel van reststoffen en waterglas niet is vastgelegd in een generiek toepassingsprotocol. Voor Hydrostab geldt een levensduur verwachting van maximaal 50 jaar. Als kan worden aangetoond dat de organische stof in het Hydrostab mengsel niet reactief zal worden, kan deze termijn mogelijk 75 jaar worden. Levensduuronderzoek is in 2014 gestart op een aantal stortlocaties waar Hydrostab is toegepast.

Geologger

Geologger is een lekdetectie systeem dat in plaats van een minerale afdichting kan worden toegepast in combinatie met een folie. Door een actieve monitoring kunnen optredende lekkages van de folie snel worden hersteld. Daardoor kan de lekkage sterk worden beperkt vergeleken met de lekkage van < 5 mm van de referentie combinatieafdichting. Dit vraagt een ‘herstelplan’ waarin afspraken zijn vastgelegd met een huisaannemer/loonwerker, folieverlegger en kwaliteitscontroleur om herstelwerkzaamheden binnen

gestelde tijd uit te voeren. Een termijn van 10 kalenderdagen is voorzichtig genoeg om te voldoen aan om infiltratie > 5mm/j te voorkomen, bij een lekdetectiemeting die twee keer per maand wordt uitgevoerd.

De levensduur verwachting is 50 jaar omdat voldoende onderbouwing voor een levensduur van 75 jaar van sensoren en aansluiting van sensor op meetkabel ontbreekt.

Andere in Nederland toegepaste typen lekdetectie zijn op stortplaatsen nog niet toegepast, en onderzoeksgegevens over de levensduur op stortplaatsen zijn daarom nog niet beschikbaar.

Folies

Voor folies werd geconcludeerd dat gangbare folies die volgens de protocollen worden aangebracht een levensduur van ten minste 35 jaar hebben. Via een expert opinion werd gesteld dat onder voorwaarden de levensduur van gangbare folies meer dan 100 jaar kan bedragen. De lasverbindingen in de folie vormen een zwakke schakel in het geheel.

Bij de aanleg van folies in zijn algemeenheid kunnen, ook bij intensieve controle, gaten in de folie voorkomen. Vaststaat dat een goede kwaliteitsborging en -controle en certificering bijdragen aan de kwaliteit van de aangelegde folieafdichting.

Gehele bovenafdichtingsconstructie

In deelonderzoek A2 werd geconcludeerd dat de levensduur van een bovenafdichtingsconstructie als geheel, inclusief de hemelwaterdrainage, 100 jaar kan bedragen als voldaan wordt aan een aantal voorwaarden op het gebied van samenstelling van materialen en producten en de wijze van uitvoering.

In Deelonderzoek A5 werd geconstateerd dat de conclusies in Deelonderzoek A2 inzake de levensduur met onvoldoende meetgegevens waren onderbouwd om een gevalideerde conclusie te kunnen trekken inzake de levensduur.

Maatgevend voor de duurzaamheid zijn de materiaalkeuze (samenstelling) en kwaliteitsborging. Een adviesaanvraag door de Advieskamer Stortbesluit kan leiden tot wijziging van het standpunt over een levensduur verwachting na behandeling in BOOG.

1.3 Ontwikkelingen na 2014

Er zijn nog geen ontwikkelingen geweest die via een advies van de Advieskamer Stortbesluit hebben geleid tot een nieuw standpunt van BOOG over levensduurverwachtingen zoals opgenomen in de Checklist van 2014 en overgenomen in deze Checklist.

Er zijn wel enige ontwikkelingen geweest die via een advies van de Advieskamer Stortbesluit voor individuele locaties hebben geleid tot een levensduur verwachting die afwijkt van de generieke levensduur verwachtingen van deze Checklist.

Minerale bentoniethoudende afdichtingen

Ten aanzien van zandbentoniet, bentonietmatten, Trisoplast en ML-40 zijn er geen nieuwe ontwikkelingen gevonden.

Hydrostab

In 2018 heeft de Advieskamer Stortbesluit¹ vastgesteld dat het niet gerechtvaardigd is om de levensduurverwachting van een combinatieafdichting met een minerale laag van Hydrostab, onder de voorwaarden van aanleg en kwaliteitsborging conform de 'Protocollen Hydrostab®- 2017' en conform toepassing van de bijbehorende 'Product- en Procescontrole Hydrostab®, te stellen op ten minste 75 jaar.

Voornemens sindsdien van toepassing van Hydrostab met een langere levensduur verwachting hebben nog niet tot zo'n toepassing en nog niet tot een advies van de Advieskamer Stortbesluit geleid.

Geologger

De Advieskamer Stortbesluit heeft in 2022 een locatiespecifieke levensduur verwachting van de op Hollandse Brug en Schoterroog toegepaste Geologger van 100 jaar in een advies bepaald².

Omdat dit advies specifiek de beide locaties betreft gaat de Checklist 2022 net als de Checklist 2014 uit van een generieke levensduur van 50 jaar. Daarbij is een risico meegenomen dat de organisatorische kant van Geologger niet op lange termijn kan worden gerealiseerd.

Folie

De Advieskamer Stortbesluit heeft in 2022 een locatiespecifieke levensduur verwachting van 100 jaar in een advies bepaald² voor de op Hollandse Brug toegepaste folie en voor een deel van de op Schoterroog toegepaste folie (40% van het oppervlak).

De Advieskamer Stortbesluit heeft in 2022 een locatiespecifieke levensduur verwachting van 59 jaar in een advies bepaald² voor een deel van de op Schoterroog toegepaste folie (60% van het oppervlak).

De Advieskamer Stortbesluit heeft in 2022 in een advies bepaald² dat voor de levensduur van de extrusielassen van de folies op Schoterroog en Hollandse Brug van een lagere verwachting moet worden uitgegaan dan de verwachtingen van de levensduur van de foliematerialen en kanaallassen. Met de verwachting van weinig externe belastingen en de goede mogelijkheid van signaleren van falen en herstel vanwege de lekdetectie van Geologger is dit niet van invloed op de levensduurverwachting van de betreffende folie afdichtingsconstructies.

Tussen 2009 en 2020 zijn op verschillende andere locaties folies aangelegd waarvoor op basis van

¹ 010AKS20181120, 20-11-2018

² 012AKS20201215a, 28-03-2022

levensduuronderzoek een levensduur verwachting van tenminste 100 jaar is bepaald door het bedrijf dat deze onderzoeken heeft uitgevoerd (onder andere stortplaatsen Wijster en Nauerna en het baggerdepot de Insteekhaven). Bij levensduur onderzoeken van stortplaats Wijster bleek soms ook dat de extrusielassen de zwakke schakel zijn in de folieconstructie. Deze onderzoeken zijn niet voorgelegd aan de Advieskamer Stortbesluit ter beoordeling.

De gehele afdichtingsconstructie met folie plus Geologger

De Advieskamer Stortbesluit heeft in 2022 in een advies bepaald² dat er geen (locatiespecifieke) uitspraak kan worden gedaan van een levensduur verwachting voor een gehele afdichtingsconstructie van steunlaag tot vegetatie voor de stortplaatsen Hollandse Brug en Schoteroog. Wel is er van de Advieskamer de uitspraak van de levensduur verwachting voor de combinatie van Geologger met folie voor de locaties Hollandse Brug en Schoteroog, waarbij geldt dat de laagste levensduur verwachting in de combinatie van Geologger en folie de levensduur verwachting van deze combinatie bepaald. De provincie Noord-Holland besluit zelf over de levensduur verwachting van de gehele afdichtingsconstructie op beide stortplaatsen.